

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “ทางเดินของแมว”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE “CAT WALK”

นางสาวจิราภา อินทร์พรม

เลขที่
71558
22

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **71558**
วัน,เดือน,ปี..... **22 พ.ค. 2550**

11755040
.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ทางเดินของแมว”
DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “CAT WALK”

นางสาวจิราภา อินทร์พรหม
MISS JIRAPA INPROM

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 20 25 2549
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ 20 25 49
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ทางเดินของแมว”
DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM
TITLE “CAT WALK”
ชื่อ   นางสาวจิราภา อินทร์พรม
สาขาวิชา   ภาพยนตร์และวีดิโอ
ภาควิชา   นิเทศศิลป์
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2548
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เกศอนันต์

บทคัดย่อ

จุดเริ่มต้นของการทำศิลปนิพนธ์เรื่องนี้เกิดจากมุมมองชีวิตของอาชีพ พิธีเซนต์เตอร์ และนางแบบ ซึ่งน้อยคนนักที่จะรู้จักถึงเบื้องหลังความสวยงามเหล่านั้น ซึ่งวงการนางแบบและพิธีเซนต์เตอร์ MC , Pretty ทำให้คนที่ได้เข้ามาอยู่มีชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รายได้สูง คู้ดีในสังคม จึงทำให้ชีวิตความเป็นอยู่สุขสบาย เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ แต่หากขาดความรับผิดชอบนอกจากจะทำให้ผู้ร่วมงานเดือดร้อนเสียหายแล้ว การกระทำของคุณจะย้อนกลับมาทำให้เกิดความพินาศเช่นกัน

แมว เด็กสาวหน้าตาดีทำอาชีพนางแบบและพิธีเซนต์เตอร์ เธอจัดว่าเป็นคนที่รูปร่างหน้าตาดี จึงทำได้ทั้งอาชีพนางแบบและพิธีเซนต์เตอร์ เธอมีงานค้ำทำตลอด ไม่ว่าจะเป็นงานเดินแบบ กับนางแบบชื่อดัง เป็นพิธีเซนต์เตอร์ก็เป็นพิธีเซนต์เตอร์มือต่อโชว์กับรถคันหรู ด้วยความที่หน้าตาดีมาก ผู้ว่าจ้างจึงเรียกหาเธอให้มาร่วมงานมากที่สุดเช่นกัน ทำให้แมวมคิดว่า ตัวเองมีงานตลอดอยู่แล้วไม่ต้องแคร์ใคร จึงทำให้เธอกลายเป็นคนเอาแต่ใจ เห็นแก่ตัว หลงตัวเอง สุดท้ายปลายทางอาชีพอันหรรษาเหลือเพียงอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การเริ่มต้นทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีหลังจากใช้เวลาศึกษาค้นคว้า และผ่านกระบวนการทำงานต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน แต่ข้าพเจ้าไม่อาจทำงานไปได้ด้วยตัวของข้าพเจ้าเองเพียงคนเดียว ยังต้องอาศัยและพึ่งพามุคคัลหลายท่านซึ่งให้ความช่วยเหลือด้วยไมตรีจิตและน้ำใจอันดีงาม ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกท่าน
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์ และคณะกรรมการทุกท่าน
- คุณไพบูลย์ สุขสุธรรมวงษ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอส อี ซี กรุ๊ป ประเทศไทย จำกัด ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ, คุณพิชญ์ เจียมประเสริฐ ผู้บริหาร บริษัท บร่าบัส ประเทศไทย จำกัด และคุณนฤมล บางประการ เลขาสาวสวย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการขอสถานที่ถ่ายทำทุกอย่าง, บริษัท ชันของ ประเทศไทย จำกัด สำหรับชุดราตรีสวย, คุณภาณุวิสิทธิ์ ฉัตรกุล ณ อยุธยา กรรมการผู้จัดการบริษัท โมเดล แมกซ์ จำกัด ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ, อ.สุภาภรณ์ บุรีคำ อ.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เอื้อเฟื้อชุดแฟชั่นสวยๆ
- เพื่อนนางแบบและพรีคัตที่น่ารักทุกคนที่เอื้อเฟื้อข้อมูลต่างๆและมอบความเต็มใจร่วมแสดงให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ผ่านไปได้ด้วยดี
- ทีมงาน เพื่อน พี่น้อง ชาวนิเทศศิลป์และชาวครุศาสตร์ที่ให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งบุคคลผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้ผู้มีพระคุณทุกท่านจงมีความสุข และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานทั้งตนเองและครอบครัว

จิราภา อินทร์พรหม

20 มีนาคม 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	
หัวข้อโครงการ.....	1
ความเป็นมาของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	3
คำจำกัดความของโครงการ.....	3
วัตถุประสงค์โครงการ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของโครงการ.....	4
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (Short film).....	6
2.2 การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	9
2.3 ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต (Drama).....	11
2.4 ข้อมูลของตัวละคร.....	12
3. บทภาพยนตร์	
3.1 ประเด็น.....	31
3.2 โครงเรื่องย่อ.....	31
3.3 ความขัดแย้ง.....	31
3.4 ลักษณะตัวละคร.....	32
3.5 การวิเคราะห์ตัวละคร.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6	ขั้นตอนการพัฒนาบทภาพยนตร์	34
3.7	ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์	35
3.8	การกำหนดประเด็น	35
3.9	เนื้อเรื่องและทิศทางของเรื่อง	36
3.10	การค้นคว้าข้อมูลและสร้างมิติให้ตัวละคร	36
3.11	รายละเอียดของเนื้อเรื่องและบท	37
4.	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production)	
4.1	การวางแผนการถ่ายทำ (Shooting plan)	77
4.2	การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown)	86
4.3	การจัดการงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)	95
4.4	การคัดเลือกนักแสดง (Casting)	98
4.5	การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location Scout)	102
4.6	เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)	109
5.	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	118
5.1	งานกำกับการแสดง (Directing)	119
5.2	งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematography)	121
5.3	งานจัดแสง (Lighting)	122
5.4	งานจัดฉาก (Setting)	125
5.5	การจัดการกองถ่าย (Production Management)	126
5.6	การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound Recording)	127
6.	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)	129
6.1	การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough Cut)	129
6.2	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine Cut)	136
6.3	การตัดต่อลำดับเสียง (Sound Post – Production)	144
7.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	150
7.1	ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre – Production)	150
7.2	ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ (Production)	151

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์(Post-Production).....	153
บรรณานุกรม.....	155
ประวัติผู้เขียน.....	156

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	
4.4.1	ภาพนักแสดง แมว 99
4.4.2	ภาพนักแสดง บีเวอร์ 100
4.4.3	ภาพนักแสดง จี๊โอะ 101
4.5.1	ภาพเวทีแฟชั่นโชว์ที่ใช้ถ่ายทำ 103
4.5.2	ภาพบุรุษรถยนต์VOLVO 104
4.5.3	ภาพบุรุษรถยนต์ SEC GROUP 104
4.5.4	ภาพ STUDIO ของ THE BOY MODEL 105
4.5.5	ภาพห้องของแมว 106
4.5.6	ภาพแมวเริ่มตกต่ำ 107
4.5.7	ภาพความล้มเหลวในการทำงาน 108
5.3.1	การใช้แสงธรรมชาติจากภายนอกโดยการถ่ายย้อนแสง 123
5.3.2	การใช้แสงธรรมชาติจากแหล่งแสงภายนอก 124
5.3.3	การใช้แสงสว่างจากภายนอกและการปรับมูรีรับแสงเพื่อความสวยงาม 124
5.3.4	การจัดแสงโดยใช้ไฟ 200 วัตต์ พร้อมด้วยผ้ากรองแสง 125
6.1.1 - 6.1.84	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut) 130
6.2.1 - 6.2.111	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut) 137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “ เรื่องทางเดินของแมว ”

ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากปัจจุบันนี้มีเด็กสาวหน้าตาดีมากมายในสังคมไทย แลเด็กสาวสมัยนี้ยังมีความมั่นใจในตัวเองสูงและกล้าแสดงออกมาก ซึ่งหนทางไปสู่การกล้าแสดงความสามารถของพวกเธอ ก็จะออกมาในรูปของสื่อ เช่น การประกวดตามเวทีต่างๆ การหานางแบบ นักแสดง และพรีเซนเตอร์ (Pretty , MC) ตามงานต่างๆ โดยการเฟ้นหาตัวโดยโมเดลลิ่ง เอเจนซี่ต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย ที่คอยชักจูงเด็กสาวหน้าตาดีรูปร่างบุคลิกดีมาทำงานในค่านวกรบันเทิง ซึ่งในสายงานของด้านอาชีพนางแบบก็เป็นอันดับต้นๆที่เด็กสาวใฝ่ฝันจะก้าวเข้ามาแทบทุกคน ไม่ว่าจะเป็นางแบบโฆษณา MV ภาพนิ่ง หรือแฟชั่นโชว์ โดยเฉพาะกระแสของแฟชั่น ที่มาแรงเหลือเกินในยุคนี้ ทำให้เกิดความหลงใหลในแฟชั่นเป็นอย่างมาก นางแบบแสดงเสื้อผ้าจึงเป็นที่ต้องการของยุคนี้ ทำให้ เด็กสาวที่มีรูปร่างหน้าตาดี หุ่นผอมเพรียวสูงหลังไหลก้นเข้ามาในวงการนางแบบ เพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่ดูดีมีระดับ มีหน้ามีตาในสังคม และที่สำคัญคือ ได้เงินง่ายได้เงินมากและสบาย ด้วยเหตุผลนี้เด็กสาวหลายคนจึงหลงใหลกับอาชีพนี้เป็นอย่างมาก แต่การที่จะก้าวเข้ามาเป็นนางแบบอาชีพนั้นหนทางไม่ได้ง่ายอย่างที่ใครๆคิด ไม่ใช่ใครก็ทำได้เพียงแต่มีหน้าตาสวย สูง หุ่นดี แต่ความจริงแล้วต้องประกอบกับกับปัจจัยหลายอย่างด้วย ไม่ว่าจะเป็นลูก นางแบบต้องมีสไตล์เป็นของตนเอง เก้เท่ หรือ เฉี่ยวไม่ซ้ำใคร การฝึกโพสท่า การเดิน การพรีเซนต์เสื้อผ้าหรือโปรดัคส์ต่างๆ ให้ออกมาดูดี และการมีความมุ่งมั่นที่จะพรีเซนต์ความสามารถของตนให้กับบริษัทใดๆเห็นและรับงานได้เองโดยตรง เนื่องจากมีคนเป็นนางแบบเต็มไปหมด การได้มาซึ่งงานงานนิ่งหรือโชว์นึ่งจะยากมาก ยิ่งเป็นโชว์ใหญ่ๆยิ่งต้องใช้ความพยายามมีความตั้งใจสูงและฝึกอย่างหนักจึงจะได้มา ซึ่งหากได้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ๆ บ่อยครั้งเข้า ก็จะเป็นที่รู้จัก และมีชื่อเสียงในวงการ

อาชีพนางแบบและพรีตตี้ เป็นหนทางหารายได้ให้กับตนเองของเด็กสาวที่หน้าตาดี คนที่ตัวสูงจะได้เปรียบ เพราะสามารถเป็นทั้งนางแบบและพรีตตี้ได้ในเวลาเดียวกัน

อาชีพพรีเซนเตอร์ตามงานต่างๆ (MC , Pretty) ก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่เป็นที่นิยมของเด็กสาวหน้าตาดี สวย น่ารัก เพราะเนื่องจากปัจจุบันนี้ การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) แบบการจัดกิจกรรม **Below the line** เป็นที่นิยมอย่างมาก ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง หรือใน Hall นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความดึงดูดใจ (Call Attention) จากลูกค้า (Target Market) สิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยก็คือ ผู้ที่จะเป็นสื่อกลางในการสื่อสารข้อมูลในการจัดกิจกรรม นั่นก็คือ Model , Presenter , MC , Pretty ซึ่งอันดับแรกคือต้องหน้าตาดีถึงดีมาก แต่ไม่ได้สวยอย่างเดียว จะต้องมีความรู้ในตัวโปรดักส์นั้นๆ และต้องฉลาดมีไหวพริบด้วย อาชีพนี้เป็นงานที่มีอยู่ตลอดทั้งปี ไม่ว่าจะในงานอีเวนต์ ออกบูทเพื่อการประชาสัมพันธ์ โปรดักส์ของแบรนด์ต่างๆ แทบทุกงานต้องมีพรีตตี้ไว้เต็มแสนท์และดึงดูดผู้คนเข้าบูท เป็นอาชีพเสริมที่ทำรายได้ให้เด็กสาวหน้าตาดีปีนึงมูลค่ามหาศาล

ในเรื่อง “ ทางเดินของแมว ” นี้ได้กล่าวถึงอาชีพพรีเซนเตอร์ (Model , Pretty , MC) ในระดับดีมากในบรรดาการเป็นพรีตตี้ นั้น พรีตตี้รถหรือพรีตตี้ Motor Show เป็นจุดสูงสุดก็ว่าได้ เพราะเป็นงานระดับยักษ์ที่ทุกคนรู้จักและอยากเข้าไปดู เพราะนอกจากดูรถแล้ว หลายคนเข้ามาเพื่อดูพรีตตี้ด้วยที่สำคัญ แคลสซิ่งยากมากๆ ด้วยกว่าจะมายืนอยู่ตรงนี้ได้ การแข่งขันสูง เพราะพรีตตี้ทุกคนอยากขึ้นรถ เพราะทำให้ดูดี เป็นงานยาว 10 กว่าวัน และค่ายรถแต่ละค่าย ยังให้รายได้กับพรีตตี้ต่อวันมากทีเดียว งานนี้เน้นหน้าตาและความสามารถอย่างมาก

เหล่าบรรดานางแบบพรีตตี้ โดยมากจะเกิดจากโมเดลลิ่งก่อน พอหลายๆเข้าก็จะรู้ช่องทาง การติดต่องาน โดยตรงจากผู้ว่าจ้าง ซึ่งกว่าจะถึงจุดนี้ได้ต้องใช้ความขยันและพยายามอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปในบริษัทต่างๆหลายๆที่เพื่อพรีเซนต์ให้เห็นถึงความสามารถ ความรับผิดชอบและความตั้งใจหากผ่านไปด้วยดี ก็ไม่จำเป็นที่จะถูกโมเดลลิ่งหักเปอร์ดอีกต่อไปหรืออีกหนทางก็คือการแลกรูปกับเพื่อนนางแบบเมื่อมีงานก็จะติดต่อกันเองได้โดยไม่ผ่านโมเดลลิ่ง

รูปลักษณ์ภายนอกเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของพรีตตี้ เพราะลูกค้าจะเลือกคนที่หน้าตาดีมากๆ เข้ามาก่อน ส่วนปัจจัยอื่นค่อยว่ากัน ไม่ว่าจะเป็นการพรีเซนต์ ไหวพริบ สามารถสนทนกันได้ แต่สิ่งสำคัญที่ลูกค้ามองข้ามไปคือความรับผิดชอบต่อหน้าที่ทำ มาสาย หรือเบี่ยงงานก็มี ทำให้เกิดความเสียหายได้ เพราะเลือกคนหน้าตาดีมาทำงาน บางคนไม่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองสวย ใครๆก็อยากให้ทำงาน ก็มาสาย ไม่รับผิดชอบต่องานหรือเบี่ยงงานไปเลยก็มี

ลักษณะของโครงการ

เป็น โครงการศึกษาเฉพาะกรณีในการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวงการนางแบบและพิธีชนเตอร์ MC , Pretty ที่ทำให้คนที่ได้เข้ามาอยู่มีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รายได้สูง ดุติในสังคม จึงทำให้ชีวิตความเป็นอยู่สุขสบาย เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ แต่หากขาด ความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในการทำงาน จากจุดที่อยู่สูงสุดก็สามารถตกต่ำจนไม่มีใครจ้างได้ เพราะวงการนี้กว้างขวาง เรื่องที่กระทำผิดจะถูกเผยแพร่อย่างรวดเร็ว

คำจำกัดความของโครงการ

เป็นการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ที่สะท้อนให้เห็นถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่มีวินัยในการทำงาน นอกจากจะทำให้ผู้ว่าจ้างเสียหายเป็นอย่างมากแล้ว ยังทำให้ตนเองเสียหายเป็นอย่างมากอีกด้วย จากที่เคยทำงานหุหุหุได้เงินทองมาใช้จ่ายอย่างสบาย แต่หากขาดความรับผิดชอบก็จะไม่มีงาน และจะต้องอยู่ในจุดตกต่ำ ภาพลักษณ์ก็จะเสียเพราะสิ่งที่ได้ทำพลาดไปเอง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เป็นภาพยนตร์ที่เสนอให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัว ความไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ทำ ทำให้คนอื่นเดือดร้อนเกิดความเสียหาย และสุดท้าย ตัวเองก็เสียหาย ไม่มีใครอยากได้มาทำงานด้วย
2. ชี้ให้เห็นถึงวงการนางแบบและพิธีชนเตอร์ ว่าดูดีรายได้ดีสามารถสร้างรายได้ที่ดีให้แก่เราได้มากมาย แต่ในความดูดีที่เห็นนั้นมีการกระทำที่เห็นแก่ตัว ความไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน แอบแฝงอยู่ในความสวยงามเหล่านั้น
3. เป็นแบบอย่างให้กับผู้ชม ให้เห็นว่า การกระทำใดๆที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย สิ่งเหล่านั้นก็จะนำพาวามพินาศเข้าสู่ตัวตนเช่นกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความชำนาญในการกำกับภาพยนตร์และการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน
2. เนื้อหาและเรื่องราวในภาพยนตร์ให้แง่คิดแก่ผู้ชมในเรื่องของวงการนางแบบและพริตตี้ว่าเป็นกันอย่างไร ทั้งในเรื่องของการทำงาน รายได้ สังคม การใช้ชีวิต ความเห็นแก่ตัวและความไม่รับผิดชอบต่อน้ำที่การงาน เพราะเป็นงานที่ทำกับคนหมู่มาก หากไม่มีความรับผิดชอบก็จะทำให้ทุกฝ่ายเสียหายเสียชื่อเสียง ไม่เว้นแม้แต่ว่าผู้ที่ทำให้
3. เป็นการเตือนสติให้กับผู้ชม ให้เห็นว่าควรเอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่ควรเห็นแก่ตัวและควรมีความรับผิดชอบต่อผู้อื่นเสียหายนะ เพราะสุดท้าย ตัวเองก็จะได้รับความเสียหายเช่นกัน

ขอบเขตของโครงการ

กำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “ทางเดินของแมว” ถ่ายทำด้วยกล้องมินิดีวี ความยาวประมาณ 15 นาที

แนวทางบรรลุปเป้าหมาย

1. ศึกษาและหาข้อมูลจากหนังสือที่นางแบบอาชีพเขียนเพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลทั้งด้านการทำงาน การใช้ชีวิต การวางตัวและความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการนางแบบ เพราะหากหาข้อมูลจากมืออาชีพก็จะได้ข้อมูลมากเพราะประสบการณ์การทำงานมีมาก
2. ศึกษาและหาข้อมูลจากหนังสือและอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับอาชีพพริตตี้เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลทั้งด้านการทำงาน การใช้ชีวิต การวางตัวและความคิดเห็นเกี่ยวกับวงการนี้
3. ศึกษาข้อมูลจากประสบการณ์ตรงของคนและเพื่อนพริตตี้นางแบบมาเป็นแนวทางในการดำเนินเรื่องเพื่อความสมจริง และศึกษาข้อมูลความคิดเห็นประสบการณ์และทัศนคติของนางแบบและพริตตี้หลายๆคน และข้อมูลจากคนที่ เป็น โมเดลลิ่ง เพราะอาชีพนี้กับ โมเดลลิ่งต้องเกี่ยวเนื่องกัน
4. รวบรวมข้อมูลที่ได้มา มาแยกเป็นส่วนๆ สรุปความสำคัญ เพื่อคัดสรรสำคัญออกมาเป็นบทภาพยนตร์
5. คัดเลือกนักแสดงตามบทบาท โดยอาศัยความคล้ายคลึงของคาร์แรกเตอร์ที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งลักษณะภายนอกและความต้องการภายในของตัวละคร

6. ทดสอบการแสดงเบื้องต้นของนักแสดงหลัก
7. ติดต่อหาสถานที่ถ่ายทำ โดยเลือกให้ตรงกับบทที่วางไว้

แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

1. หนังสืออ้างอิง

- พระประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ.2542
- ยศวดี หัสศิริจิตร, หนังสือ MTV TRAX NO. 10 NOVEMBER, 2004
- รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, กรุงเทพมหานคร; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2545
- หนังสือพิมพ์ คม-ชัด-ลึก ฉบับวันที่ 17 สิงหาคม, 2547, เรื่องธุรกิจโมเดลลิ่ง
- Larana, หนังสือ ชีวิต...พริดดี, กรุงเทพมหานคร; สำนักพิมพ์อนิซอดิกานต์, 2005

2. บทสัมภาษณ์

- นางแบบ อายุ 18-27 ปี, หน้าที่การทำงาน การดำเนินชีวิต การเข้าสังคม เป้าหมายในชีวิต ความคิดเห็นเกี่ยวกับโมเดลลิ่งรายได้และการใช้จ่าย; สัมภาษณ์โดย จิราภา อินทร์พรม
- TOP MODEL, นื่องอเลียน ความคิดเห็นในเรื่องของแฟชั่นโชว์กับนางแบบ; สัมภาษณ์โดย จิราภา อินทร์พรม
- 1ใน 5 PRIEW SUPER MODEL 2004 และพีธีกรCHIC, พรรณชนิดา ศรีสำราญ การเข้าสังคมค่านิยมและการทำงานเป็นนางแบบ; สัมภาษณ์โดย จิราภา อินทร์พรม
- MC, PRETTY อายุ 18-27 ปี, หน้าที่การทำงาน การดำเนินชีวิต รายได้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพของตน; สัมภาษณ์โดย จิราภา อินทร์พรม

3. ใตทัศน์วัสดุ เช่น

- www.dialynews.co.th, หน้าที่การงานพริดดี
- www.manageronline.com, พริดดีมือเดอริชัวร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)

ภาพยนตร์สั้น ในความหมายที่ยึดถือตามธรรมเนียม คือ ภาพยนตร์ที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที มีรูปแบบหรือสไตล์ที่หลากหลาย ทั้งที่ใช้ในการแสดงสด (live action film) หรืออนิเมชัน (animated film) การกำหนดความยาวของหนังสั้นด้วยเวลาที่แน่นอน เพราะเนื่องจากหนังสั้นที่มีความยาวเกินกว่า 30 นาที จะมีรูปแบบของการเข้าถึงตัวละครและ โครงเรื่องต่างจากหนังสั้นที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที หนังสั้นที่มีความยาวตั้งแต่ 30-60 นาที จะมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนกว่าในการกำกับ อารมณ์คนดู ภาพยนตร์สั้นมีเวลาจำกัดในการเล่าเรื่องไม่สามารถทอดอารมณ์หรือเล่นอารมณ์กับคนดูได้มากนักจึงต้องเข้าถึงตัวละครอย่างรวดเร็วและทำโครงเรื่องให้ง่ายไม่ซับซ้อนเพื่อให้คนดูเข้าใจเรื่องได้ในเวลาที่จำกัด

ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์สั้น¹

การสร้างภาพยนตร์สั้นมีปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงดังนี้

1. ความยาว (length)

ความยาวของภาพยนตร์สั้นมักเป็นปัญหาสำหรับผู้กำกับมือใหม่เสมอ กฎเกณฑ์ความยาวของหนังสั้นนั้นมีไม่แน่นอน ในปัจจุบันมักมีความยาวตั้งแต่ 1-30 นาที แต่อย่างไรก็ตาม ความยาวของภาพยนตร์สั้นคือความพอดีและลงตัว ซึ่งความพอดีหรือลงตัวนี้อยู่ที่ภาพยนตร์สามารถตอบสนองเรื่องได้อย่างดีแล้วหรือยัง ทั้งหมดจึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับที่จะตัดสินใจว่าการเล่าเรื่องเกินหรือว่าพอดีแล้ว ซึ่งส่งผลต่อภาพยนตร์ว่าจะอืดอาด ซ้ำ หรือเร็วจนเกินไปจนไม่สามารถเข้าใจได้

¹ เอกสาร วิจัยค้นคว้า, คนสร้าง สร้างหนัง หนังสั้น, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545
ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่องเป็นศูนย์กลางของความคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั้งหมดที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการสื่อสารกับคนดูหรือต้องการบอกคนดูซึ่งความคิดหลักนี้เป็นเหมือนตัวยึดเรื่องราวทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน

แก่นของเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างภาพยนตร์จึงต้องมีแก่นเรื่องเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารที่เราต้องพยายามเข้าถึงคนดูให้ได้ จึงจะทำให้ผลงานนั้นเกิดคุณค่าขึ้น

ในภาพยนตร์บันเทิงทั่วไปอาจจะมีมากกว่า 1 ความคิดหลัก และมีความคิดรองเป็นตัวเสริมความคิดหลักให้มีความหนักแน่นและชัดเจนขึ้นแต่ในภาพยนตร์สั้นควรมีความคิดหลักเพียงประการเดียวมิฉะนั้นจะทำให้เรื่องซับซ้อนและต้องใช้วิธีเล่าเรื่องแบบหนังบันเทิงที่มีความยาวทั่วไป อย่างไรก็ตามหนังทุกเรื่องบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องมีแก่นเรื่องหรือความคิดหลักเสมอไปทุกเรื่องหรือมีแต่ไม่แน่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจรรณตามความเหมาะสมของผู้กำกับและที่สำคัญผู้กำกับต้องระลึกเสมอว่าความคิดหลักของเรื่องไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคนดูเสมอไป แต่ให้คนดูได้มีโอกาสไตร่ตรองสำรวจความคิดเห็นของตนเองด้วย

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งเป็นการกำหนดความต้องการหรือเป้าหมายให้ตัวละครแล้วสร้างอุปสรรคให้กับตัวละครแก้ปัญหาหรือพยายามบรรลุเป้าหมายนั้น หมายความว่าตัวละครต้องพบกับอุปสรรคคอยขัดขวางและจำเป็นต้องเอาชนะอุปสรรคนั้นๆ เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้

การสร้างความขัดแย้งในภาพยนตร์นั้น คนเขียนบทต้องเริ่มที่การวางประเด็นของเรื่องไว้ล่วงหน้าก่อนจะลงมือเขียนบท เป็นประโยคหลักสำคัญ ซึ่งหมายถึงการวางประเด็นประโยคสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งประโยค เพราะหากยาวๆ จะทำให้สับสน

ความขัดแย้งมีความสำคัญมากในบทภาพยนตร์ เพราะหากปราศจากความขัดแย้งก็จะไม่เกิดตัวละคร หากปราศจากตัวละครก็จะไม่เกิดแอ็คชั่น หากปราศจากแอ็คชั่นก็จะไม่มีเรื่องราว หากปราศจากเรื่องราวก็น่าจะมีบทภาพยนตร์ (Syd Field, 1994)

4. เหตุการณ์เดียว (One Primary Event)

ภาพยนตร์สั้นมีข้อจำกัดเรื่องของการดำเนินเรื่อง ดังนั้นเนื้อเรื่องจึงควรง่ายและไม่ซับซ้อน เหตุการณ์หลักเกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียวเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา และสามารถสื่อสารให้คนดูเข้าใจได้โดยง่าย มิฉะนั้นเรื่องราวจะซับซ้อนจนทำให้ไม่สามารถเล่าได้ในเวลาที่จำกัด

5. ตัวละครเดียว (One Major Character)

ตัวละครในภาพยนตร์คือ การแสดงของคนที่มีลักษณะบุคลิกของคนตามที่เราเลือกไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการแสดง ตัวละครมีมุมมองหรือวิสัยมองโลก หมายถึงวิสัยทัศน์หรือวิธีที่ตัวละครมองโลกในแง่มุมต่างๆ

ตัวละครและเหตุการณ์มีความสำคัญ เพราะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จะใช้เล่าผ่านตัวละคร คนดูไม่ต้องการเห็นเพียงตัวละครพูดกัน ไปมาเท่านั้น แต่คนดูต้องการรู้แง่มุมต่างๆ ของตัวละคร จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด ว่าทำไมตัวละครจึงต้องทำเช่นนั้น มีแรงจูงใจอะไร คนดูจะมีความรู้สึกและอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร

ในหนังบันเทิงทั่วไปที่มีความยาวประมาณ 2 ชั่วโมง โดยปกติมีตัวละครหลัก 3-5 ตัว บางเรื่องใช้ 6-7 ตัวก็มี แต่ในภาพยนตร์สั้นใช้ตัวละครหลักเพียงตัวเดียว และจะต้องมีความน่าสนใจเท่ากับตัวละครในหนังบันเทิง เนื่องจากในหนังสั้นมีเวลาจำกัด ไม่มากพอในการพัฒนาโครงเรื่องที่ซับซ้อน มีตัวละครมากมาย เรื่องสั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยตัวละครหลักเพียงตัวเดียวที่ไปสัมพันธ์กับตัวละครหรือปัญหาอื่นๆ

6. ความต้องการ (Need & Want)

ความต้องการของตัวละครคือสิ่งที่ตัวละครอยากเอาชนะอยากได้ต้องการให้ได้มา ต้องการบรรลุในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระหว่างเนื้อหาของเรื่องราว

เราต้องกำหนดความต้องการของตัวละครตั้งแต่ก่อนการเขียนบทโดยกำหนดว่าอะไรคือความต้องการของตัวละครความต้องการจะเป็นตัวผลักดันผ่านแอ็คชั่นของตัวละคร จากนั้นจึงสร้างอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น เรื่องราวจึงมีความกดดันทางด้านอารมณ์เพราะมีความขัดแย้ง ข้อขัดแย้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรื่องจึงควรระลึกรั้งถึงเสมอว่าการละครคือความขัดแย้ง ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการนี้จะช่วยทำให้โครงเรื่องพัฒนาไปในทิศทางที่ดี

ดังนั้นก่อนลงมือเขียนบทควรตั้งคำถามก่อนเสมอว่าตัวละครต้องการอะไรทำไมจึงต้องเป็นเช่นนั้น และอะไรเป็นแรงจูงใจ เพื่อนำไปใช้อธิบายตัวละครหลักและเพื่อจะไปใช้สร้างเป็นโครงสร้างของบทภาพยนตร์ต่อไป

7. โครงสร้างของบท (Structure)

โครงสร้างของบทเป็นรูปแบบในการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะช่วยยึดปัจจัยที่สำคัญของการเล่าเรื่องเข้าไว้ด้วยกัน โครงสร้างจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมด ส่วนย่อยที่เป็นองค์ประกอบคือ แอ็คชั่น ตัวละคร ฉาก ซีควเอนซ์ องค์ I II III เหตุการณ์ สถานการณ์ คนตรี สถานที่ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนสร้างขึ้นมาเป็นเรื่องนั่นเอง ดังนั้นโครงสร้างจึงเป็นตัวยึดทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกันเป็นทั้งหมด

8. ปุ่มหลัง (Back-story)

ปุ่มหลังของเรื่อง คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าภาพยนตร์จะเปิดเรื่องขึ้น ปุ่มหลังจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละครที่คนเขียนบทต้องรู้ล่วงหน้าก่อนลงมือเขียนบท แต่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในบท ทั้งนี้เพื่อการช่วยสร้างความเป็นมาที่น่าเชื่อถือให้กับตัวละครในช่วงปัจจุบันที่ปรากฏขึ้นในเรื่อง

2.2 การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์²

ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้รับผิดชอบตลอดงานผลิต มีหน้าที่ตั้งแต่การตัดสินใจในเรื่องการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ เช่น คัดเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ เป็นต้น เป็นผู้รักษาความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปในทางเดียวกันทั้งหมด ผู้กำกับต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบและเด็ดขาด สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี เพื่อที่จะทำให้ดำเนินการถ่ายทำให้มีประสิทธิภาพตลอดจนจัดการกับงานหลังการถ่ายทำได้อย่างเสร็จสมบูรณ์

² ประสิทธิ์ พัฒนารักษ์, การผลิตภาพยนตร์สั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ.2542
เอกสารวิไล ประสิทธิ์ พัฒนารักษ์, การผลิตภาพยนตร์สั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ.2542
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของผู้กำกับ

จะต้องเป็นผู้ที่รู้จักวิธีในการสร้างสรรค์งานออกมาได้อย่างสมบูรณ์ และนำทฤษฎีทางภาพยนตร์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีคุณภาพเพราะตัวผู้กำกับจะต้องทำหน้าที่เล่าเรื่องให้เข้าใจเพราะว่าผู้กำกับเป็นผู้ที่เข้าใจบทบาทของนักแสดงอย่างแท้จริง รู้จักวิธีการทำงานระหว่างนักแสดงแต่ละคน รู้จักวิธีการร่วมงานกับทีมงานและสร้างความเชื่อถือในการทำงาน ต้องมีความรอบคอบและความเด็ดขาดในการตัดสินใจ มีความตั้งใจ มุ่งมั่น ในการทำงาน

ผู้กำกับกับบทภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ส่วนใหญ่ เกือบทุกคนจะต้องตัดสินใจใส่ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองลงไปในทุกผลงาน อย่างน้อยที่สุด คือเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ สไตส์ของภาพ อย่างไรก็ตามเหนืออื่นใดผู้กำกับจะให้ความสำคัญกับบทภาพยนตร์มาก มักจะเป็นผู้เขียนเอง หรือเอามาเขียนปรับปรุงใหม่ เพื่อที่จะเน้นความเป็นส่วนตัวของตนเองลงไปในงาน และเพื่อความแน่ใจของตนเองว่าการเขียนบทในร่างแก้ไขสุดท้ายจะสามารถเล่าเรื่องได้ดีที่สุด

บทภาพยนตร์แสดงถึงเหตุการณ์ ที่ต้องถ่ายทอดออกไปเป็นภาพการเล่าเรื่องที่เหมาะสม โดยมีแก่นเรื่อง แนวความคิดซ่อนเร้นอยู่ในเรื่อง และเมื่อใดก็ตามที่บทภาพยนตร์ต้องแก้ไข ผู้กำกับต้องเป็นผู้ลงมือปรับปรุงโดยใช้ความชำนาญของตนเองเข้าไปจัดการ ตั้งแต่การแก้ไขปรับปรุงบทพูดเล็กๆ น้อยๆ ไปจนถึงการเปลี่ยนโครงสร้างของเรื่อง และถ้าหากผู้กำกับต้องการให้บทภาพยนตร์ทำงานง่ายขึ้นก็อาจต้องเตรียมภาพการถ่ายทำทุกช็อตไว้ เรียกว่าการเขียนบทถ่ายทำ หรือ shooting script ซึ่งในกระบวนการนี้ต้องใส่ตัวเลขกำกับทุกช็อตเพื่อแจกบทย่อยออกมาให้ชัดเจน เมื่อขั้นตอนนี้เสร็จสมบูรณ์ นั่นหมายถึงงานการเตรียมการถ่ายทำสามารถเริ่มต้นได้นั่นคือการทำ “strip board”, การคำนวณงบประมาณ การทำตารางการถ่ายทำ

ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาบทภาพยนตร์ที่นอกเหนือจากเนื้อหาและโครงสร้างแล้ว สถานที่ถ่ายทำหรือนักแสดงก็เป็นแรงจูงใจของผู้กำกับได้ เช่น ในขณะที่เลือกหาสถานที่ถ่ายทำก็อาจมีการคิดฉากที่มีลักษณะพิเศษมากขึ้น เช่นเดียวกับนักแสดงเมื่อมีการซ้อมอ่านบทภาพยนตร์ผู้กำกับอาจพบบางสิ่งบางอย่างในตัวนักแสดงมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับนักแสดงมากขึ้น

2.3 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

ภาพยนตร์ชีวิตเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวมนุษย์มากที่สุดเพราะเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความจริงที่สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้ ทำให้ทุกคนที่ดูภาพยนตร์แนวชีวิตก็เหมือนกับการส่องกระจกมองตัวเอง การมองเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์นั้น ทำให้คนดูและเข้าใจมนุษย์ด้วยกันเองมากขึ้นและสามารถนำข้อคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองอย่างมีความสุข

เมื่อใครก็ตามที่ได้ชมภาพยนตร์แนวชีวิต ก็สามารถเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครได้ดีเพราะเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากรายการที่คุ้นเคย หรือเคยประสบพบเจอมาก่อนในชีวิต จุดประสงค์ในการนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์แนวชีวิตนั้น เน้นที่การเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของตัวละครอย่างลึกซึ้งนั่นเอง

ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกจำแนกมาจากภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วยเนื้อหาและเรื่องราวของภาพยนตร์เป็นหลัก แต่ด้วยเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตมนุษย์นั้นทำให้มักจะคาบเกี่ยวกับภาพยนตร์แนวอื่น ๆ ด้วยเช่น ภาพยนตร์ชีวิต – ตลก (Drama - comedy) , ภาพยนตร์ชีวิตเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก (Drama - romantic) เป็นต้น

ภาพยนตร์แนวชีวิตพอจำแนกลักษณะออกได้ดังนี้

1. เนื้อหาจะเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องเผชิญ เป็นการเล่าถึงชีวิตจิตใจและอารมณ์อย่างลึกซึ้ง และการเข้าถึงตัวละครในทุก ๆ ด้าน จนเกิดความสะเทือนอารมณ์ต่อคนดู
2. เหตุการณ์หรือปัญหาต่างๆ ที่ตัวละครพบมักมีความยุ่งยากซับซ้อน น่าสงสาร คนดูจะเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้หลุดพ้นสิ่งต่าง ๆ
3. มีความสมจริงตามธรรมชาติ มีเหตุผล แต่มีการปรับปรุงเพิ่มเติมซึ่งไม่เกินความจริง
4. ผลของเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์กับตัวละครเพียงกลุ่มหรือคนใดคนหนึ่ง มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูรับรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
5. อาจมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ให้คนดูตีความหมายที่แฝงในจิตใจของตัวละคร

6. มีการใช้ภาพตัดต่อที่ขัด – ทดเวลา (Timing) ของแต่ละซีน ต่างไปจากเวลาจริงซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อคนดู ระยะเวลาของเรื่องมีการสลับเหตุการณ์ความคิดคำนึง ความฝันและความทะเยอทะยาน มีความเกินมนุษย์หรือบางครั้งก็มีการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

7. มุมกล้องและขนาดภาพมีความหลากหลาย ให้คนดูเป็นผู้เฝ้าสังเกตการณ์ ร่วมอยู่ในเหตุการณ์และเข้าถึงตัวละครในทุก ๆ ด้าน

8. การจัดแสง มีการปรับแต่งเพื่อให้ผลทางอารมณ์ความรู้สึกของคนดู มีความสวยงามเกินจริงเล็กน้อย แต่ยังยึดหลักความเป็นจริงเอาไว้ เสริมสร้างบรรยากาศภายในฉากให้มากขึ้น

9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าช่วยเพื่อเน้นอารมณ์ให้กับคนดู มีการใช้ “Montage” ในการกระตุ้นอารมณ์คนดูอย่างชัดเจน

2.4 ข้อมูลของตัวละคร

บทสัมภาษณ์ นางแบบและโมเดลลิ่ง

จ้อยซ์ 22 ปี (นางแบบในสังกัด Elite Model 2004)

เข้ามาเป็นนางแบบจากการชักชวนของ โมเดลลิ่ง พาไปแคสดีงานเดินแบบหลายงานอยู่เหมือนกันกว่าจะได้ เพราะเดินยังไม่เป็นเท่าไร พอได้งานแล้วรู้สึกสนุกกับการเดินแบบที่สำคัญได้เงินเยอะด้วย ตั้งแต่นั้นมารู้สึกชอบในการเดินแบบ มีเดินที่ไหนก็จะไปแคสกับเขา

ด้วยความที่ตนเป็นคนสูงมากจึงคิดที่จะประกวดนางแบบตามเวทีต่างๆ เหตุผลเพราะคิดว่าถ้าเราได้ตำแหน่งหรือเป็นนางแบบในสังกัดที่มีชื่อเสียง เมื่อเรามีคิกริ การได้งานก็จะมีสิทธิ์ได้มากกว่าคนอื่น และค่าตัวเราก็เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งก็เป็นจริงอย่างที่คิดไว้เมื่อเข้ามาเป็นนางแบบในสังกัด Elite คูอินเตอร์ตีเพราะเป็นที่รู้จักกันในวงการ

สำหรับการเป็นนางแบบจ้อยซ์ไม่ได้ต้องการจะเด่นดังเป็นที่รู้จักของประชาชน เพียงแค่เป็นที่รู้จักตามงานเดินแบบต่างๆและมีคนอยากให้เราไปร่วมงานด้วยก็เพียงพอ จ้อยซ์แค่อยากหารายได้ตรงนี้เก็บไว้ทำธุรกิจส่วนตัวคือเกรสเฮ้าส์ และแบ่งรายได้ให้กับแม่ของเธอ

ถาม: เป็นนางแบบในสังกัด Elite Model สามารถรับงานนอกได้ไหม

ตอบ: ก็ได้นะ แต่ถ้างานนอกไปซ้อนกับงานเขาก็ต้องทำงานให้ แม่เขาจะให้เงินน้อยกว่างานนอกก็ตาม (เป็นไปตามสัญญาที่เซ็นไว้) แต่ก็รับได้ เพราะ Elite เป็นเอเจนซีที่มีชื่อเสียง มันเป็นเครดิตให้ตัวเรา ไปแคสดีที่ไหนเขาก็สนใจ เราพยายามจะหางานเอง เวลาไปแคสดีตามที่ต่างๆ ก็จะมีทั้งคอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคิดให้เขา เพราะถ้าเขาสนใจเราก็ได้งานจากเขา โดยตรง ไม่ผ่านโมเดลถึง อีกวิธีก็คือ แลกรูปแบบ เพื่อนนางแบบ เวลาทีมงานอะไรจะได้บอกกัน เป็นอีกวิธีที่เก๋ๆ ชู่งกันและกัน

หนอน 18 ปี (นางแบบในสังกัด Elite Model 2004)

การเข้ามาเป็นนางแบบของหนอนก็ไม่ต่างจากจ๊อยซ์เท่าไรนัก ที่ชอบเดินแบบเพราะสนุกกับงานและง่ายต่อการ ได้เงิน สำหรับเงินที่ได้มาหนอนบอกว่าได้มาง่ายก็ใช่ง่ายแต่ขั้นขั้นว่าไม่ใช่คนฟุ่มเฟือยและชื่อของราคาแพงเกินตัว เงินที่ได้มาก็จะเอาไปซื้อเสื้อผ้า เพราะอยากให้ลูกตัวเองดูดี ส่วนที่เหลือก็จะเก็บไว้เพื่ออนาคตข้างหน้าเพราะอยากทำธุรกิจส่วนตัว เพราะไม่ชอบทำงานประจำ

ส่วนด้านการเป็นนางแบบหนอนบอกว่า อยากเป็นนางแบบอาชีพ ไม่ต้องถึงกับโด่งดัง เพียงแต่มีงานให้ทำอยู่เรื่อยๆ ก็เพียงพอแล้ว

ถาม: เคยโดน โมเดลลิ่งหักเปอร์เซ็นต์มากเกินหรือเคยถูกเอาเปรียบแบบไม่เป็นธรรมบ้างไหม

ตอบ: เคย หลายครั้งด้วย ขอบอกว่าเป็น โมเดลลิ่งที่มีชื่อเสียงน่าเชื่อถือมากด้วยแต่ไม่ขอเอ่ยนาม

หนอนเช่นสัญญากับทาง โมเดลลิ่งนี้เพราะคิดว่ามีชื่อเสียง น่าจะมีงานป้อนให้เยอะ แต่กลับไม่ใช่ มีงานให้น้อยมาก และส่วนมากเป็นงานการกุศล

เมื่อไม่มีงานให้ก็ต้องออกมารับงานเอง มีครั้งหนึ่งเขาเห็นหนอนเดินแบบผ่านทางทีวี เลขโทรมาต่อว่าว่าทำไมรับงานไม่บอกเขา เราทำผิดสัญญาคือห้ามโชว์ตัวหรือรับงานเอง โดยไม่ได้รับอนุญาต หากทราบก็จะต้องถูกหักเปอร์เซ็นต์ หนอนเถียงไม่ออกเลยเพราะในสัญญาเขียนไว้จริง มันไม่มีทางเลือกในเมื่อต้นสังกัดไม่มีงานให้ก็ต้องออกมารับงานเองเพื่อหารายได้ แต่ก็ยังตามมาหักเปอร์เซ็นต์ทั้งที่เราหางานเองแท้ๆ รู้สึกโกรธมาก โดนหักแบบนี้อยู่ 2-3 ครั้ง เลยขอลาออกเพราะรู้สึกว่าเขาเอาเปรียบเรามากๆ

ชูชานนิ 27 ปี (นางแบบอาชีพ)

ชู เป็นลูกครึ่ง ไทย-เดนมาร์ก หุ่นผอมสูง ชูบอกว่าก็มาถูกทางเพราะคนไทยชอบลูกครึ่งครึ่ง ทำให้มีงานเข้ามาตลอด ไม่ว่าจะเป็นนางแบบเดินแบบ โฆษณา ถ่ายภาพนิ่ง ในสายงานที่ชูชอบมากที่สุดคือ การเดินแบบเพราะสนุกและได้เจอเพื่อน ที่สำคัญระยะเวลาการทำงานสั้น รายได้สูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องการเงิน ชูยอมรับว่าหามาได้ง่ายก็ใช้จ่าย เพราะคนก็ต้องมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว และอยากได้อะไรก็จะซื้อ เช่นอยากได้โทรศัพท์ใหม่ก็จะซื้อ แต่จะใคร่ตรงก่อนว่าอันไหนที่ตนชอบและราคาเหมาะสมไม่แพงจนเกินไป และทันยุคสมัยไม่เชยเท่านั้นก็พอ

ชูบอกว่าคงไม่ยึดติดกับอาชีพนี้นาน เป็นช่วงกอบโกยรายได้ ตอนนี้ทำได้ก็ทำ เพราะคนเราวันหนึ่งก็ต้องมีรายได้ประจำที่แน่นอน

ถาม: คิดยังไงกับอาชีพโมเดลลิ่ง

ตอบ: เป็นคนที่ทำให้เรามีงานทำโดยหักเปอร์เซ็นต์จากเงินของเราเพื่อเป็นค่านายหน้า แต่ถ้าหากเป็นไปได้นางแบบก็ไม่อยากผ่านโมเดลลิ่ง ทุกคนอยากรับงานตรงมากกว่า ชูก็ได้งานตรงจากผู้ว่าจ้างบ่อยๆ เลยบอกเพื่อนๆ ต่อๆ กัน ไปจะได้ได้งานกันเอง แต่หลังๆ งานเข้ามาเยอะมากๆ ชูเลยคิดว่าน่าจะกินเปอร์เซ็นต์นิดหน่อยเพราะเขาได้งานจากเราบ่อยๆ แต่หักไม่เยอะเท่าโมเดลลิ่งนะ แต่ถ้าเป็นกลุ่มเพื่อนสนิทก็จะไม่หักเลย แต่ถ้าไม่รู้จักก็จะหักเปอร์เซ็นต์

เกด 23 ปี นางแบบและพิธีกร (เจ้าของตำแหน่ง อันดับ 2 THE BOY MODEL 2003 และนางแบบในสังกัด เบรียว ซูเปอร์โมเดล)

เกดเล่าให้ฟังว่า เมื่อก่อนเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเองเลย ติดเพื่อน นิสัยขี้กลัวไปซะทุกอย่าง และเป็นคนหัวอ่อน พอก้าวเข้ามาเป็นนางแบบ เกดยอมรับ เธอมีความมั่นใจมากขึ้นกล้ามากขึ้น แต่อยู่ในขอบเขตที่พอดี

เกดชอบอาชีพนางแบบมากที่สุด เพราะว่าเป็นอาชีพที่ดี เพราะคนมากมายต่างหลงไหลและชื่นชมแพชั่น นางแบบจึงโคดเด่นตามไปด้วย

เกดประกวดนางแบบมาหลายเวที และเกือบทุกเวทีที่เกดต้องได้รางวัลมาช้ตำแหน่ง หากไม่ได้ก็ต้องเข้ารอบลึๆ เช่น 10 คนหรือ 20 คนสุดท้าย

เกดบอกว่าที่ประกวดหลายเวทีเพราะอยากได้ตำแหน่งเพื่อเป็นศิกริและยกระดับตัวเองเพื่อให้ได้งานมากขึ้นและรายได้สูงขึ้น

ซึ่งความพยายามของเกดก็สำเร็จ เมื่อได้ตำแหน่งของ THE BOY MODEL และเป็นนางแบบในสังกัดเบรียว ซูเปอร์โมเดล ซึ่งเกดบอกว่าทางต้นสังกัดก็ป้อนงานที่ดีให้

เกดยอมรับว่าพออยู่ในสังคมนางแบบ พอเขาทำอะไรในสิ่งที่เราไม่กล้า เช่น เดินแบบชุดว่ายน้ำ ซึ่งเกดบอกเลยว่าไม่กล้าเพราะ ไปถึงที่คนที่รับเดินชุดว่ายน้ำเขาเป็นมืออาชีพก็เลยเฉยๆ

แต่เราสิ อยา ไม่กล้า แต่ต่อมาคิดว่าจะรับ เพราะเป็นนางแบบต้องพรีเซนต์เสื้อผ้าได้ทุกอย่างถึงจะเป็นมืออาชีพ และพูดว่าฉันทำได้เงินมากกว่าชุดธรรมดา

ความฝันของเกดคือการได้เป็น TOP MODEL ซึ่งเกดก็ค่อนข้างอยู่ใกล้กับคำนี้มากอยู่ คำถามต่อมาข้าพเจ้าจึงถามว่ากล้าโนบราไหม เกดบอกว่าไม่กล้า แต่บอกว่า ถ้าได้เดินงานใหญ่ๆ อย่าง ELLE FASHION WEEK กล้าแน่นอน เพราะเป็นงานใหญ่และมีระดับ

ถาม: เห็นเกดตามงานแฟชั่น โชว์บ่อยๆ เกดมีวิธียังไงบ้างถึงได้งานเยอะขนาดนี้

ตอบ: อันดับแรกก็ต้องรับงานผ่าน โมเดลลิ่งก่อน ต้องยอมให้เขาหักเงินเพราะว่าอาชีพนางแบบกับ โมเดลลิ่งต้องเกี่ยวคู่กัน มีเราเขาก็มีงาน ต่อมาเมื่อเราไปแคสตีงงานตามที่ต่างๆ เราก็จะทิ้งรูปกับ เบอร์โทรไว้หลายๆที่ ถ้าเขาสนใจก็จะเรียกเราโดยตรง พอเรียกเราโดยตรงแล้ว เขาก็จะให้ช่วยหานางแบบให้ เพราะเราเป็นนางแบบต้องรู้ว่าใครทำงานดีไม่ดี ก็จะให้เราเลือกเข้ามาก่อน ส่วนมากก็จะให้เพื่อนๆ ติดต่อกับผู้ว่าจ้างเองโดยตรง

ถาม: หางานให้เพื่อนเยอะขนาดนี้ ไม่คิดหักเงินค่านายหน้าบ้างหรือ

ตอบ : ก็ไม่นะ อยากให้เพื่อนๆ ได้งานกันเองมากกว่าที่จะมาถูกหัก เราเป็นนางแบบเหมือนกันต่างคนต่างช่วยกันหางานดีกว่า เกดเองก็เคยได้งานจากเพื่อนๆ เอาใจเขามาใส่ใจเรามากกว่า เพราะทำงานก็เท่ากัน เหนื่อยก็เท่ากัน ไม่รู้จะหักไปทำไม ทุกคนก็คิดเหมือนกันหมดว่าอยากได้เงินเต็มๆ โดยที่ไม่โดนหัก

มีอยู่งานหนึ่ง โมเดลลิ่งเรียกเกดไปแคสงานเดินแบบ เกดก็โทรตามเพื่อนๆ ไปที่แคสเลยและยังบอกเพื่อนๆ ว่า พอไปถึงบอกตัวเองไม่ได้มากับโมเดลลิ่ง เพราะถ้าเกดบอกทุกคนว่ามากับโมเดลลิ่งที่พาเกดมา ทุกคนก็จะโดนหักเงินกันหมดเหมือนที่เกดโดน

จอย 20 ปี (นางแบบอาชีพ)

ด้วยความที่จอยเป็นคนที่มีหน้าตาดี และหุ่นที่พอมเพริชมาก และสูงพอประมาณ จึงทำให้จอยได้เข้ามาเป็นนางแบบ และจอยก็มีความพยายามในการพรีเซนต์ตัวเองให้โมเดลลิ่งและผู้ว่าจ้างเห็นบ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นการอัปเดตข้อมูลและรูปถ่ายตัวเองให้เห็นกันบ่อยๆ เสนอคอมพิวเตอร์และความสามารถของคนให้เห็น ทำให้จอยเป็นนางแบบคนหนึ่งที่ได้รับการจ้างจากโมเดลลิ่งและผู้ว่าจ้างบ่อยๆ เพราะความขยัน อดทนและความพยายาม

ถาม : ได้งานบ่อยและแสดงให้เห็นถึงความสามารถขนาดนี้ มีบ้างไหมที่ผู้ว่าจ้างและโมเดลลิ่งให้เราช่วยหานางแบบให้

ตอบ: บ่อยๆเลยล่ะ เราจะดีใจมากเพราะจะได้ช่วยเพื่อนๆ ให้มีงาน ก็จะโทรตามเพื่อนๆ แต่บ่อยครั้งรู้สึกว่าการที่เข้ามามันถี่มากๆ ทำให้เปลืองค่าโทรศัพท์เรา หลังๆก็จะใช้วิธี Miss call ให้เพื่อนโทรมาเอง เพราะคิดว่าเราไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ถ้าเขาโทรกลับมา ก็จะเป็นประโยชน์กับตัวเอง และที่สำคัญคือไม่อยากหักเงินใครเพราะเป็นนางแบบเหมือนกันความคิดและความรู้สึกก็เป็นแบบเดียวกัน

การ์เดียร์ 26 ปี (นางแบบอาชีพ) 1 ในนางแบบ CLUB F

การ์เดียร์มีใบหน้าที่ได้ใจ ไม่เหมือนใคร กับความสูงและหุ่นที่มีกล้ามเนื้อสวยงาม จึงทำให้การ์เดียร์โดดเด่นและถูกดูเป็นนางแบบมาก การ์เดียร์เข้ามาเป็นนางแบบอาชีพได้ เพราะจากการประกวด Miss CM ที่สยาม และ ประกวด Elite model ต่อจากนั้นก็ได้งานเยอะมากจากการจ้างโดยตรงของออกาไนเซชันหรือผู้จัดงาน และได้เจอกับ พี่ลูกเกด เมททินี กิ่งพะ โยม ที่เป็นผู้ชักชวนให้การ์เดียร์มาเป็นนางแบบของคลับ เอฟ โดยตรง

ผู้จัดงานก็มักจะให้การ์เดียร์ช่วยหานางแบบให้เพราะเห็นว่าเป็นนางแบบจึงสามารถรู้ได้ว่าใครเหมาะสมกับงานอะไร และด้วยความที่การ์เดียร์เป็นมืออาชีพมานาน ยังช่วยสอนรุ่นน้องเดินแบบ แบบหมดเปลือกไม่หวงวิชาอีกด้วยและไม่เคยเอาอะไรจากน้องๆเลย

เรื่องงานจะได้เยอะมาก เดียร์จะใช้วิธีโทรบอกเพื่อนให้ส่งรูปมา และเอารูปเพื่อนๆ ที่ฝากๆกันมา มาให้ออกาไนเซชันเลือก เมื่อเลือกได้แล้ว เดียร์ก็จะโทรบอกเพื่อนๆ ว่าได้งาน และจะบอกเพื่อนตรงๆเลยว่า ขอหักเปอร์เซ็นต์ เพราะเดียร์ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นค่าโทรศัพท์หรือค่าเดินทาง แต่จะเอาจากเพื่อนไม่เยอะ เป็นคนทำงานเหมือนกันก็เข้าใจ อย่างเช่นงานนี้เพื่อนได้คนละ 3,500 เดียร์ขอแค่คนละ 300

พรรณชนิดา 25 ปี (1 ใน 5 PRIEW SUPER MODEL 2004 และพิธีกรCHIC)

แพรวเล่าให้ฟังถึงการเข้ามาเป็นนางแบบเธอยอมรับว่าเมื่อก่อนหุ่นเธอไม่ค่อยจะเป็นนางแบบเท่าไรหรอก ออกจะอวบแต่ได้ตัวสูง แพรวเริ่มต้นจากการแคสดีจิงโฆษณา และเริ่มประกวดนางแบบครั้งแรกประกวด มิสซีเอ็มสแควร์ ที่สยาม ผลคือ ไม่เข้ารอบสักๆเลย ต่อมาก็ประกวดนางแบบนาฬิกาของเกรส ได้ที่ 1 ก็ดีใจที่ได้เป็นครั้งแรกเลยที่ได้ และได้ไปประกวดที่เมืองนอกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ก็ไม่ได้เลย หลังจากนั้นก็พยายามดูแลตัวเองให้ดีขึ้น ชัดหน้า ลดน้ำหนัก (แต่ได้นิดเดียว) จนมิสซีเอ็มสแควร์ก็จัดขึ้นอีกที เราก็ไปอีก ตั้งใจว่าน่าจะได้สักตำแหน่ง แล้วก็ได้จริงๆ (ที่ 1 เลข) ดีใจมากๆ เพราะว่าความพยายามของเราสำเร็จ

หลังจากนั้นงานเดินแบบก็เริ่มเข้ามามากขึ้น เป็นที่รู้จักของคนมากขึ้น เราก็อยากมีงานมากขึ้นคราวนี้ตั้งใจลดน้ำหนักจริงๆ สูตรอาหารที่เพื่อนให้มา ก็กินแบบนั้นเปียบกินอยู่หลายอาทิตย์ ผอมลงจริงๆ ลงเยอะด้วย แต่ไม่โทรมนะ หลังจากนั้นก็ควบคุมอาหารและออกกำลังกายเพราะกลัวจะอ้วนอีก

ต่อมาที่มีการประกวด เปรี้ยวซูเปอร์โมเดล ก็มีความตั้งใจจริงว่าจะทำให้ได้ซัักตำแหน่ง ขยับมากขนาดให้มาซ้อมก็ซ้อมทุกวัน แต่ระหว่างนั้นก็กลัวและกังวลมากๆ เพราะมีแต่คนสวยๆ เต็มไปหมด พอถึงรอบตัดสินก็พยายามกลบความกังวลใจเอาไว้ และตั้งใจในการประกวดให้ดีที่สุด ผลก็คือได้ตำแหน่งรองอันดับ 3 มา

หลังจากนั้นก็ไปแคสติ้ง พิธีกรของ ช่อง CHIC ซึ่งก็ได้ด้วย คงเป็นเพราะการที่เราประกวดแล้วมีตำแหน่งด้วยเพราะเป็นที่รู้จักของผู้คนในระดับหนึ่งแล้ว

แพรวบอกว่าเรื่องการเข้าสังคมก็มีส่วนอย่างมากเลย เราต้องทันสมัยมีสไตล์ เพราะรูปลักษณ์ภายนอกที่มองเห็นเป็นหน้าตาของเรา การแต่งตัวก็ต้องตามแฟชั่นอัปเดตตลอดเพราะเราอยู่ในวงการของนางแบบจะตกยุคไม่ได้ ไม่งั้นขายไม่ออก รายได้ที่เราได้มาเธอบอกเลยว่าส่วนหนึ่งได้นำไปซื้อเสื้อผ้าเพื่อให้ตัวเองทันสมัยตลอด แต่ก็มึงานเรื่อยๆจนถึงทุกวันนี้ และตอนนี้ก็กำลังมีละครเรื่อง ลิขสิทธิ์หัวใจที่เป็นดารานำใหม่เล่นทั้งหมด

น้องเอเลี่ยน 18 ปี (TOP MODEL หน้าใหม่ของเมืองไทย)

น้องเอเลี่ยนเป็น TOP หน้าใหม่ตั้งแต่อายุน้อย ด้วยลูกที่แปลกแหวกแนวไม่ซ้ำใครและความสูงถึง 180 เซนติเมตร จึงเป็นที่จดจำและต้องตาบรรดาคีไซน์เนอร์และผู้จัดงานเป็นอย่างมาก

เอเลี่ยนบอกว่าเมื่อก่อนเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเองเลย เก็บตัวอยู่แต่ในห้อง ซ้ำๆ เพราะคิดว่าตัวเองหน้าตาไม่สวยเลย แถมตัวยังสูงแก้ง่ามอีก แต่มีอยู่วันนึงเธอฟังวิทยุและได้ยินการประกวดนางแบบ มีบางอย่างคลใจให้เธอตั้งใจฟัง เป็นการประกวด Ford Model เอเจนซี่ชื่อดังระดับโลกผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจะได้เป็นนางแบบอาชีพและทำงานด้านนางแบบไปทั่วโลก เธอจึงอยากลองดูสักครั้งว่าตนจะเหมาะสมกับอาชีพนี้ไหม เพราะคิดว่าเป็นนางแบบน่าจะต้องตัวสูงไว้ก่อน เลยส่งรูปไป ปรากฏว่ารูปผ่าน และเธอก็ผ่านการคัดเลือก 10 คนสุดท้ายของประเทศ และได้ไปทำพอร์คฟอริโอและเดินแบบที่นิวยอร์ก

และก็ได้ไปเดินแบบที่มีลาน อังกฤษ และหลายๆประเทศทั่วโลก ฝรั่งเศสชอบดูเราเพราะมีคาเรคเตอร์ ตัวสูงเท่าฝรั่งและดูเป็นเอเชีย

พอกลับมาเมืองไทยได้ไปแคสติ้งที่บริษัทคือ ซึ่งเป็นอคาโมเซอริไหญ่ระดับประเทศที่เป็นคนจัดงานแฟชั่นโชว์ใหญ่ๆทุกงาน โดยที่เจ้าของบริษัทคือพี่คือเป็นคนเลือกนางแบบเอง พี่เขาเห็นว่าเราตัวสูงมากและผอมเพรียวหน้าตาที่เป็นเอกลักษณ์ เขาจึงเลือกเราไปเดินแบบงานใหญ่ๆ

น้องเอเลียนกล่าวว่าเวลาทำงานจะไม่ถามว่าได้ค่าตัวเท่าไร แต่การตัดสินใจรับงานแต่ละครั้งจะดูที่ความชอบและความสามารถของตนเองว่าทำได้มากน้อยแค่ไหนและทำด้วยใจรักทุกอย่างจะดีเอง และต้องเป็นคนอ่อนน้อม มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา ต่อไปจะมีคนเอ็นดูเราโดยที่เราไม่ต้องเสแสร้งอะไร

น้องเอเลียนเป็นคนที่ทำงานแบบตั้งใจทำงานมาก หุ่นเทเอาใจใส่กับงานที่ตนรัก สิ่งที่เรามุ่งหวังไม่ใช่การเป็น TOP ความหวังสูงสุดของเธอคือการทำงานที่ไม่สามารถจะพันขีดจำกัดของตัวเองได้อีกแล้ว คือไม่สามารถพัฒนาดนขึ้นไปได้อีกแล้ว เราทำทุกด้านได้ดีที่สุดตามที่มุ่งหวังแล้ว

พี่ดาว 27 ปี เจ้าของโมเดลลิ่ง Absolute Modeling

เมื่อก่อนตอนเรียนอยู่ก็ทำงานด้าน นางแบบ พิธีกร พิธีเซนเตอร์ และ พิรีตี้ มาก่อน พู๊ดได้เลยว่างานพิธีเซนเตอร์และพีรีตี้สมัยก่อน ไม่ได้เป็นกันง่ายๆเหมือนปัจจุบันต้องผ่านการคัดเลือกหลายรอบ (ที่นอกจากการดูหน้าตาและบุคลิกภายนอก) จะมีการสัมภาษณ์ ทดสอบความสามารถ ดูไหวพริบความฉลาด และหลายๆอย่าง ต้องออกมาดีทุกด้านถึงจะได้รับคัดเลือก พอผ่านการคัดเลือกแล้วต้องผ่านการอบรมอีกเป็นเดือนกว่าจะได้ทำงาน ด้วยความที่ทำงานด้านนี้มานานจึงรู้ว่าอะไรเป็นอะไร พอเรียนจบก็ทำงานด้านนี้อยู่สักพัก ด้วยความที่ได้รู้จักคนในสายอาชีพนี้มากมาย และต้องได้พบปะติดต่อกับผู้คน การได้งานก็มากขึ้นเรื่อยๆจึงทำให้มีความคิดที่อยากเปิดบริษัทโมเดลลิ่งเอง เพราะตัวเองก็มีประสบการณ์การทำงานด้านนี้มานานบวกกับรู้จักคนทำงานเป็นและมีความรับผิดชอบมากมายที่มาร่วมงานกันมา

ถาม: ทำไมพี่ดาวถึงไม่รับงานเองด้วยแล้วเป็น โมเดลลิ่งด้วย

ตอบ: หากอยากทำอะไรก็เลือกไปเลยสักอย่างนึงแล้วทำมันให้ดีที่สุดจะดีกว่า เพราะว่าจะเกิดความน่าเชื่อถือ และไม่มีใครมากล่าวหาเราได้ เช่น เป็นพีรีตี้นางแบบเหมือนกันทำไมต้องหักเงินด้วย ส่วนลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างก็จะมองว่าเป็นนางแบบพีรีตี้ ทำไมต้องหักเงินเพื่อน โมเดลลิ่งก็ไม่ใช่ การ

มีโมเดลลิ่งก็เพื่อคัดสรรคนที่ดีมาให้และจัดการเทรนนางแบบหรือพริตตี้ในสังกัดของคนให้ดีที่สุด เพื่อให้ลูกค้า ถ้าเราควทั้ง 2 อย่างก็จะขาดความน่าเชื่อถือและเสียเครดิต

พี่ดาวอยากแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความตั้งใจจริงที่จะทำให้อาชีพนี้ออกมาดี และให้ เห็นว่าเป็นมืออาชีพที่แท้จริง จากประสบการณ์การทำงานที่สร้างสรรมา และความน่าเชื่อถือใน ศักยภาพการทำงานของตน จึงทำให้ผู้ว่าจ้างเชื่อมั่นในตัวพี่ดาวว่ามีความสามารถทำให้งานสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

พี่บอย อายุ 35 ปี เจ้าของโมเดลลิ่ง VEEZA MODELING

พี่บอยทำ โมเดลลิ่งมา 10 ปีแล้ว เด็กในสังกัดจะมีทั้ง นางแบบ MC PRETTY และจะคัดเด็ก ไว้เป็นหมวดหมู่ตามความสามารถ ถ้าเป็นนางแบบจะต้องสูงไม่ต่ำกว่า 173 ทุนดีบุคลิกดีมีสไตล์ ถ้าเป็น MC จะเน้นพูดเก่ง มีไหวพริบดี แก้ไขสถานการณ์ได้ ถ้าพริตตี้จะเน้นหน้าตาสวย น่ารักมา ก่อนเพราะเรื่องเทรนเกี่ยวกับตัว โปรดัคส์ สอนกัน ได้

ส่วนเรื่องเปอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งที่จะต้องได้ ของจากเด็กไม่มากนัก เพราะเข้าใจว่าเด็กทำงาน ให้เรา อย่าง โมเดลลิ่งอื่นหัก 30 เปอร์เซ็นต์หรือบางที่อาจมากกว่านี้ แต่พี่ขอแค่ 20 หรือบางที่อาจ น้อยกว่าด้วยซ้ำไป ก็คือทั้งตัวเด็กและตัวเราเองด้วย เด็กก็มีความรู้สึกรักอยากทำงานให้เราอย่างเต็มที่

มาย อายุ 17 ปี นางแบบและพริตตี้

น้องมาย สาวน้อยหน้าใส กำลังเรียนอยู่ระดับมัธยมปลาย ด้วยความสวยบวกความสูง ทำ ให้น้องมายสามารถเป็น ได้ทั้งนางแบบและพริตตี้ เธอบอกว่าอยากเข้าวงการบันเทิง น้องมายทำมา หมดแล้วไม่ว่าจะเป็นงานเดินแบบ ถ่ายแบบ ถ่ายMV แต่ที่เธอชอบรุ่งสุดก็คงเป็นงานด้านพริตตี้ เพราะมีงานเข้ามาตลอดทั้งปี แต่เธอบอกว่าก็ต้องรักษาเวลาเรียนเอาไว้บ้าง รับงานเฉพาะเสาร์- อาทิตย์ โดดเรียนไปรับงานบ้างเป็นครั้งคราว ถ้าช่วงปิดเทอมก็รับได้ทุกวัน

เงินที่ได้มา มายจะนำไปเก็บออมส่วนหนึ่ง และอีกส่วนเธอจะนำไปซื้อของที่ตนเองอยากได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ เพราะเปลี่ยนอยู่บ่อยๆ และไม่อยากจะรบกวนเงินของพ่อแม่

ฟาง อายุ 19 ปี นางงามเดินสายและพริตตี้

ฟางเป็นนางงามเดินสายตามเวทีประกวดนางงามต่างๆ เธอได้ตำแหน่งมาหลายเวทีแล้ว ล่าสุดก็เป็นมิสไซนิส ที่ทำการจัดประกวดที่เขาวราช ทำให้เธอได้งานมากขึ้น ทั้งงานเดินแบบถ่ายแบบ และรับงานพริตตี้ด้วย ซึ่งต่อเดือน เธอสามารถหาเงินเข้าบ้านได้หลายหมื่นทีเดียว ที่เธอเข้ามาทำงาน เพราะทางบ้านฐานะไม่ดี ทำให้เธอสามารถแบ่งเบาภาระที่บ้านและสามารถเลี้ยงตัวเองได้

ฟางเป็นคนที่เก็บเงินเก่งมาก เธอบอกว่าอาชีพนี้รายได้ไม่แน่นอน แต่ถ้ารู้จักใช้ดีๆ เดือนๆ หนึ่งก็เก็บได้เยอะ ฟางต้องแบ่งรายจ่ายไว้ด้วย เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าบ้าน ก็ต้องช่วยที่บ้านออก และต้องเก็บไว้ใช้จ่ายส่วนตัวด้วย ค่ากินค่าทอม หากไม่มีอาชีพนี้ทำเสริมระหว่างเรียนมหาวิทยาลัย ขอมรับว่าคงอยู่ไม่ได้แบบนี้แน่นอน

และฟางยังบอกอีกว่าเวลาพักผ่อนหรือว่างจากการทำงาน เธอจะนำเงินที่ได้จากการทำงาน พาดครอบครัวไปทานร้านอาหารดีๆ และพาไปเที่ยวพักผ่อนต่างจังหวัดอีกด้วย

นับได้ว่า ฟางเป็นสาวกตัญญู รักครอบครัว นำชี้นชมและเอาแบบอย่างมากๆ สำหรับสาวน้อยคนนี้

ไอ้ อายุ 28 ปี พิธีกรและนักแสดง

ไอ้ เริ่มต้นเข้ามาในวงการบันเทิงโดยการประกวด มิสไทยแลนด์เวิลด์ก่อน แล้วมาเดินแบบถ่ายแบบ แล้วเริ่มถ่ายละครในสังกัดช่อง 3 ล่าสุดก็เรื่องราชินีหมอลำ ทำมาอยู่นานหลายปี แล้วก็รับงานพิธีกรตามงานต่างๆ ด้วย ซึ่งเป็นสายงานที่ชอบและถนัดที่สุด ปัจจุบันนี้ก็ยังทำอยู่ เพราะงานแบบนี้มีตลอดทั้งปี ตอนนี้ก็กำลังทำกิจการร้านอาหารอยู่ ไม่ได้ทำงานประจำเลยทำกิจการเป็นของตัวเอง การเก็บออมเป็นสิ่งสำคัญ เดือนๆ หนึ่งเรามีรายได้มากกว่าคนทำงานประจำ จึงต้องเก็บไว้ให้ได้มากๆ เพราะแต่ละเดือนรายได้จะไม่เท่ากัน ไอ้จะเก็บเงินที่ได้ไว้ 3 ส่วน ส่วน 1 ไว้ใช้ในประจำวัน ส่วน 2 ออมเพื่อเก็บไว้ในอนาคต ส่วน 3 เพื่อเอาไว้ลงทุนหรือมีเหตุฉุกเฉิน ส่วนในเรื่องของหน้าที่การงานก็ยังอยู่ได้ด้วยประสบการณ์ในการทำงาน ความไว้วางใจจากผู้ว่าจ้าง เพราะทำมานาน และที่สำคัญคือความรับผิดชอบเอาใจใส่ในงานและความตรงต่อเวลา

แนน อายุ 23 ปี พรืดดีมืออาชีพ

แนนเรียนจบปริญญาตรีมา 2 ปีกว่าแล้ว ตอนเด็กแนนฝันว่าอยากเป็น คารา นางแบบ จึงลองประกวดอยู่หลายเวทีที่จะเป็นหนทางไปสู่ดวงดาว แต่ก็ทำให้แนนเริ่มท้อใจ เพราะการที่จะเป็นได้นั้น เธอคิดว่าเรื่องเส้นสายเป็นสิ่งสำคัญจึงทำให้เธอผันตัวเองมาเป็นพรืดดี ซึ่งทำให้เธอรุ่งเรืองไปกับอาชีพนี้ไปแล้ว เพราะเดือนๆนึง แนนได้รายได้จากการเป็นพรืดดีไม่ต่ำกว่า 30,000 บาท ซึ่งตอนนี้เธอผ่อนรถของตัวเองอยู่ และยังช่วยครอบครัวผ่อนบ้านด้วย แนนได้รู้จักกับคนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ ออกาโนเซอร์ เพื่อนๆพรืดดี เหล่านี้คือที่มาของรายได้มหาศาล และตอนนี้เธอก็ทำโมเดลลิ่งด้วย แนนบอกว่าหลายครั้งที่ลูกค้าเลือกเราทำงานและเขาก็จะให้เราช่วยหาคนมาทำด้วย เราก็จะเอารูปเพื่อนๆพรืดดีมาเสนอ แนนหักเพื่อนไม่เยอะหรอกเพราะเข้าใจ เราทำงานตรงนี้เหมือนกัน หักแค่ 15 เปอร์เซ็นต์

บี อายุ 27 ปี MC (Master of Ceremony) มืออาชีพ

บี เป็น MC สาวอีกคนหนึ่งที่ได้งานในแต่ละเดือนมากทีเดียว บีเป็นสาวสูงเพรียว ผอมยาวดูมีเสน่ห์ และยังฉลาด มีไหวพริบดีอีกด้วย แม้แต่ในงานมอเดอร์โชว์ (พรืดดีรถยนต์) ที่ส่วนมากพรืดดีถือว่าเป็นจุดสูงสุดของอาชีพ เนื่องจากเป็นพอร์ตที่ตี ดูดี และรายได้สูงที่สุด บีแทบจะเป็นพรืดดีรถยนต์จะทุกยี่ห้อแล้วก็ได้ เพราะไปงานมอเดอร์โชว์ครั้งใดปีใด ก็จะมีทุกครึ่งและทุกปีเลย เรียกได้ว่าเธอเป็นคนสวยและพรีเซนเตอร์รถได้เยี่ยมจริงๆ

บีทำอาชีพนี้มาตั้งแต่อยู่มหาลัยปี 3 แล้ว พอเรียนจบก็ยังยึดติดกับอาชีพนี้อยู่ เพราะว่ารายได้ดีกว่างานประจำมากๆ และเป็นอิสระ ส่วนเรื่องอายุนั้น บีคิดว่าไม่มีส่วนกับอาชีพเท่าไร เพราะหากเราดูแลตัวเองให้ดูดี ก็ยังมีคนจ้างงานอยู่

ส่วนเรื่องรายได้นั้น เดือนๆนึงโดยเฉลี่ยเธอจะ ได้ประมาณ 30,000 บาท เป็นอย่างน้อย เพราะเดือนๆนึงการจัดอีเวนท์งานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ เมืองทอง ไบเทค หรือ ศูนย์สิริกิตต์ และไม่รวมที่อื่นๆที่จัดงานอีกมากมาย งานเหล่านี้จะจัดกิจกรรมยาว อย่างน้อยก็ 3 วัน มากสุดก็ 12-13 วัน เลยก็มี ส่วนมากบีรับแรงแงาน MC (มีหน้าที่ออกมาโฟนหรือทำหน้าที่พิธีกรเป็นรอบๆ) และไปแคสติ้งได้ทุกครั้ง รายได้ต่ำสุดในการรับงานของบีคือ 2,500 บาท / วัน

ส่วนในเรื่องของการเงิน บีจะเป็นคนประหยัด รู้จักใช้เงิน และรู้สึกรู้สึกับอาชีพที่ตนทำ เพราะบีทำงานตั้งแต่สมัยเรียน อาชีพนี้ทำให้เธอไม่ต้องรบกวนพ่อแม่เรื่องค่าใช้จ่าย เพราะบีนำเงิน

ที่ได้ มาเป็นค่าทอม และใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จนถึงตอนนี้ ก็สามารถแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้ โดยการช่วยออกค่าใช้จ่ายภายในบ้าน และยังสามารถเลี้ยงพ่อแม่ได้ด้วย

บ๊ิกกล่าวว่าการที่เราได้งานมาก เพราะหลายๆปัจจัย เป็นเพราะบุคลิกเรา การพูดจา วางตัว การพรีเซนต์และไหวพริบ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และที่สำคัญคือความรับผิดชอบต่องานและการตรงเวลา หากเรามีสิ่งเหล่านี้ ก็จะทำให้ผู้ว่าจ้างเรามีความเชื่อมั่นและเรียกเรามาทำงานได้อย่างไม่ลังเลใจ

หลายต่อหลายคนส่วนมากจะมอง นางแบบและพรีตตี้ในแง่ลบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะป็นนางแบบตึดยา มั่วเซ็กซ์ เป็นนางแบบต้องเสียตัว เป็นพรีตตี้ วันๆเอาแต่ล่องลอยหาสาระไม่ได้ เอาแต่สวยอย่างเดียว หรือสวยแต่ใจ หลายคำกล่าวหา แต่แท้จริงแล้วเปลือคนอกที่คนมากมายได้เห็นมันตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ความกตัญญู ความคิดและจิตใจที่คิงาม ความรับผิดชอบต่อชีวิตตนเองและครอบครัว ซึ่งใครจะคิดกับพวกเธอในแง่ลบหรือมองไม่ดี แต่อย่างน้อยก็เป็นอาชีพที่สามารถหารายได้มาอย่างสุจริต

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพโมเดลลิ่ง

ไขปริศนาธุรกิจ "โมเดลลิ่ง" "ทำนาบนหลังคน" จริงหรือ !??

ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ คม-ชัด-ลึก

คำว่า "แมวมอง" หรือ "โมเดลลิ่ง" เชื่อว่าคนที่ฝันอยากจะเป็น "ดาราร" ได้ยิน 2 คำนี้คงจะหูผึ่ง ด้วยเหล่านี้คือ "บันได" ในการไต่เต้าพาเข้าสู่ "วงการบันเทิง" และเมื่อซึกงูงเข้ามาสู่ "แวดวงมายา" เรียบร้อยแล้ว ทั้งแมวมองและโมเดลลิ่งก็อาจจะทำหน้าที่เป็น "ผู้จัดการส่วนตัว" ซึ่งถ้าหากว่าพวกเขามีศักยภาพเพียงพอ พร้อมทั้งมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์ ก็จะสามารถหางานดีๆ บทเด่นๆ เงินหลายๆ มาให้ จน "นักแสดงหน้าใหม่" หรือ "นักแสดงโนเนม" คนนั้นๆ กลายเป็น "ดาวประดับวงการบันเทิง" คนใหม่ได้อย่างไม่รู้ตัว โดยที่ไม่มีปัญหาตามมารังควานใจ และจะว่าไปแล้ว ที่ผ่านมามีปัญหาระหว่าง โมเดลลิ่งกับนักแสดงนั้นก็มิให้เห็นกันบ่อยครั้ง

เริ่มที่กรณีที่น่างอกช่อง 7 สี "ยู๊" จิรนนท์ มะ โนแจ่ม ถูกบริษัทจัดหานักแสดง หก.ววย เอ็ม โมเดลลิ่ง เอเจนซี่ ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากนางเอกสาวเป็นเงิน 1 ล้านบาท โทษฐานที่ผิดสัญญาตัวแทน เนื่องจาก ยู๊เซ็นสัญญากับทาง ววย เอ็ม เป็นเวลา 3 ปี ก่อนจะเข้าร่วมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกวดดัชชีบอยแอนด์เกิร์ล แต่เมื่อได้รับตำแหน่งแล้วกลับเพิกเฉย ไม่ยอมจ่ายส่วนแบ่ง 30% ตามที่ระบุไว้ในสัญญา ตั้งแต่ละครเรื่อง "เจ้าชายหัวใจเกินร้อย"

ทางด้าน ชู๊ป ก็ได้โต้ตอบว่าการลงชื่อในสัญญามอบอำนาจ กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาสำเร็จรูป ที่ทางโมเดลลิ่งเป็นผู้จัดทำขึ้น แต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ฝ่าย ชู๊ป ไม่มีโอกาสที่จะตรวจสอบรายละเอียดก่อนการลงชื่อ และการที่ชู๊ปได้ประกวดดัชชีนั้น โจทก์ก็เป็นแค่เพียงผู้แนะนำช่องทางให้เท่านั้น โดยไม่ได้สนับสนุนเรื่องการเงินเลย รวมทั้งที่ชนะเลิศการประกวด ก็เป็นเพราะการแสดงความสามารถพิเศษของเธอเองทั้งสิ้น

หรือจะเป็นกรณี "เมย์" บัณฑิตา ฐานวิเศษ มีปัญหาขัดแย้งกับผู้จัดการส่วนตัว ที่ไม่ค่อยจะเอาใจใส่ตัวเธอ ทั้งที่ในเวลานั้นเธอยังเป็นนักแสดงหน้าใหม่ แต่กลับหักส่วนแบ่งจากรายได้ของเธอไป 30% นอกจากกรณีที่เกี่ยวข้องข้างต้นนี้แล้ว ก็ยังมีอีกหลายรายที่ฟ้องร้องเป็นคดีความกันขึ้น แต่เรื่องราวจะใหญ่โตแค่ไหนนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความดังของแต่ละบุคคล และเรื่องที่เกี่ยวข้องกันนั้นสาหัสแค่ไหน แต่ทั้งนี้ก็ต้องจะต้องบอกไว้ ณ ที่นี้ก่อนว่า ผู้ที่ทำอาชีพนี้ ใ้ว่าจะมีแค่หลอกหลวงเสมอไป ที่คิๆ ก็ยังมีอีกเยอะ เพียงแต่ใครตาดีก็ได้ คาร้ายก็ต้องเสียใจจนวันตาย

อุ๊ป วิริยะ นักปั้นมือทอง ผู้ทำให้ "อัม" พัชราภา ไชยเชื้อ "เจม" รุจิรา ช่วยเกื้อ "เอ๊ะ" อิศรียา สายสนั่น "โอ้" ภักจิรา วรรณสุทธิ ฯลฯ มีชื่อเสียงในวงการทุกวันนี้ได้เปิดเผยกับ "คม ชัด ลึก" ว่า กับปัญหาเรื่องเงินนั้น เป็นสิ่งที่ต้องตกลงกันมาตั้งแต่ต้น ว่านักแสดงจะยินยอมให้โมเดลลิ่งหักเท่าไร โดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 30% และโมเดลลิ่งก็ต้องทำหน้าที่หางานให้กับดาร

"ส่วนกรณีที่ผู้ว่าจ้างอยากจะให้ตัวดาราทำเกินกว่าที่ตกลงไว้ตั้งแต่ต้นก็มี แต่เราสามารถต่อรองกันได้ ชูคหิว هوا ได้ประมาณไหน ต้องดูไม่ให้นำเกลียด ทางหนังสืออาจจะขอริษัทภาพ แต่สิ่งเหล่านี้จะไม่มีการบังคับ เราคุยกันได้ ถ้าเราไม่ยอมซะอย่าง ใครจะมาบังคับให้เราถ่ายได้ เพราะก่อนถ่ายก็ต้องดูหัวหนังสือ ไม่ใช่ดาวยั่วนี้ มันอยู่ที่ตัวดาราค่ะ" นักปั้นผู้คร่ำหวอดในวงการแจจแจจ

อุ๊ป กล่าวไว้ว่าเดี๋ยวนี้มีบริษัทโมเดลลิ่งเกิดขึ้นมากมาย วิธีการสังเกตว่าใครดี คือดูความน่าเชื่อถือ รวมถึงความมีชื่อเสียง โมเดลลิ่งจะไม่เก็บค่าใช้จ่าย แม้กระทั่งค่าถ่ายรูป ยกเว้นแต่จะเป็นพวก 18 มงกุด ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น นอกจากเงินจะไม่ได้แล้ว ก็ยังจะต้องเสียเงินให้อีกด้วย

8000-12000 เลขที่เดียว

-แต่ถ้าเป็นเดินแบบชุดว่ายน้ำ รายได้ค่าชุดที่จะได้รับคือ 7000 บาท

-งานบอดี้เพนท์จะอยู่ที่ประมาณ 5,000-8,000 บาท หากเพนท์ทั้งตัวก็จะอยู่ที่ 13,000ขึ้นไป

-หากใช้คนที่มีดีกรีในการประกวด เช่น ได้ตำแหน่งในการประกวดนางแบบ พวกนี้ก็จะรับไปอย่างต่ำ 6000 บาท

-นางแบบระดับ TOP MODEL หรือพวกนางแบบหน้าใหม่ที่ก้าวเข้ามาสู่การเป็น TOP MODEL (สังเกตได้จากงานใหญ่ๆ ที่เขาจัดกัน เช่น ELLE FASHION WEEK หรือเสื้อผ้า แปรนต่างๆทั้งหลาย) ถ้าเห็นหน้าบ่อยๆ ในงานพวกนี้ และไม่ใช้คารา นั้นแหละที่เขาเรียกกันว่า TOP MODEL (เดินแบบถ่ายแบบเป็นส่วนใหญ่) เลขขั้นต่ำที่พวกเธอจะไปได้คือ 8000 บาท

-นางแบบระดับ TOP (ที่เป็นคาราด้วย) รายได้ต่อครั้งจะอยู่ที่ประมาณ 12000 ขึ้นไป และระดับ Super Model จะได้ถึง 20000-80000 ในแต่ละครั้งเลขที่เดียว

การที่จะเป็นนางแบบที่ดีได้นั้น ไม่ใช่แค่ตัวสูง หุ่นดี หรือเดินออกมาโพสท่าแล้วกลับเข้าไป ต้องหัดฝึกฝนการเดินการโพสท่าให้ออกมาดูดี น่าสนใจด้วย ที่สำคัญ ต้องพรีเซนต์ออกมาให้ตรงคอนเซ็ปของงานด้วย

พริตตี้ตัวช่วยแบรนด์รณรงค์

“พริตตี้เป็นส่วนหนึ่งของ P ตัวที่หนึ่ง (Product) เป็นกระบอกเสียง เพราะรพุดแทนตัวเองไม่ได้ ขณะที่ Price, Place เป็นเรื่องตายตัวของมันอยู่แล้ว โพสิชั่นนิ่ง ชัดเจนอยู่แล้ว แต่พริตตี้มาช่วยขับเคลื่อนทำให้เด่นขึ้น และยังสามารถสร้างอีโมชันแนล บอนดิง ได้ส่วนหนึ่ง” เป็นคำกล่าวของ วิทย์ สิทธิวัฒน์ ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสาร กิจการองค์กร บริษัท บีเอ็มดับเบิลยู (ประเทศไทย) จำกัด

ด้วยเหตุนี้บริษัทรณรงค์จึงต้องควานหา "สาวงาม" เพื่อมาเป็นหน้าเป็นตาของแบรนด์กันเป็นพิเศษ เพราะดังที่กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า ในยุคของการสื่อสารการ ตลาดสมัยใหม่ การใช้สื่อแบบ IMC (Integrated Marketing Communication) หรือการใช้สื่อหลายสื่อแบบ บูรณาการนั้นไม่เพียงพอ เนื่องจากการใช้สื่อในลักษณะ ดังกล่าวหลายครั้งที่ผู้บริโภค หรือผู้รับสารเกิดความเบื่อหน่าย หรือไม่สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้ถึง "ก้น" หรือ การใช้สื่อประเภทดังกล่าวไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแบรนด์กับผู้บริโภคได้ จึงต้องเปลี่ยนวิธี การเข้าถึงผู้บริโภคแบบใหม่ และ "Pretty" ก็เป็นเครื่อง มือหนึ่งที่จะเข้าถึงผู้รับสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้รับสาร ไม่ค่อยปฏิเสธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ความสวยสยบความแข็ง

เหตุผลอีกประการหนึ่งของการใช้พริตตี้ในการสนับสนุนภาพลักษณ์ หรือแบรนด์ สินค้าประเภทรถยนต์คือ รถยนต์เป็นสินค้าที่ดูแข็ง กระจ่าง เป็นเรื่องเทคนิค เทคโนโลยี แต่การที่มีพริตตี้สาวสวยมาขึ้นเคียงข้างก็จะทำให้รถยนต์น่าดูมากยิ่งขึ้น แต่พริตตี้จะไม่มีผลต่อการขายรถยนต์อย่างแน่นอน เพราะรถยนต์ต้องขายตัวมันเอง

พริตตี้กับรถยนต์กลายเป็นของคู่กันไปแล้ว เพราะไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงก็ชอบความสวยงาม ความรู้สึกของลูกค้าย่ที่เดินเข้ามาแล้วมีพริตตี้สาวสวยเป็นผู้แนะนำรถยนต์ความรู้สึกของลูกค้าย่จะดีกว่าหาก ต้องพบกับพนักงานขาย หรือช่าง ที่จะให้ข้อมูลที่ล้น ข้างหน้า หรือเป็นเทคนิคมากเกินไป ซึ่งพริตตี้จะได้รับการอบรมเทคนิคการนำเสนอคุณสมบัติของรถยนต์ ในแบบที่ฟังเข้าใจง่าย และเป็นสิ่งกระตุ้น ให้ลูกค้าย่อยาก จะเดินเข้ามาฟังรายละเอียดของตัวรถยนต์

การจําแนกรายได้ของอาชีพ MC PRETTY

อาชีพ MC PRETTY เป็นอีกอาชีพเสริมหนึ่งของเด็กสาวหน้าตาดี เพราะงานอีเวนท์ที่จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ โปรดัคส์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น รถยนต์ งานIT งานเกี่ยวกับบ้าน งานสถาปนิก โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนใช้พริตตี้และMC ดึงดูดผู้คนให้เข้ามาชมสินค้า ถือได้ว่าพวกเธอมีความสำคัญในการเป็นสื่อกลางของการจัดงานเลยทีเดียว ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อวันของพวกเธอก็จะอยู่ที่ประมาณ 1,500-3,000 บาท / วัน ซึ่งราคาแล้วแต่หน้าที่และความสามารถของแต่ละคนด้วย

MC ย่อมาจาก Master of Ceremony แปลว่าพิธีกร ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินรายการให้สำเร็จ ลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์และคอนเซ็ปของงานในแต่ละงาน

MC จะได้เงินมากกว่า PRETTY แต่ทำงานน้อยกว่า เหตุผลเพราะว่า MC ใช้ความสามารถมากกว่า เพราะต้องออกมาดำเนินรายการบนเวที ต้องทำความเข้าใจงานนั้นๆ ต้องซ้อมสคริป ต้องพูดออกมาให้มีความสนใจดึงดูดผู้คนให้เข้ามาชมงาน และต้องมีไหวพริบเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้ผ่านไปด้วยดี

MC จะทำงานเป็นช่วงเวลา คือ การ โฟน(ขึ้นเป็นผู้ดำเนินรายการหรือพิธีกร)เป็นรอบๆ รอบละ 10-15 นาที หรือมากกว่านั้นแล้วแต่ตกลง พอหมดรอบ โฟนหลังจากนั้นก็เป็นที่อิสระ ซึ่งสามารถที่จะไปไหนทำอะไรต่อได้ตามสบายจนถึงรอบ โฟนอีกครั้งก็กลับมา โดยเฉลี่ย หน้าที่ของ MC ที่ออกมาฟรีเซนต์ จะประมาณ 4-5 รอบต่อวัน รายได้จะอยู่ที่ประมาณ 2,500 ขึ้นไป / วัน

PRETTY หน้าที่ของ PRETTY คือการสร้างสีสันให้กับงาน โดยอาศัยหน้าตาสวยงามน่ารักยิ้มแย้มแจ่มใส อารมณ์ดี ออกมาดึงดูดลูกค้าเป็นอันดับแรก อาจจะมีแจกโบชัวร์บ้าง และต้องแนะนำโปรดัคส์งานที่ตนทำ แต่ว่าพวกเธอจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโปรดัคส์นั้นๆก่อน ดังนั้นก่อนที่จะทำงานจะต้องมีการเทรน โปรดัคส์ เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจในงานนั้นๆ และสามารถนำไปตอบคำถามลูกค้าได้ PRETTY นั้น ส่วนมากจะต้องประจำอยู่ที่บู๊ท เวลาพักก็ต้องสลับกันออกไป ซึ่งเวลาทำงานจะทั้งวันแต่มีเวลาพักให้ รายได้จะอยู่ที่ประมาณ 1,500-2,000 ขึ้นไป / วัน

และสำหรับงานที่ผู้ทำอาชีพพรีตตี้ส่วนมากนั้นใฝ่ฝันและอยากจะทำมากที่สุดคือการทำพรีตตี้รถยนต์ในงานมอเตอร์โชว์ เพราะเป็นงานระดับยักษ์ที่ทุกคนรู้จักและอยากเข้าไปดู เพราะนอกจากดูรถแล้ว หลายคนเข้ามาเพื่อดูพรีตตี้ด้วยที่สำคัญ แคลสติงยากมากๆด้วยกว่าจะมายืนอยู่ตรงนี้ได้ การแข่งขันสูง เพราะพรีตตี้ทุกคนอยากขึ้นรถ เนื่องจากทำให้ดูดี เป็นพอร์คที่ดี เป็นไบเบิกทางในการทำอาชีพนี้เลยก็ว่าได้ เพราะทำให้การได้งานนั้นมีเปอร์เซนต์มากขึ้น ที่สำคัญไม่แพ้กันเป็นงานยาวถึง 10 กว่าวัน และค่ายรถแต่ละค่าย ยังให้รายได้กับพรีตตี้ต่อวันมากทีเดียว งานนี้เน้นหน้าตาและความสามารถอย่างมาก เรียกได้ว่าเป็นจุดสูงสุดในการทำอาชีพพรีตตี้

รายได้ในแต่ละวันของพรีตตี้รถยนต์ในงานมอเตอร์โชว์ ซึ่งมีทั้งค่ายรถยักษ์ใหญ่หลายค่าย และแอสซีสเซอร์รี่มากมายเข้าร่วมงาน จากการสอบถามผู้ว่าจ้างและพรีตตี้ รายละเอียดมีดังนี้

-รายได้พรีตตี้รถยนต์

BENZ ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 4,000 บาท มอเตอร์โชว์มี 12 วัน รายได้ 48,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนต์รถวันละ 5-7 รอบ

BMW ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,500 บาท มอเตอร์โชว์มี 12 วัน รายได้ 42,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนต์รถวันละ 5-7 รอบ

VOLVO ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์โชว์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนต์รถวันละ 5-6 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

MISUBHISI ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,500 บาท มอเตอร์โชว์มี 12 วัน รายได้ 42,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนต์รถวันละ 6-7 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

MASDA ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์โชว์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ โชว์ตัวและนำเล่นเกม วันละ 6-7 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

LAND ROVER ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,500 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 42,000 บาท
หน้าที่ เดินแบบ วันละ 6 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

SSANGYONG ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 5-6 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

SEC GROUP ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 6 รอบ

LAMBOGHINI ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 2,500 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 30,000 บาท
หน้าที่ ไม่มีพรีเซนตร์รถ แต่ออกมาขึ้นโชว์ตัวถ่ายรูปวันละ 8 รอบ

HONDA CAR ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 42,000 บาท
 แบ่งเป็น MC วันละ 4,500 PRETTY 3,000 PR 2,000

TOYOTA เซ็นสัญญา 1 ปี รายได้เฉลี่ยเดือนละ 25,000 -40,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 6-7 รอบ ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป
 หากไม่มีออกบู๊ท จะต้องทำงานออฟฟิศอาทิตย์ละ 3 วัน

CHEVROLET เซ็นสัญญา 3 เดือน เหม่าจ่าย 150,000 บาท ออกงาน MOTOR SHOW
 และงานอีเวนท์ย่อยๆ เพื่อเดินแบบ

SUBARU ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 5-6 รอบ

-รายได้ฟรีตี้มอเตอร์ไซค์

HONDA ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 4,500 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 54,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 8 รอบ ในรอบพรีเซนตร์รถมีการเปิดตัวโดยการเดิน
 ประกอบ พอหมครอบพรีเซนตร์ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

YAMAHA ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 8 รอบ

KAWAZAKI ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ เดินแบบเปิดตัว และออกมาพรีเซนตร์รถวันละ 8 รอบ

SUZUKI ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 3,000 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 36,000 บาท
หน้าที่ ออกมาฟรีเซนต์รถวันละ 8 รอบ ในรอบฟรีเซนต์รถมีการเปิดตัวโดยการเดิน
 ประกอบ พอหมดรอบฟรีเซนต์ต้องสลับกันออกมาโพสกับรถเพื่อถ่ายรูป

TIGER ได้ค่าตัวเฉลี่ยวันละ 2,500 บาท มอเตอร์ไซค์มี 12 วัน รายได้ 30,000 บาท
หน้าที่ ออกมาฟรีเซนต์รถวันละ 8 รอบ พอหมดรอบฟรีเซนต์ต้องสลับกันออกมาโพสกับ
 รถเพื่อถ่ายรูป

พริตตี้..รับจัดงานโชว์รถส่งผลเงินสะพัดนับสิบล้าน

ข่าวจาก ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 27 มี.ค. 2546

เงินสะพัดในงานมอเตอร์ไซค์เกือบ 20 ล้านบาท เฉพาะค่าตัวพริตตี้ที่ยืนอวดโฉมเคียงคู่กับ
 รถยนต์ เนื่องจากมีผู้ประกอบการเข้าร่วมงาน 100 กว่ารายต้องควักกระเป๋าวันละหลายหมื่นบาท เพื่อ
 เติมเสน่ห์ให้กับบูธ เฉลี่ยค่าตัวขั้นต่ำต่อวัน 3,000 บาท ภายใน 8 วัน รับเกือบ 3 หมื่นบาท งานนี้สาว
 น้อยหน้าจิ้มลิ้มรับกันและ โดยเฉพาะค่ายยักษ์ใหญ่ ที่มีสัญญาว่าจ้างกันเป็นปีก็รับกันไม่เดือนละ 2-3
 หมื่นบาท เล่นเอาพนักงานบริษัทอิจจาดาร้อนกันทั้งเมือง

ทุกครั้งที่มีงานแสดงสินค้าส่วนใหญ่ โดยเฉพาะบริษัทรถยนต์ ภาพที่สร้างความตื่นตื้นใจ
 ได้คงหนีไม่พ้น พริตตี้ หรือฟรีเซนต์สาวสวยประจำบูธ เพราะไม่เพียงแต่เป็นแม่เหล็กดึงดูดให้
 เข้าชมงานหันมาสนใจบูธแล้ว ยังเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์สินค้าในงาน ได้เป็นอย่างดี แต่
 หลายคนคงสงสัยว่าเด็กสาวหน้าตาสวย น่ารัก มีความคล่องตัวในการนำเสนอสินค้า เหล่านี้มาจาก
 ไหน และค่ายรถต้องเสียเงินเท่าไรในการจ้างสาว ๆ มาขึ้นประจำบูธ

จากการสำรวจของผู้จัดการ “มอเตอร์ริ่ง” พบว่าบรรดาพริตตี้ที่มาอวดโฉมคู่กับรถนั้น มี
 ทั้งจ้างมาเป็นพนักงานประจำและการจ้างมาเป็นการเฉพาะกิจ เฉลี่ยแต่ละบูธ ใช้พริตตี้ 2 คน , 4 คน ,
 6 คน โดยส่วนใหญ่ที่เป็นบริษัทรถยนต์ใหญ่จะมีการเปิดรับสมัคร และทำสัญญากันเป็นปีขึ้นอยู่กับ
 บริษัทรถยนต์ บางค่ายก็ปีหนึ่ง บางค่ายก็สองปี แต่อย่างไรคุณสมบัติของพริตตี้ ซึ่งผู้สมัคร จะต้อง
 จบปริญญาตรีอย่างน้อย มีความรู้ ความสามารถ พอสมควร พูดย่อย ๆ งานนี้ไม่ใช่แค่สวย หุ่นดี
 อย่างเดียว ต้องฉลาดด้วย

ส่วนการทำงานจะแบ่งงานกันชัดเจนเป็น 2 กะต่อวัน โดยลักษณะงานต้องยืน –เดินและ
 บริการตอบคำถามผู้เข้าชมงานตลอดเวลา บางคนยังต้องทำหน้าที่บนเวทีด้วย นับเป็นงานที่หนัก
 พอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับค่ายนิสิตสน ปีนี้จะมีฟรีดีอยู่ 4 คน ซึ่งทั้ง 4 คนจะได้รับข้อเสนอเหมือนหนึ่งเป็นพนักงานบริษัท คือมีเงินเดือนประจำ มีค่ารักษาพยาบาล มีสวัสดิการ มีโอทีหากทำงานล่วงเวลา และที่สำคัญจะได้รับเงินเดือนประจำตกเดือนละเกือบ 20,000 บาท ไม่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในเรื่องชุดที่จะใส่ในงาน แต่งหน้า-ทำผม เวลาออกงาน ซึ่งถ้ารวมค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไปด้วย บริษัทรถ จะต้องจ่ายเพิ่มอีกคนละหมื่นกว่าบาท เท่ากับว่าจ้างฟรีดี 1 คนต้องควักกระเป๋าประมาณ 30,000 บาทต่อคน สำหรับฟรีดีของนิสิตสนจะทำสัญญาว่าจ้างเป็นเวลา 2 ปี โดยมีหน้าที่หลักคือเป็นฟรีเซ็นเตอร์ในงานมอเตอร์โชว์ รวมถึงรับรองแขกผู้ใหญ่ของบริษัท หรือแขกของบริษัท รวมถึงการช่วยเหลือศิลปินที่มีงานเปิดตัวตามต่างจังหวัด

หรืออย่างฟรีดีค่ายโต โยคาก็มีเปิดรับสมัครเช่นกัน แต่มีสัญญาเพียงแคปีเดียว และมีเงินเดือนประมาณ 30,000 บาท แต่ถ้าออกงานต่างจังหวัดก็จะได้รับรายได้เพิ่มอีกประมาณ 20,000 บาท ทำให้ฟรีดีค่ายนี้รับไปเต็ม ๆ 50,000 บาท

ขณะที่ฟรีดีที่จ้างมาเฉพาะกิจนั้นจะมีรายได้คนละ 3,000 -2,500 บาทต่อวัน จากเดิมที่จ่ายวันละ 1,000 บาท ก็เพิ่มขึ้น แต่ถ้าเป็นฟรีดีที่ไม่ได้ฟรีเซ็นต์สินค้า ไปยื่นแค่อวดโฉมหรือไม่กี่ชิ้นแจกโบรชัวร์ก็รับไปวันละ 1,000-1,500 บาท ค่าตัวฟรีดีที่จ่ายวันละ 3,000 บาท ส่วนใหญ่จะเป็นค่ายรถยักษ์ใหญ่เช่นกันเพียงแต่ว่าไม่มีการว่าจ้างเป็นปีแค่เรียกมาเฉพาะกิจเท่านั้น ฉะนั้นฟรีดีประเภทนี้จะมีคุณสมบัติ ความสามารถ ไม่แพ้ค่ายรถอื่นที่จ้างเป็นปี เพราะหน้าที่หลักไม่แตกต่างกันมากนัก ที่สำคัญหากมีงานพิเศษไม่ว่าจะเป็นศิลปินเปิดโชว์รวมก็จะเรียกมาช่วยงานอีกดังนั้นราคาค่าตัวก็จะมากกว่าฟรีดีที่ยื่นโชว์หุ่นแจกโบรชัวร์อย่างเดียว หากเราลองคิดกันเล่น ๆ ว่างานมอเตอร์โชว์ ครั้งนี้มีผู้ประกอบการเข้าร่วมงานประมาณ 143 บุษ แบ่งเป็นค่ายรถและมอเตอร์โชว์รวมกัน 26 บริษัท บวกกับบุษแต่งรถและบุษประดับยนต์รวมกันประมาณ 117 บุษ ซึ่งทุกบุษจะต้องมีฟรีดีประจำบุษอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2 คน บางค่ายก็ 4 คน บางค่ายก็ 6 คน ถ้าคิดเฉลี่ยแค่บุษละ 4 คนจะเท่ากับว่ามีสาวน้อยหน้าจิ้มลิ้มที่มายื่นเสนอสินค้าในงานมอเตอร์โชว์ประมาณ 600 คน และถ้ามาคิดค่าตัวเฉลี่ยจากที่บริษัทรถยนต์ต้องจ่ายตั้งแต่ 1,000-3,000 บาทต่อวันต่อคนที่มืออยู่ 600 คน ค่ารถต้องควักกระเป๋าประมาณ 1.8 ล้านบาทต่อวัน ซึ่งถือว่าไม่น้อย หากคิดจากรายได้ต่อหัวต่อวัน 3,000 บาท จากบุษที่มีอยู่ 145 บุษ แต่ถ้ารวม 8 วันที่มีงานแสดงโชว์รถ ผู้ประกอบการจะต้องจ่ายให้กับฟรีดีประมาณ 14 ล้านบาทในงานมอเตอร์โชว์ครั้งนี้ ถึงบรรทัดนี้คงไม่ต้องบอกว่าอาชีพรับจ้างเป็นฟรีดีน่าพิสมัยขนาดไหน เพียงแค่สาวน้อยที่สนใจมีหน้าตาจิ้มลิ้ม พุดแก่ง บุคลิกดี ได้ภาษานิดหน่อย รับรายได้ภายใน 8 วัน 24,000 บาท มากกว่าคนทำงานทั้งเดือนอีก ยิ่งฟรีดีค่ายใหญ่ที่มีเงินเดือนประจำ พร้อมสวัสดิการเฉกเช่นพนักงานบริษัท คงไม่ต้องบอกว่าการนี้รับและขนาดไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

หลังจากรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นบทภาพยนตร์ ในขั้นตอนแรกเริ่มจากการกำหนด โครงเรื่องเพื่อเป็นหลักในการเขียนบทให้ชัดเจน

3.1 ประเด็นของเรื่อง (THEME)

ความเห็นแก่ตัวขาดความรับผิดชอบนอกจากทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหายแล้ว การกระทำของตนจะย้อนกลับมาทำให้เกิดความพินาศเช่นกัน

3.2 โครงเรื่องย่อ (SYNOPSIS)

แมว เด็กสาวหน้าตาดีทำอาชีพนางแบบและพริตตี้ เธอจัดว่าเป็นคนที่หน้าตาสวยมากคนหนึ่ง ประกอบกับตัวสูงมากด้วย จึงทำได้ทั้งอาชีพนางแบบและพริตตี้ เธอมีงานดีๆ ทำตลอด ไม่ว่าจะเป็นงานเดินแบบ ก็เดินกับนางแบบชื่อดัง เป็นพริตตี้ก็เป็นพริตตี้มือเตอร์ไรซ์กับรถคันหรู ด้วยความที่หน้าตาดีมาก ถูกคำจูงใจเรียกหาเธอให้มาร่วมงานมากที่สุดเช่นกัน ทำให้แมวมคิดว่า ตัวเองมีงานตลอดอยู่แล้วไม่ต้องง้อใคร จึงทำให้เธอเลือกเดินตามเส้นทางที่เธออยากจะทำ สุดท้าย การเดินทางของเธอจะเป็นเช่นไร เธอเลือกเดินทางไหนให้กับชีวิตของตน

3.3 ความขัดแย้ง (CONFLICT)

ตัวละครอยู่ในฐานะหน้าที่การงานระดับสูง ถือว่าคนหน้าตาดี มีงานตลอดเลยไม่ง้อใคร เลยไม่

มีความรับผิดชอบงานต่างๆ หายไป คิดจะกลับตัวก็สายเกิน เพื่อความอยู่รอดเธอยอมตกต่ำรับงานที่ต่างกันราวฟ้าดิน

3.4 ลักษณะตัวละคร

แมว นักศึกษามหาวิทยาลัยปี 4 อายุ 22 ปี อาชีพเสริมคือ นางแบบและพรีเซนเตอร์ ซึ่งแมว รุ่งเรืองมากกับอาชีพนี้ มีงานเข้ามาตลอดไม่ขาดสาย เพราะคิดว่ายังไงก็มีคนอยากให้ร่วมงานด้วย จึงทำให้เธอเริ่มขาดความรับผิดชอบต่องาน ทำงานเสียหาย จนท้ายสุด สิ่งที่เรากระทำก็ย้อนกลับมาทำลายตัวเธอเช่นกัน เพราะว่าทำให้เธอไม่มีงานเลย

จ๊ะโอะ เรียนจบ ปวส. อายุ 24 ปี มีอาชีพเป็นนางแบบและพรีเซนเตอร์ เป็นคนอึดชาติดี ขยันทำงาน เป็นคนประหยัด เป็นคนตรงไปตรงมาทั้งสีหน้าและการแสดงออก ไม่ชอบเอาเปรียบใคร จ๊ะโอะ ได้ร่วมงานกับแมวครั้งแรกและครั้งเดียว เพราะรู้สึกเข็ดกับนิสัยแมว และไม่ยอมให้เพื่อนร่วมงานคนอื่นเจอแบบเธอ เธอจึงบอกเพื่อนร่วมงานคนอื่นให้รู้ถึงนิสัยของแมวเพื่อเตือนให้ระวังไว้

บีเวอร์ จบปริญญาตรีนิเทศศาสตร์ อายุ 25 ปี เป็นพิธีกรอาชีพ เป็นคนร่าเริง วาทศิลป์ดี มีความรับผิดชอบ แต่เรื่องมากในการรับงาน หากเห็นสิ่งใด ไม่ถูกต้องจะต่อว่าทันที บีเวอร์ เป็นพิธีกรคนหนึ่งที่ได้งานมากและรู้จักคนเยอะ หลังจากที่ได้ร่วมงานกับแมว เธอจึงนำเรื่องนี้ไปบอกกับออกาในเซอร์ และถูกค้าเรื่องที่แมว ไม่มีความรับผิดชอบ

เวย์ (ออกาในเซอร์) อายุ 26 ปี ร่วมงานกับแมวในงานมอเตอร์โชว์ รับหน้าที่ดูแลพรีดีและกิจกรรมภายในงาน เป็นคนไม่เรื่องมาก คิดงานและใช้คนเท่าที่จำเป็นและสอดคล้องกับงาน มีความรับผิดชอบสูง จริงจังจริงจัง ตรงไปตรงมา

3.5 การวิเคราะห์ตัวละคร

ชื่อแมว อายุ 22 ปี เพศ หญิง (ตัวเอกของเรื่อง)

ลักษณะภายนอกกายภาพ

ผิวสองสี ใบหน้าคมเข้ม ผมสีน้ำตาลเข้ม ตาสีน้ำตาลเข้ม รูปร่างเพียวผอมสูง

ลักษณะชีวิตภายนอก

เป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสร่าเริง มั่นใจในตัวเอง ชอบเข้าสังคมและพบปะผู้คน รักความสบาย

ลักษณะชีวิตภายใน

ชอบวัตถุนิยม ทะเยอทะยาน อยากประสบความสำเร็จ และมีความมั่นคงในชีวิต

ความขัดแย้งและอุปสรรคของตัวละคร**-ความขัดแย้ง (CONFLICT)**

ตัวละครอยู่ในฐานะหน้าที่การงานระดับสูง ถือว่าตนหน้าตาดี มีงานตลอดเลยไม่จ้อใคร เลยไม่มีความรับผิดชอบงานใดๆ จึงค่อยๆ หายไป คิดจะกลับตัวก็สายเกิน เพื่อความอยู่รอดเธอยอมตกต่ำรับงานที่ต่างกันราวฟ้าดิน

ชื่อ จี๊โฮ อายุ 25 ปี เพศ หญิง

ลักษณะกายทางกายภาพ

ผิวขาวเหลือง ตากลมโต ผมสีน้ำตาล คาสีน้ำตาล รูปร่างอวบสูง

ลักษณะชีวิตภายนอก

มองโลกในแง่ดี ไม่ชอบคิดร้ายกับใคร

ลักษณะชีวิตภายใน

ชอบวางแผนให้กับชีวิตตน เพื่ออนาคตที่ดีข้างหน้า เป็นคนมีความคิดดี

ความต้องการของตัวละคร

อยากได้เงินมาเปิดธุรกิจของตน ไม่อยากเป็นลูกจ้างใคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ นีเวอร์ อายุ 24 ปี เพศ หญิง

ลักษณะกายทางกายภาพ

ผิวขาว หน้าสวย ผอมยาวสวย ตาสีดำ รูปร่างเพรียวผอมสูง

ลักษณะชีวิตภายนอก

เป็นผู้ใหญ่ มีความเป็นผู้นำ มีวาทศิลป์ดี

ลักษณะชีวิตภายใน

รักความถูกต้อง เรื่องมากแต่ไม่พูดออกไป

ความต้องการของตัวละคร

ต้องการเป็นพิธีกรมืออาชีพเป็นที่รู้จักในวงการ เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงและเงินทอง

3.6 ขั้นตอนการพัฒนาบท

ในขั้นตอนการพัฒนาบทเริ่มต้นจาก นางแบบและพิธีกรสาวที่มีชีวิตการทำงานที่รุ่งเรือง ได้เงินทองมากมาย ซึ่งแต่ละงานเธอจะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ให้ดีที่สุด เพราะการทำงานของเธอทำกับคนหมู่มาก จากนั้นจึงนึกถึงว่าในการทำงานของเธอมืออะไรบ้างที่ต้องทำและรับผิดชอบ เช่น เรื่องการรักษาเวลา การทำความเข้าใจในสินค้าที่ทำ ความขยันและรับผิดชอบ นี่คือนิสัยที่พิธีกรต้องทำกัน แต่ด้วยตัวละครตัวนี้คิดเสมอว่าตนมีรูปร่างหน้าตาดีและได้งานตลอด จึงไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะเป็นอย่างไรจากการกระทำของตน ดังนั้น จึงก่อให้เกิดปัญหาให้กับทุกฝ่ายในที่สุด และบทสรุปตอนท้ายก็จะต้องทำให้รู้ว่าความเห็นแก่ตัวและทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายสิ่งที่ทำก็จะทำให้ตนตกต่ำและเกิดความหายนะเช่นกัน

โครงเรื่องที่วางไว้สามตอน

1. **เปิดเรื่อง** ชีวิตการทำงานที่รุ่งเรือง ได้ทำแต่งงานดีๆ เดินแบบก็เดินกับนางแบบชื่อดัง ทำพรีคัทก็มอเตอร์โชว์
2. **ดำเนินเรื่อง** ได้งานดี แต่เริ่มทำตัวเหลวไหล มาสาย ไม่ทำความเข้าใจในงาน จำสคริปไม่ได้ ไม่สนใจความรู้สึกผู้ร่วมงาน ทำงานเสียหาย
3. **ปิดเรื่อง** การกระทำของแมวเริ่มเป็นที่รู้กันทั่ววงการ เธอเริ่มไม่มีงาน จนต้องเริ่มต้นรับงานที่ทำให้ภาพลักษณ์ ดูไม่ดี เพื่อความอยู่รอด สุดท้ายก็ไม่มีงานให้ทำ

3.7 ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

ในการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้นสิ่งสำคัญที่สุดในการเริ่มต้นคือ การเขียนบท สิ่งที่เกิดขึ้นในบทภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้น คือ สิ่งที่สำคัญกับต้องการจะนำเสนอต่อคนดู เรื่องราวในบทภาพยนตร์นั้นเปรียบเสมือนจุดหมายปลายทางที่เราต้องเดินทางไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเราต้องผ่านกระบวนการในการเขียนบทภาพยนตร์ก่อน เพื่อให้ได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่สมบูรณ์และน่าสนใจมากที่สุด

ในบทภาพยนตร์เรื่อง“ทางเดินของแมว”ข้าพเจ้าได้เริ่มหาเหตุผลหลายประการที่ทำให้นางแบบหลงผิดและขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงานซึ่งก็ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครและพฤติกรรมต่างๆในการดำเนินเรื่อง ในส่วนที่สำคัญในการดีไซน์บทและตัวละครคือ บทสัมภาษณ์ของนางแบบพรีคัทในหน้าที่การทำงาน ซึ่งข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่มีความน่าสนใจมาเขียนเป็นบทภาพยนตร์ พร้อมทั้งเริ่มพัฒนาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.8 กำหนดประเด็นในการนำเสนอ

จุดเริ่มต้นของการเขียนบทภาพยนตร์ก็คือ การค้นคว้าในสิ่งที่เราสนใจและต้องการจะนำเสนอต่อคนดู เพราะถ้าเริ่มต้นหาจากสิ่งที่เราสนใจโดยตรงแล้วนั้น การทำงานในขั้นตอนต่อไปก็จะง่ายขึ้น

เพราะถ้าเรานำเสนอเรื่องราวที่ตัวเองไม่ได้มีความสนใจอย่างแท้จริงนั้น การทำงานก็จะขาดแรงจูงใจ และเราจะไม่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวนั้นๆออกมาให้สมบูรณ์ได้

ในภาพยนตร์เรื่อง “ทางเดินของแมว” ประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอ คือการขาดความรับผิดชอบจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย ซึ่งให้เห็นถึงนางแบบคนหนึ่งที่ไม่มีควมรับผิดชอบต่อการทำงานเสียหาย ทั่วยุค ความเสียหายนั้นก็ตกมาอยู่ที่ตนคือ ไม่มีใครจ้างจะกลับตัวก็สายเกินแก้

3.9 เนื้อเรื่องและทิศทางของเรื่อง

การกำหนดเรื่องราวและตัวละครนั้น ต้องน่าสนใจ และมีความทันสมัย โดยผู้เรื่องจากประเด็นหลักของเรื่อง บวกกับเรื่องราวที่เรามีความสนใจและถนัด เพื่อที่จะได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่น่าสนใจ และมีความน่าเชื่อถืออยู่ในนั้น ซึ่งถ้าดำเนินการด้วยวิธีนี้แล้วเมื่อเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการเขียนบท หรือการถ่ายทำเราก็จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างถูกต้อง และตรงตามจุด

ในบทภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องทางเดินของแมว” ข้าพเจ้าได้กำหนดเรื่องขึ้นมา คือ ตัวเอกนั้นมีอาชีพที่เป็นนางแบบและพรีตตี้ในระดับสูง รายได้ดีมาก แต่ตนคิดว่าตัวเองสวย จึงไม่สนใจที่จะรับผิดชอบต่องาน สายบ้างไม่จำสคริปบ้าง ถือเป็นจุดพลิกผันที่ทำให้ตัวละครเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ตกต่ำ และไม่สามารถกลับมาแก้ไขในสิ่งผิดได้แล้ว

3.10 การค้นคว้าข้อมูล และการสร้างมิติให้ตัวละคร

หากเราได้เนื้อเรื่องคร่าวๆแล้วขั้นตอนต่อไปก็คือ การทำเรื่องราวให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ ซึ่งทั้งหมดนั้นก็เกิดขึ้นได้จากการค้นหาข้อมูลเฉพาะของตัวละครนั้นๆ เช่น บุคลิกภายนอก บุคลิกภายใน ลักษณะนิสัยส่วนตัว เพราะสิ่งเหล่านี้ในตัวละครแต่ละตัวก็จะแตกต่างกันออกไป และก็จะเชื่อมโยงไปถึงการวิเคราะห์แก้ปัญหานั้นๆด้วย อีกทั้งยังต้องให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เรากำหนดไว้ด้วย

การกำหนดตัวละครและสร้างมิติให้กับตัวละครในเรื่อง “ ทางเดินของแมว” นั้น ข้าพเจ้าได้กำหนดความใฝ่ฝัน ความต้องการ และลักษณะนิสัยของตัวละครก่อน โดยการนำข้อมูลต่างๆที่หามา

ได้มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความสมจริง และมีความน่าเชื่อถือ เช่น การออกสัมภาษณ์นางแบบและพริตตี้อาชีพการหาข้อมูลวิถีชีวิตนางแบบและพริตตี้ที่มีการร่วมงานกันกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็น โมเดลลิ่ง หรือ ออกาไนเซอร์

หลังจากที่ได้บุคลิกของตัวละครแล้วนั้นจึงนำมาปรับให้เข้ากับเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มมิติให้กับตัวละคร เช่น ไม่ว่าจะเป็นนางแบบหรือพริตตี้ จุดประสงค์สุดท้ายที่มีความตรงกันนั่นคือเรื่องของ “เงิน” ค่าของเงินทำให้สามารถทำได้ทุกอย่าง แม้ตัวเองต้องตกต่ำก็ตาม

สิ่งเหล่านี้จึงสร้างความหายนะให้กับตัวละคร ถึงแม้ตัวตกต่ำ แต่สิ่งที่ตนได้ทำนั้น เป็นที่รู้จักกันทั่ววงการ ซึ่งวงการนี้จะอยู่ได้ก็ต่อเมื่อ ต้องมีความรับผิดชอบสูง เพราะต้องทำงานร่วมกับคนหมู่มาก ไมเช่นนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายทุกฝ่าย ไม่วั้นแม้แต่ผู้กระทำ

3.11 รายละเอียดของเนื้อเรื่อง

เมื่อได้โครงเรื่องและตัวละครทั้งหมดครบแล้ว จึงถึงขั้นตอนที่จะต้องเจาะรายละเอียดของเนื้อเรื่อง เช่นกำหนดวันเวลา สถานที่ที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง รวมไปถึงบทพูดของตัวละคร ทั้งนี้ต้องเหมาะสมและตรงตามความหมายที่เราต้องการจะสื่อออกมาให้คนดูรับรู้ถึงประเด็นในเรื่องด้วย และลักษณะทั้งหมดนี้อาจจะบ่งบอกถึงลักษณะนิสัยปลีกย่อยของตัวละครอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้เริ่มกำหนดรายละเอียดของเรื่องให้ชัดเจนและแน่นอนขึ้นหลังจากผ่านขั้นตอนในขั้นต้นทั้งหมด โดยกำหนดความรู้สึกของตัวละคร และอารมณ์และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละซีนด้วย

Screenplay “ ทางเดินของแมว ” ครั้งที่ 1

Sequence 1 ชีวิตที่รุ่งเรือง

Scene 1 นางแบบระดับแนวหน้า ภายใน / งานแฟชั่นโชว์ / เย็น

LS. เวทีแคทวอล์ค ตระการตา มีผู้ชมรอดูอยู่มากมาย กำลังเปิดตัวอยู่ , มีนางแบบออกมา
อวดโฉมเสื้อผ้าคอลเลกชันใหม่ เดินกันขำขันโชว์ สวยงาม

MS. โชว์ความพริ้วไหว ความสวยงามของเสื้อผ้า ที่เหล่านางแบบชื่อดังใส่

LS. เซตของแมวกำลังเปิดตัวเดินกันออกมาอย่างสวยงาม

MS. แมวเดินออกมาอย่างสง่างามในชุดราตรีหรู

CU. สายตา หน้าตา การเดินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเธอ

MS. แมวเดินอย่างมาดมั่นสวยงาม

MS. หน้าห้องแต่งตัว แมวเปลี่ยนเสื้อผ้าเรียบร้อยแล้ว เธอกำลังจะกลับ มีผู้ชายคนนึงเดิน
เข้ามาหาเธอ พร้อมยื่นนามบัตรให้

พี่บอย

“ น้องครับ.. พี่ชื่อบอย.. มาจากหนังสือ ID อังคารหน้า
ช่วยมาถ่ายแบบให้พี่หน่อยนะครับ ”

CU. หน้าแมวยิ้มดีใจสุดๆ

Scene 2 ถ่ายหนังสือชื่อดัง ภายใน / สตูดิโอ / กลางวัน

LS. แมวอยู่ในชุดแฟชั่นสุดครี๊น กำลังโพสท่าให้ช่างภาพถ่ายรูปอยู่

MS. ช่างภาพวัดแสงให้แมว , มีสไตลิสต์จัดแต่งความเรียบร้อยให้

CU. แมวรับเช็คจากพี่บอยมา 15,000 บาท

CU. มือแมวถือหนังสืออยู่ , หน้าหนังสือที่มีแมวเป็นแบบอยู่

MS. แมวเปิดหนังสือพลิกไปมาตรงหน้าทีตนเป็นแบบและยิ้มอย่างเป็นปลื้ม

Scene 3 “เงิน” หามาง่ายก็ใช้จ่าย ภายในนอก-ภายใน / สถานที่ช้อปปิ้ง / กลางวัน-เย็น

MS. แมวเลือกซื้อเครื่องสำอางมีอีห้อ จนเกือบเต็มตะกร้า

MS. พนักงานอิงบาโค้ด และแพคใส่ถุงให้แมว , แมวหยิบเงินออกจากกระเป๋า

CU. แมวยื่นเงินให้แคชเชียร์ 6,000 บาท

MS. แมวเดินช้อปปิ้งเลือกซื้อของ ถุงเต็มไม้เต็มมือ

Scene 4 พรีเซนเตอร์รถยนต์หรู ภายใน / งานมหกรรมยานยนต์ / กลางวัน-มืด

LS. แมวขึ้นโพสอยู่กับรถเปิดประทุนคันหรูในงานมหกรรมยานยนต์

MS. แมวยืนอยู่ท่ามกลางแสงไฟแวววาวระยิบระยับสวยงาม

MS. มีผู้คนมากมายถ่ายรูปแมว , แมวยิ้มยิ้มสวยอยู่

CU. สายตา หุ่นน้อยหุ่นใหญ่ มองมาที่แมวแบบหั่นกาม

CU. หน้าอกแมว , หน้าแมวยิ้ม

MS PAN แมวเดินกลับเข้าไปในบู๊ท

LS PAN แมวเดินออกมาจากบู๊ทและเดินขึ้นไปโพสที่รถเปิดประทุน

MS หน้าแมวยิ้มแย้มแจ่มใส

CU. สายตาหั่นกามของคนในงานที่เอากล้องวิดีโอมาถ่าย

CU. หน้าแมวยิ้มให้กับทุกคน

CU. ช่างภาพและผู้ชมงานรุมกันถ่ายรูป

MS. แมวหมุนไปรอบๆพร้อมรถคันงาม พอปราศจากผู้ชม เธอยับปากจิ้นลงไปมาหลาย

ครั้งเพราะความเมื่อยล้า , พอรถหมุนกลับไปข้างหน้า เธอยิ้มต่อ

MS. แมวยังคงยิ้มอย่างสวยงามอยู่

CU. เห็นแม่วิ่งไล่สุนัขตัวหนึ่งบนถนน เธอเริ่มยิ้มแล้ว แอบขยับไปมาหลายครั้ง

CU. หน้าแมวยังยิ้มสวยอยู่

LS. แมวและเพื่อนๆปริเซนเตอร์เดินกันขึ้นมาโชว์ตัวและเริ่มปริเซนตร์รถ

MS. PAN. แมวและเพื่อนๆเดินแยกกันออกมาและลงไปประจำที่รถที่ตนต้องปริเซนตร์

MS. ย้อยและทรายปริเซนตร์รถกันอย่างคล่องแคล่ว

MS. แมวเริ่มปริเซนตร์รถ เธอเริ่มปริเซนตร์ผิดๆถูกๆ ตะกุกตะกัก

CU. แมวรับเช็คมา 40,000 บาท แมวเซ็นรับเช็ค

Scene 5 เงินต้องงาม งามต้องเงิน ภายใน / สถานเสริมความงาม / กลางวัน

CU. บนหัวแมวมียี่เครื่องอบไอน้ำอยู่บนหัว

MS. แมวนั่งอ่านหนังสือพร้อมอบผมอย่างสบายอารมณ์

LS. พนักงานกำลังทาสีเล็บที่มือให้แมวอยู่

LS. ร้านสปา , แมวเดินเข้าไปข้างใน

MS. แมวนอนตัดผมอยู่อย่างผ่อนคลาย

CU. พนักงานนวดไปหน้าแมวด้วยครีมอยู่

Sequence 2 ไม่รับผิดชอบงาน

Scene 6 คนสวย เส้นใหญ่ ภายใน / งานมหกรรมยานยนต์ / กลางวัน

MS. ห้องแต่งตัว ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งหน้าให้ไอ้อยู่ ซึ่งแต่งใกล้เสร็จแล้ว

MS. บี เดินเข้ามาสวยสติพีช่างแต่งหน้า และทักทายไอ้ , บีมองหาใครบางคนไปทั่วห้อง

ปี

“ อ้าว..แล้วแมวละ..แต่งหน้าเสร็จแล้วหรือ ”

CU. หน้าไอที่ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งขึ้นตอนสุดท้ายอยู่คือทาลิปกอส

MS. บีเล็กคิวชั่น ยกแขนขึ้นมาแล้วมองดูนาฬิกา

CU. นาฬิกาบอกเวลา 10:30

MS. หน้าตาบีไม่พอใจเมื่อมองดูเวลา

ปี

“ โอ้โห...นักให้มาเป็นคนแรก ตอน 9 โมงเช้า ดัน..มาเป็นคนสุดท้ายอีกแล้ว ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. โธ่ที่แต่งหน้าเพิ่งเสร็จ เหยหน้ามามองบี , บีมองโธ่ ทั้ง 2 ทำหน้าเอือมระอา

MS. แมวเดินเข้ามาด้านหลังบีกับโธ่ อย่างสีหน้ายิ้มแย้ม

แมว

“ หวัดดีจ้า โธ่ บี ... พี่อาทสวัสดิ์คะ ”

MS. แมวแทรกตัวผ่ากลางระหว่าง โธ่กับบี และกำลังทำท่าจะนั่งลงตรงข้ามช่างแต่งหน้า พี่ช่างแต่งหน้าทำท่าปราม มองตาขวาง

ช่างแต่งหน้า

“ น้องแมว...ตามคิวจ้า..บีมาก่อน...ที่จะแต่งบี ”

MS. แมวกำลังจะทำท่านั่ง ก็ต้องชะงัก แมวลุกขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงให้บีนั่ง

MS. บีกับโธ่ต่างมองตากันข้ามหัวแมว โธ่พยักหน้าให้บี บีเริ่มพูด นิ้วชี้ไปที่นาฬิกาข้อมือ และนั่งลงให้ช่างแต่งหน้าทาดริม

บี

“ แมว...วันนี้ฉันนัดแก 9 โมงนะ ทำไมแกมาสายอย่างนี้...2 ครั้งแล้วนะ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. แมวทำหน้าตาเลอหลา

แมว

“ ก็เหมม...พรีเซนต์รอบแรกตั้งเที่ยงกว่า..ใครมาก่อนหลังที่เขาก็แต่งตั้งแหละ ”

“ ถ้าเขาคิดกันอย่างแกทุกคน ก็สายกันหมดแต่งหน้าไม่ทัน พรีเซนต์ไม่ได้ งานเขาก็เสียนะ ”

“โอเค..โอเค....ฉันขอโทษละกันนะจะไม่มาสายแล้ว ”

ปี

“ งั้นพรุ่งนี้ แมวมาตอน 9 โมงครึ่งนะ ”

MS. บีพูด ในขณะที่ช่างแต่งหน้ากำลังลงแป้งอยู่ แมวพยักหน้ารับปากและลงไปนั่งอ่านหนังสือที่เก้าอี้ด้านหลังเรื่อยๆ บี สีหน้าแบบรับปากไปงั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. โอ้ แมว บี นก ขึ้น โทศกับริดให้ผู้ชมถ่ายรูปอยู่
เช้าวันต่อมา

LS. บี โอ้ นก ที่แต่งตัวเสร็จแล้ว จับกลุ่มดูศกริปของตนอยู่

MS. แมวเดินเข้ามาในกลุ่ม แมวแต่งหน้าแต่งตัวยังไม่เสร็จ

แมว

“เออ..มีศกริปซักแผ่นใหม่..ขอยืมดูหน่อยสิ แมวทำหายนะ..”

MS. นกขึ้นศกริปให้ 1 ใบ , แมวรับมา

CU. PAN ศกริปปริศนัศรณต์ ยาวเกือบ 1 หน้า

CU. สีหน้าแมวคิ้วขมวดหน้าเริ่มกังวล , ปากท่องศกริปยกใหญ่

MS. สตัฟเข้ามาตามเหล่าปริศนัศรณต์สาว

สตัฟ

“น้องๆ...จวนได้เวลาแล้ว อีก 5 นาทีนะ เตรียมตัวเร็ว ”

MS. บี โอ้ นก ลูกขึ้นขึ้นและวางศกริปไว้ และเดินมาใส่รองเท้าสั้นสูง ยกเว้นแมว ที่ยังไม่
ลุกขึ้น และยังไม่ละสายตาจากศกริป แมวเริ่มลนลาน

MS. ตาแมวจ้องไปที่ศกริป ปากท่องไม่หยุด เธอกุมขมับ มองซ้ายมองขวา

CU. มือแมวคว้าปากกาขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LS. พรีเซนเตอร์สาวสวยออกมาปรากฏตัวต่อหน้าเหล่าผู้ชม
 MS. ผู้ชมต่างพากันถ่ายรูป ทั้ง 4 ยิ้มหวานให้ถ่าย
 MS. ทั้ง 4 คน เดินแยกย้ายกันไปตามรถที่ตัวเองต้องพรีเซนต์
 CU. โอ้พูดเปิดบู๊ทและพรีเซนต์รถได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ
 MS. สต๊าฟยืนถือสคริปอยู่ท่ามกลางผู้ชมและคอยดูสคริปตาม
 CU. ผู้ชมถ่ายรูปและชี้มาที่พรีเซนเตอร์อย่างชื่นชม
 MS. แมวรับช่วงต่อจากโอ้และพรีเซนต์รถของตัวเองได้ซั๊กพิกก็เกิดการติคขัด
 CU. หน้าแมวเหวอนิดๆเมื่อจำสคริปไม่ได้

ปาก

MS. สต๊าฟตบหน้าผากตัวเอง และพยายามสบตากับแมว พร้อมอ่านสคริปซ้ำๆบอกไปทาง
 CU. แมวพยายามอ่านปากและพูดตาม เธอขมวดคิ้วเล็กน้อย
 MS. แมวแอบขกแขนอีกข้างหนึ่งที่ไม่ได้ถือไมค์ขึ้นเล็กน้อย เธอก้มลงมองมือตัวเอง
 CU. บนฝ่ามือ รอยปากกาที่มีสคริปที่แมวจดไว้เต็มมือไปหมด
 MS. เธอแอบก้มอ่านสคริปในมือและพรีเซนต์ต่อ

แมว

“นอกจากนี้...ยังใช้รถยนต์ดีเซล 2.7 ลิตร....”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. เชอพรี่เซนต์ไปเรื่อยๆและแอบก้มอ่านสคริปในมือเป็นระยะและเริ่มถี่ขึ้น
 MS. โอ้ บี นก มองด้วยความตะลึง
 MS. กลุ่มคนดูมองและชี้มาพากันหัวเราะ บ้างก็ส่ายหน้าและทำหน้างงๆ
 MS. แมวเริ่มตะกุกตะกักและเงิบไป
 MS. บีเห็นทำไมจึงรีบตัดบทเพื่อช่วยแมว

LS. 4 สาว ยืนอวดโฉมให้ผู้ชมได้ถ่ายรูปกัน แมวที่ยืนอยู่ริมซ้าย แทรกเสียงตัวเองผ่านยิ้ม
 พูดได้ออกมาจากปาก แมวถามเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมว

“ ไปยัง...ไปหอะ...”

MS. ผู้ชมยังคงมุ่งถ่ายรูปลักษณ์ต่อไม่ขาดสาย , แมวเดินตัดผ่านหน้าโฮ้ออกมาเพื่อกลับเข้าบู๊ท

MS. โฮ้ บี นก แอบชายตามองไปหาแมวเล็กน้อยแต่ยังยืนยิ้มอยู่กับที่ บีกับนกค่อยๆขยับตัว
เข้าหาโฮ้เพื่อถ่ายรูปลักษณ์แค่ 3 คน

MS. แมวและเพื่อนๆ เข้ามารับเช็คกันที่บริษัท

CU. ทุกคนเซ็นรับเช็ค คนละ 40,000 บาท

CU. แมวหยิบโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่ออกจากกล่อง โทรศัพท์ ที่ร้านมือถือ

Sequence 3 ไม่มีใครอยากจ้างงาน

Scene 7 ไม่อยากได้มาทำงาน ภายใน / บริษัท / กลางวัน

CU. รูปปริศตีมากมายถูกวางกองอยู่บนโต๊ะ

MS. ทีมออกาไนเซอร์กำลังเลือกรูปปริศตีมาทำงาน

CU. ออกาไนเซอร์หยิบรูปแมวขึ้นมา

ที่หนึ่ง

“ เอ้อ...เอาคนนี่ดีกว่าหน้าตาสวยคม ตรงกับคอนเซปงานเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. นาคัวร์รูปไปจากมือพี่น้องทันทีที่เห็นรูป

นา

“อย่าดีกว่าพี่..เกียรติศักดิ์เลื่องลือมาก..ทำงานไม่ได้เรื่องเลย ”

MS. นาโยนรูปแมวลงในกองที่คักรูปปริศนาคือออก

Sequence 4 ชีวิตตกต่ำ

Scene 8 เดินแบบ LOW ภายใน / งานแสดงสินค้า / กลางวัน

LS. ภายในงานแสดงสินค้าผู้ชมรอดูแฟชั่นโชว์ที่เวที

MS. แมวกำลังเดินแบบอยู่บนเวทีที่มีเครื่องดนตรีตั้งอยู่เต็มไปหมด

CU. แมวโพสท่ากับทรงผมม้าต่อ ปากแดงแปดเหมือนลิเก

Scene 9 ถ่ายแบบ LOW-LOW ภายใน / สตูดิโอ / เย็น

MS. แมวกำลังโพสท่าถ่ายแบบอยู่ในชุดหนังแก้วเกาะอกเปลือยหลัง กระโปรงสั้นสีบาดดา
ในมือถือขวดน้ำมันเครื่องอยู่

CU. ช่างภาพถ่ายรูป และคอยกำกับท่าทางของแมวอยู่

MS. แมวโพสท่าตามที่ช่างภาพบอกอย่างไม่ค่อยพอใจนัก

CU. ช่างภาพกดชัตเตอร์ FADE OUT

CU. แมวรับเงินสดค่าตัว 5,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 10 ตกต่ำ ภายนอก / ร้านซ่อมรถซ่อมซ่อมแถบขานเมือง / กลางวัน

MS. หน้าร้านที่มีคนผ่านเข้าออกไปมา รูปแมวเป็น โปสเตอร์แปะอยู่กับ โชน้ำมันเครื่อง
CU โปสเตอร์ของแมวแปะอยู่ข้างๆปฏิทินปลุกใจเสือป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

เนื่องจากในเรื่องมีฉากและการเปลี่ยนฉากหลายที่มากเกินไปจนทำให้เกิดความเขินอาย หน้าเบื้อ และบางฉากไม่ส่งผลต่อการดำเนินเรื่องให้เป็นไปอีกด้วย เช่น

ฉาก 3,5 ที่บอกถึงความฟุ่มเฟือยในการใช้เงิน การเสริมสวย และซื้อเครื่องประดับฟิวราคาแพง เนื่องจากคนทั่วไปทราบอยู่แล้วว่าอาชีพนี้ต้องทำให้ตัวเองดูดีตลอดเวลา

ฉากที่ 4 ควรถัดShotที่ไม่ส่งผลต่อเนื้อเรื่องออกไป เช่น ฉากในงานมอเตอร์โชว์ที่เห็นสายตาหึงงามของผู้ชายที่เข้ามาดูงาน ให้เหลือไว้แค่หน้าที่การงานของฟรีเซนต์เซอร์ว่ามีความรุ่งเรืองในชีวิตก็พอ

หลีกเลี่ยงการใช้ตัวแสดงมากเกินไป และบทสนทนาที่มากเกินไปเพราะจะทำให้ดูเหมือนละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplay “ ทางเดินของแมว ” ครั้งที่ 2

Sequence 1 ชีวิตที่รุ่งเรือง

Scene 1 นางแบบระดับแนวหน้า ภายใน / งานแฟชั่นโชว์ / เย็น

LS. เวทีแคทวอล์ก ละครการ์ดา มีผู้ชมรอดูอยู่มากมาย กำลังเปิดตัวอยู่ , มีนางแบบออกมา
อวดโฉมเสื้อผ้าคอลเลกชันใหม่ เดินกันขวกไขว่ สวยงาม

MS. โชว์ความพริ้วไหว ความสวยงามของเสื้อผ้า ที่เหล่านางแบบชื่อดังใส่

LS. เซตของแมวกำลังเปิดตัวเดินกันออกมาอย่างสวยงาม

MS. แมวเดินออกมาอย่างสง่างามในชุดราตรีหรู

LS. สายตา หน้าตา การเดินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเธอ

MS. แมวเดินอย่างมาดมั่นสวยงาม

MS. หน้าห้องแต่งตัว แมวเปลี่ยนเสื้อผ้าเรียบร้อยแล้ว เธอกำลังจะกลับ มีผู้ชายคนหนึ่งเดิน
เข้ามาหาเธอ พร้อมยื่นนามบัตรให้

พี่บอย

“ น้องครับ.. พี่ชื่อเอก..มาจากหนังสือ *THE BOY MODEL* ที่อยากให้เรามาถ่ายแฟชั่นให้หน่อย
อังการหน้าเจอกันนะครับ ”

Scene 2 ถ่ายหนังสือชื่อดัง ภายใน / สตูดิโอ / กลางวัน

LS. แมวเดินเข้าไปที่สตูดิโอหนังสือชื่อดัง

LS. แมวอยู่ในชุดแฟชั่นสุดครี๊น กำลังโพสท่าให้ช่างภาพถ่ายรูปอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. แมวโพสท่าอย่างสวยงามเป็นมืออาชีพ

CU. ตา ,ปาก , ที่ยิ้มแย้มมีความสุข

MS.แมวรับซองเงินจากพี่เอกมา เธอเปิดซองออกมานับแบงก์พันที่ได้มาเป็นปึกอย่างมีความสุขและเดินกลับไป

Scene 3 พี่เชนเตอร์รถยนต์หรู ภายใน / งานมหกรรมยานยนต์ / กลางวัน-มืด

LS. แมวขึ้นโพสอยู่กักรถเปิดประทุนคันหรูในงานมหกรรมยานยนต์

MS. แมวยืนอยู่ท่ามกลางแสงไฟแวววาวระยับระยับสวยงาม

MS.PAN มีผู้คนมากมายถ่ายรูปแมว , แมวขึ้นยิ้มสวยอยู่

MS หน้าแมวยิ้มแย้มแจ่มใส

CU. สายตาชื่นชมของคนในงานมองมาที่แมว

CU. หน้าแมวยิ้มให้กับทุกคน

CU. ช่างภาพและผู้ชมงานรุมกันถ่ายรูป

MS. แมวหมุนไปรอบๆพร้อมรถคันงาม พอปราศจากผู้ชม เธอยับปากขึ้นลงไปมาหลายครั้งเพราะความเมื่อยล้า , พอรถหมุนกลับไปข้างหน้า เธอยิ้มต่อ

MS PAN แมวเดินกลับเข้าไปในบู๊ท

Scene 4 คนสวย ได้งานใหญ่ (อีกแล้ว) ภายใน / ห้องแต่งตัว / กลางวัน

MS. ห้องแต่งตัว ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งหน้าให้บีเวอร์ อยู่ ช่างแต่งใกล้เสร็จแล้ว

MS. จี๊โอะ เดินเข้ามาสวัสดีพี่ช่างแต่งหน้า และทักทายบีเวอร์ จี๊โอะมองหาใครบางคนไปทั่วห้อง

จี๊โอะ

“ อ้าว..แล้วแมวละ..แต่งหน้าเสร็จแล้วหรือ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU. หน้าบีเวอร์ที่ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งขั้นตอนนี้สุดท้ายอยู่คือทาลิปกอส

บีเวอร์

“เสร็จอะไรหะ...ฉันมาถึงแล้วแต่ยังไม่เห็นมันเลย ก็โมงแล้วไม่รู้มัน ”

MS. จ๊ะ โอ เลิกคิ้วขึ้น ยกแขนขึ้นมาแล้วมองดูนาฬิกา

CU. นาฬิกาบอกเวลา 10:30

MS. หน้าตาจ๊ะโอไม่พอใจเมื่อมองดูเวลา

จ๊ะโอ

“ โอโห...หน้าให้มาเป็นคนแรก ตอน 9 โมงเช้า ดัน..มาเป็นคนสุดท้ายอีกแล้ว ไม่มีความรับผิดชอบเลย ”

MS. บีเวอร์ที่แต่งหน้าใกล้เสร็จแอบเอ็ดแมวเล็กน้อย จ๊ะ โอก็ทำหน้าที่เอ็ดมะระอา

MS. แมวเดินเข้ามาหาบีเวอร์กับจ๊ะ โอ อย่างสีหน้ายิ้มแย้ม

แมว

“ หัวดีจ้า โอ บี ... ที่อุ้มสวัสดิ์ค๊ะแต่งหน้ากันเสร็จยัง ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. บีเวอร์ซึ่งแต่งหน้าเสร็จแล้วลุกออกไป จะโอบอ้อมเข้าจะไปจะให้ช่างแต่งหน้าแต่งให้ แต่แมวเข้าไปแทรกตัวผ่ากลางระหว่าง จะโอบกับช่างแต่งหน้า และนั่งลง ที่ช่างแต่งหน้าทำท่าปราม มองตาขวาง

ช่างแต่งหน้า

“ เดียวสิ...เราเพิ่งมาไม่ใช่หรอ..เขามาก่อนเรา..ไปรอเลย..ไปรอ..เดี๋ยวพี่แต่งให้ ”

MS. แมวจึงลุกขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงให้จ๊ะ โอนั่งอย่างไม่ค่อยพอใจ เธอหยิบหนังสือที่โต๊ะและ อ้อมไปนั่งรอด้านหลัง

MS. จ๊ะ โอนที่แต่งหน้าอยู่หันมาสะกิดบีเวอร์และชี้ไปที่แมวซึ่งนั่งอ่านหนังสืออยู่ ทั้งสองต่าง มองตากันจะโอบพยักหน้าให้บีเวอร์ บีเวอร์เริ่มพูด

บีเวอร์

“ แมว...วันนี้ฉันนัดแก 9 โมงครึ่งนะ แล้วยังมันก็โมงแล้ว สายได้ทุกวันเลยนะแก ”

MS. แมวทำหน้าตาเลอหลา

แมว

“ ก็แหม...พรีเซนเตอร์รอบแรกตั้งเพียงกว่า..ใครมาก่อนหลังที่เขาก็แต่งทันแหละ ”

จ๊ะโอ๋

“ ถ้าเขาคิดกันอย่างแถมทุกคน ก็สายกันหมดแต่งหน้าไม่ทัน พรีเซนเตอร์ไม่ได้ งานเขาก็เสียหาย ”

“โอเค..โอเค...ฉันขอโทษละกันนะจะไม่มาสายแล้ว ”

บิวอร์

“ งั้นพรุ่งนี้ แมวมาตอน 9 โมงนะห้ามเลท ไม่งั้นฉันโทรจิกแกจริงด้วย ”

MS. บิวอร์พูด เสร็จก็หันไปอ่านสคริปต่อ แมวพยักหน้ารับปากแบบสื่อนำราคาและไม่
พอใจอย่างมากเธอก็มหันหน้าอ่านหนังสือต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 2 ไม่รับผิดชอบงาน

Scene 5 ไม่รับผิดชอบต่องาน ภายใน / ห้องพักรีดตี / กลางวัน

MS. แมวเปิดประตูห้องรีบวิ่งเข้ามาในกลุ่ม แมวแต่งหน้าแต่งตัวยังไม่เสร็จ
 LS. บีเวอร์ จี๊ โอ้ ที่แต่งตัวเสร็จแล้ว จับกลุ่มดูสคริปของคุณอยู่

แมว

“เออ..มีสคริปซักแผ่นใหม่..ขอยืมดูหน่อยสิ แมวทำหายนะ..”

MS. จี๊ โอ้ยื่นสคริปให้ 1 ใบ , แมวรับมา
 CU. PAN สคริปฟรีเซนต์รยงค์ ยาว 1 หน้า
 CU. สีหน้าแมวคือขมวดหน้าเริ่มกังวล , ปากท่องสคริปยกใหญ่
 MS. สต๊าฟเข้ามาตามเหล่าฟรีเซนต์สาว

สต๊าฟ

“น้องๆ..จวนได้เวลาแล้ว อีก 5 นาทีนะ เตรียมตัวเร็ว ”

MS. บีเวอร์ จี๊ โอ้ ลูกขึ้นยืนและวางสคริปไว้ และเดินมาใส่รองเท้าส้นสูง ยกเว้นแมว ที่ยังไม่ลุกขึ้น และยังไม่ละสายตาจากสคริป แมวเริ่มกลนลาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. ตาแมวจึงไปที่สคริป ปากห้องไม่หยุด เสียงสตีฟตะ โจนเร้งเธออีกครั้งเธอถลนถน
มองซ้ายมองขวา ความหาอะไรบางอย่างไปทั่ว ที่นั่งของเธอ
CU. มือแมวคว้าปากกาขึ้นมา เธอเขียนสคริปลงในมือ และรีบออกไป

Scene 6 ทำเสียงงาน ภายใน / งานมหรรรรมยานยนต์ / กลางวัน

LS. ฟรีเซนเตอร์สาวสวยออกมาปรากฏตัวต่อหน้าเหล่าผู้ชมด้วยการเดินแบบ

MS. ผู้ชมต่างพากันถ่ายรูป ทั้ง 3 ยิ้มหวานให้ถ่าย

MS. ทั้ง 3 คน เดินแบบและแยกย้ายกันไปตามรถที่ตัวเองต้องฟรีเซนต์

CU. จี๊ ไอ้พุดเปิดป๊าทและฟรีเซนต์รถได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ

MS. แมวรับช่วงต่อจาก ไอ้และฟรีเซนต์รถของตัวเองได้ซั๊กพั๊กก็เกิดการติดขัด

CU. หน้าแมวเหวอนิดๆเมื่อจำสคริปไม่ได้

แมว

“นอกจากนี้...นอกจากนี้...เอ่อ...”

MS. สตีฟตบหน้าผากตัวเอง และพยายามสบตากับแมว พร้อมอ่านสคริปซ้ำๆออกไปทาง
ปาก

CU. แมวพยายามอ่านปากและพูดตาม เธอขมวดคิ้วเล็กน้อย

MS. แมวแอบยกแขนอีกข้างหนึ่งที่ไม่ได้ถือไมค์ขึ้นเล็กน้อย เธอก็มองมือตัวเอง

CU. บนฝ่ามือ รอยปากกาที่มีสคริปที่แมวจดไว้เต็มมือไปหมด

MS. เธอแอบก้มอ่านสคริปในมือและฟรีเซนต์ต่อ

แมว

“ รอบนอกที่เสริมด้วยโครเมียมคู่ที่แข็งแรง..เอ๋อ..ปลายท่อโครเมียมคู่ขนาดใหญ่ติดอยู่ตรง
กลาง..เอ๋อ...เอ๋อ.....”

CU. สตีฟตบหน้าผากตัวเอง กุมขมับสายหน้าด้วยความเครียด

MS. เธอพรินเซนต์ไปเรื่อยๆและแอบก้มอ่านสคริปในมือเป็นระยะและเริ่มถี่ขึ้น

MS. กลุ่มคนคุมองและชี้มาพากันหัวเราะ บ้างก็สายหน้าและทำหน้างงๆ

MS. แมวเริ่มตะกุกตะกักและเงียบไป

MS. บีเวอร์เห็นท่าไม่ดีจึงรีบตัดบทเพื่อช่วยแมว

“ ค่ะ..และนั่นคือทั้งหมดของ โฟล์คกอล์ฟ ค่ะ...สำหรับอนาคตกรรมในรุ่นต่อไป...”

CU. หน้าแมว ชิดตลอดสีและเสียบหน้ามาก

CU. บีเวอร์พูดปิดท้าย อนาคตกรรมทั้งหมดจาก SEC

บีเวอร์

“ ค่ะ..และนี่ก็คืออนาคตกรรมทั้งหมด จาก SEC GROUP..ที่ได้นำมาแสดงในงาน *Motor show* ในครั้งนี้ ค่ะ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LS. 3 สาว ขึ้นอวดโฉมให้ผู้ชม ได้ถ่ายรูปกัน แมวที่ยืนอยู่ริมซ้าย แทรกเสียงตัวเองผ่านอิม
พูดได้ออกมาจากปาก แมวถามเพื่อน

แมว

“ไปยัง...ไปทะเล...”

CU. จ๊ะ ไอ้ บีเวอร์ แทรกเสียงบอกผ่านอิมพูดได้ไปหาแมวว่ายังไม่ไป

MS. ผู้ชมยังคงมุงถ่ายรูปกันต่อไม่ขาดสาย , แมวทนมไม่ไหวเดินตัดผ่านหน้าบีเวอร์กับจ๊ะ ไอ้
ออกมาสีหน้าบูดบึ้งไม่พอใจเพื่อกลับเข้าบู๊ท

MS. จ๊ะ ไอ้ บีเวอร์ แอบซายคาไปหาแมวแบบตะลึงแต่ก็ยังไม่กลับมาอิมอยู่กับที่

Scene 7 ไม่อยากได้มาทำงาน ภายใน / บริษัทออกาไนเซอร์ / เย็น

MS. ออกาไนเซอร์กำลังเลือกรูปปริตตีมาทำงานหากถูกใจจะเก็บเข้าอัลบั้มไว้ หากไม่ชอบ
ก็จะโยนทิ้งไว้อีกฝากแบบไม่ไยดี ออกาไนเซอร์รุ่นพี่เดินเข้ามาดูความเรียบร้อย

CU. ออกาไนเซอร์อาทหขิรูปแมวขึ้นมา

อาท

“เฮ้อ..ที่...คนนี้เป็นไง สวยปะ โอเลยนะที่...เอาคนนี่ดีกว่าหน้าตาสวยคม
ตรงกับคอนเซปงานเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. เวชักรูปไปจากมืออาทอภาในเซอร์รูน้องทันทีที่เห็นรูป

เวช

“อย่าคิดว่า..งานที่แล้วทำไว้ละ..อะมากเลย..ทำงานไม่ได้เรื่องเลย..
ทำพีเสียหายหมด ”

อาท

“ไม่เอาจริงหรือที่..ผมว่าสวยสุดแล้วนะ”

MS. เวชัปฏิบัติและ โยนรูปแมวลงในกองที่ศักรูปพริตต์ออก

Scene 8 ชีวิตเริ่มตกต่ำ ภายใน / งานแสดงสินค้า / กลางวัน

LS. ภายในงานแสดงสินค้าผู้ชมรอดูแฟชั่นโชว์ที่เวที

MS. แมวกำลังเดินแบบอยู่บนเวทีที่มีเครื่องดนตรีตั้งอยู่เต็มไปหมด

CU. แมวโพสท่ากับทรงผมม้าเต๋อ ปากแดงแปดเหมือนลิเก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9 ถ่ายแบบ LOW-LOW ภายใน / สตูดิโอ / เย็น

MS. แมวกำลังโพสท่าถ่ายภาพแบบอยู่ในชุดเกาะอกเปลือยหลังสีแดงเปิดเหมือนนักร้องคาเฟ่ บ้านนอก กระโปรงสั้นผ้ามันสีบาดคา ในมือถือขวดน้ำมันเครื่องอยู่ ช่างภาพกำลังท่าทางอยู่

ช่างภาพ

“ ถกกระโปรงขึ้นหน่อย..ให้เห็นต้นขา..เออ..ถกขึ้นอีกครับ ”

CU. แมวถกกระโปรงขึ้นอย่างไม่เต็มใจนัก เธอกระแทกขวดน้ำมันเครื่องลงบนเก้าอี้เพื่อ
ปิดต้นขา

CU. หน้าแมวผิวน้ำซึม ช่างภาพถ่ายรูป

MS. แมวโพสท่าตามที่ช่างภาพบอกอย่างไม่ค่อยพอใจนัก

CU. ทักกล้องขึ้นให้เห็นขวดน้ำมันเครื่องมอเตอร์ไซด์จนเห็นหน้าแมวที่ผิวน้ำทำงานแบบสุด
ทน

แมว

“ เสรีจี้ยั้งคะ ”

MS. แมวเดินเข้ามาที่ห้องแต่งตัว เธอนั่งลงด้วยสีหน้าเครียด ก้มลงดูชุดที่ใส่ด้วยความไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอบใจอย่างมาก แมวคว่ำของคำด้วงมาและหีบออกมานับ มีเบงค์พันแค่ 3 ใบ เธอหีบพลิกไปมา หน้านิ้วคิ้วขมวดกุมขมับและจ้องไปที่เงินและปามันลงกับโต๊ะ ด้วยความโมโหเธอกระทืบเท้าเสียดังและกุมขมับอีกรอบ แล้วเธอก็กลับไปมองเงินก้อนนั้นแล้วหีบมันขึ้นมาใส่ซองและลูกเดินออกไปด้วยความเศร้าสร้อย

Scene 10 ตกต่ำ ภายนอก / ร้านซ่อมรถซ่อมซ่อมแถบชานเมือง / กลางวัน

MS. หน้าร้านที่มีคนผ่านเข้าออกไปมา รูปแมวเป็นโปสเตอร์แปะอยู่กับโซนน้ำมันเครื่อง CU โปสเตอร์ของแมวแปะอยู่ข้างๆปฏิทินปลุกใจเสือป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

Shotในแต่ละฉาก บางShot ไม่มีความจำเป็นจะต้องมี เพราะไม่ทำให้เรื่องดำเนินไป และไม่เกี่ยวกับประเด็นที่จะนำเสนอด้วย

การดำเนินเรื่องยังเป็นแบบเรื่อยๆเนิบๆ ขาดรสชาติชีวิตของตัวละครอยู่ ควรมีฉากที่ให้เห็นวิกฤตชีวิตของตัวละคร ไม่มีใครจ้างงาน ความตกต่ำ และการปิดเรื่องว่าต้องการให้จบอย่างไร ต้องการเสนอแนวคิดใดให้กับผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplay “ ทางเดินของแมว ” ครั้งที่ 3

Sequence 1 ชีวิตที่รุ่งเรือง

Scene 1 นางแบบระดับแนวหน้า ภายใน / งานแฟชั่นโชว์ / เย็น

LS. เวทีแคทวอล์ค ตระการตา มีผู้ชมรอดูอยู่มากมาย กำลังเปิดตัวอยู่, มีนางแบบออกมา
อวดโฉมเสื้อผ้าคอลเลกชันใหม่ เดินกันขวกไขว่ สวยงาม

MS. โชว์ความพริ้วไหว ความสวยงามของเสื้อผ้า ที่เหล่านางแบบชื่อดังใส่

LS. เซตของแมวกำลังเปิดตัวเดินกันออกมาอย่างสวยงาม

MS. แมวเดินออกมาอย่างสง่างามในชุดราตรีหรู

LS. สายตา หน้าตา การเดินที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเธอ

MS. แมวเดินอย่างภาคภูมิใจสวยงาม

MS. หน้าห้องแต่งตัว แมวเปลี่ยนเสื้อผ้าเรียบร้อยแล้ว เธอกำลังจะกลับ มีผู้ชายคนหนึ่งเดิน
เข้ามาหาเธอ พร้อมยื่นนามบัตรให้

พี่เอก

“ น้องครับ.. พี่ชื่อเอก..มาจากหนังสือ *THEBOY MODEL* ที่อยากให้เราถ่ายแฟชั่นให้หน่อย
อังคารหน้าเจอกันนะครับ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 ถ่ายหนังสือชื่อดัง ภายใน / สตูดิโอ / กลางวัน

LS. แมวเดินเข้าไปที่สตูดิโอหนังสือชื่อดัง

LS. แมวอยู่ในชุดแฟชั่นสุดครี๊น กำลังโพสทำให้ช่างภาพถ่ายรูปอยู่

MS. แมวโพสท่าอย่างสวยงามเป็นมืออาชีพ

CU. ตา, ปาก, ที่ยิ้มแย้มมีความสุข

MS. แมวรับซองเงินจากพี่เอกมา เธอเปิดซองออกมานับแบงค์พันที่ได้มาเป็นปีอย่างมีความสุขและเดินกลับออกไป

Scene 3 พี่เชนเตอร์รถยนต์หรู ภายใน / งานมหกรรมยานยนต์ / กลางวัน-มืด

LS. แมวขึ้นโพสอยู่กับรถเปิดประทุนคันหรูในงานมหกรรมยานยนต์

MS. แมวขึ้นอยู่ท่ามกลางแสงไฟแวววาวระยิบระยับสวยงาม

MS.PAN มีผู้คนมากมายถ่ายรูปแมว, แมวยิ้มสวยอยู่

MS หน้าแมวยิ้มแย้มแจ่มใส

CU. สายตาชื่นชมของคนในงานมองมาที่แมว

CU. หน้าแมวยิ้มให้กับทุกคน

CU. ช่างภาพและผู้ชมงานรุมกันถ่ายรูป

MS. แมวหมุนไปรอบๆพร้อมรถคันงาม พอปราศจากผู้ชม เธอขยับปากขึ้นลงไปมาหลายครั้งเพราะความเมื่อยลำ, พอรถหมุนกลับไปข้างหน้า เธอยิ้มต่อ

MS PAN แมวเดินกลับเข้าไปในบู๊ท

Scene 4 คนสวยได้งานใหญ่ (อีกแล้ว) ภายใน / ห้องแต่งตัว / กลางวัน

MS. ห้องแต่งตัว ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งหน้าให้บีเวอร์ อยู่ ซึ่งแต่งใกล้เสร็จแล้ว

MS. จ๊ะโ๊ะ เดินเข้ามาสวัสดิ์ที่ช่างแต่งหน้าและทักทายบีเวอร์ จ๊ะโ๊ะมองหาใครบางคนไป

ทั่วห้อง

จี้อ

“ อ้าว..แล้วแมวล่ะ..แต่งหน้าเสร็จแล้วหรือ ”

CU. หน้าบิวเออร์ที่ช่างแต่งหน้ากำลังแต่งขั้นตอนสุดท้ายอยู่คือทาลิปกลอส

บิวเออร์

“ เสร็จอะไรหะ...ฉันมาถึงแล้วแต่ยังไม่เห็นมันเลย ก็โมงแล้วไม่รู้มัน ”

MS. จี้อ เลิกคิ้วขึ้น ขกแขนขึ้นมาแล้วมองดูนาฬิกา

CU. นาฬิกาบอกเวลา 10:30

MS. หน้าตาจี้อไม่พอใจเมื่อมองดูเวลา

จี้อ

**“ โอ้โห...นั่นให้มาเป็นคนแรก ตอน 9 โมงเช้า คั้น..มาเป็นคนสุดท้ายอีกแล้ว ไม่มีความรับผิดชอบ
เลย ”**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. บีเวอร์ที่แต่งหน้าใกล้เสร็จแอบเอ็ดแมวเล็กน้อย จ๊ะ โอ้ก็ทำหน้าที่เอ็ดมระอา
MS. แมวเดินเข้ามาหาบีเวอร์กับจ๊ะ โอ้ อย่างสีหน้ายิ้มแย้ม

แมว

“ หัวดีจ้า โอ้ บี ... พี่คุมสวัสดิ์ค่ะแต่งหน้ากันเสร็จรึยัง ”

MS. บีเวอร์ซึ่งแต่งหน้าเสร็จแล้วลุกออกไป จ๊ะ โอ้จยบตัวเข้าไปจะให้ช่างแต่งหน้าแต่งให้
แต่แมวเข้าไปแทรกตัวผ่ากลางระหว่าง จ๊ะ โอ้กับช่างแต่งหน้า และนั่งลง พี่ช่างแต่งหน้าทำท่าปราม
มองตาขวาง

ช่างแต่งหน้า

“ เคียวสิ...เราเพิ่งมาไมใช่หรือ..เขามาก่อนเรา..ไปรอเลย..ไปรอ..เคียวที่แต่งให้ ”

MS. แมวจึงลุกขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงให้จ๊ะ โอ้ที่นั่งอย่างไม่ค่อยพอใจ เธอหยิบหนังสือที่โต๊ะและ
อ้อมไปนั่งรอด้านหลัง

MS. จ๊ะ โอ้ที่แต่งหน้าอยู่หันมาสะกิดบีเวอร์และชี้ไปที่แมวซึ่งนั่งอ่านหนังสืออยู่ ทั้งสองต่าง
มองตากันจ๊ะ โอ้พยักหน้าให้บีเวอร์ บีเวอร์เริ่มพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิวอร์

“แมว...วันนี้ฉันนัดแก 9 โมงครึ่งนะ แล้วยี่มันก็โมงแล้ว สายได้ทุกวันเลยนะแก”

MS. แมวทำหน้าตาเลอหลา

“ก็แหม...พริเชนต์รอบแรกตั้งเที่ยงกว่า..ใครมาก่อนหลังพี่เขาก็แต่งทันแหละ”

“ถ้าเขาคิดกันอย่างแกทุกคน ก็สายกันหมดแต่งหน้าไม่ทัน พริเชนต์ไม่ได้ งานเขาก็เสียนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมว

“โอเค..โอเค....ฉันขอโทษด้วยกันนะจะไม่มาสายแล้ว ”

บีเวอร์

“ จันทร์นี้ แมวมาตอน 9 โมงนะห้ามเลท ไม่งั้นฉันโทรจิกแกจริงด้วย ”

MS. บีเวอร์พูด เสร็จก็หัน ไปอ่านสคริปต่อ แมวพยักหน้ารับปากแบบสีหน้ารำคาญและไม่พอใจอย่างมากเธอก็มหันหน้าอ่านหนังสือต่อ

Sequence 2 ไม่รับผิดชอบงาน

Scene 5 ไม่รับผิดชอบต่องาน ภายใน / ห้องพักปริตตี / กลางวัน

MS. แมวเปิดประตูห้องรีบวิ่งเข้ามาในกลุ่ม แมวแต่งหน้าแต่งตัวยังไม่เสร็จ

L.S. บีเวอร์ จ๊ะ โอ้ ที่แต่งตัวเสร็จแล้ว จับกลุ่มดูสคริปของตนอยู่

แมว

“ เออ..มีสคริปซักแผ่นใหม่.. ขอยืมดูหน่อยสิ แมวทำหายนะ..”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MS. จี๊โอะขึ้นสคริปให้ 1 ใบ , แมวรับมา
 CU. PAN สคริปฟรีเซนตร์รถยนต์ ยาว 1 หน้า
 CU. สีหน้าแมวคือขมวดหน้าเริ่มกังวล , ปากท้องสคริปยกใหญ่
 MS. สต๊าฟเข้ามาตามเหล่าฟรีเซนเตอร์สาว

สต๊าฟ

“ น้องๆ...จวนได้เวลาแล้ว อีก 5 นาทีนะ เตรียมตัวเร็ว ”

MS. บีเวอร์ จี๊โอะ ลูกขึ้นยืนและวางสคริปไว้ และเดินมาใส่รองเท้าส้นสูง ยกเว้นแมว ที่ยังไม่ลุกขึ้น และยังไม่สะพายจากสคริป แมวเริ่มสนทน

MS. ตาแมวจ้องไปที่สคริป ปากท้องไม่หยุด เสียงสต๊าฟตะ โทนเร่งเธออีกครั้งเธอสนทน มองซ้ายมองขวา ความหาอะไรบางอย่างไปทั่ว ที่นั่งของเธอ

CU. มือแมวคว้าปากกาขึ้นมา เธอเขียนสคริปลงในมือ และรีบออกไป

Scene 6 ทำเลียงาน ภายใน / งานมหรรมยานยนต์ / กลางวัน

LS. ฟรีเซนเตอร์สาวสวยออกมาปรากฏตัวต่อหน้าเหล่าผู้ชมด้วยการเดินแบบ

MS. ผู้ชมต่างพากันถ่ายรูป ทั้ง 3 ยิ้มหวานให้ถ่าย

MS. ทั้ง 3 คน เดินแบบและแยกย้ายกันไปตามรถที่ตัวเองต้องฟรีเซนต์

CU. จี๊โอะพูดเปิดบู๊ทและฟรีเซนตร์รถ ได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจ

MS. แมวรับช่วงต่อจากโอะและฟรีเซนตร์รถของตัวเอง ได้ซึกพาก็เกิดการติดขัด

CU. หน้าแมวเหวอนิดๆเมื่อจำสคริปไม่ได้

แมว

“นอกจากนี้...นอกจากนี้...เอ่อ...”

ปาก

MS. สตีฟตบหน้าผากตัวเอง และพยายามสบตากับแมว พร้อมอ่านสคริปต์ข้างบนไปทาง

CU. แมวพยายามอ่านปากและพูดตาม เธอขมวดคิ้วเล็กน้อย

MS. แมวแอบขมเขนอีกข้างหนึ่งที่ไม่ได้ถือไม้ค้ำขึ้นเล็กน้อย เธอก็มองมือตัวเอง

CU. บนฝ่ามือ รอยปากกาที่มีสคริปต์ที่แมวจดไว้เต็มมือไปหมด

MS. เธอแอบก็้อ่านสคริปต์ในมือและพีริเซนต์ต่อ

แมว

“รอบนอกที่เสริมด้วยโครเมียมคู่ที่แข็งแรง..เอ่อ..ปลายท่อโครเมียมคู่ขนาดใหญ่ติดอยู่ตรง
กลาง..เอ่อ..เอ่อ.....”

CU. สตีฟตบหน้าผากตัวเอง กุมขมับสายหน้าด้วยความเครียด

MS. เธอพีริเซนต์ไปเรื่อยๆและแอบก็้อ่านสคริปต์ในมือเป็นระยะและเริ่มถี่ขึ้น

MS. กลุ่มคนคุมองและชี้มาพากันหัวเราะ บ้างก็สายหน้าและทำหน้างงๆ

MS. แมวเริ่มตะกุกตะกักและเงิบไป

MS. บีเวอร์เห็นท่าไม่ดีจึงรีบตัดบทเพื่อช่วยแมว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิวอร์

“ ค่ะ..และนั่นคือทั้งหมดของ โฟล์คทอล์ฟ ค่ะ...สำหรับยนตร์กรรมในรุ่นต่อไป...”

CU. หน้าแมว ซีดตอติและเสียน้ำมาก

CU. บิวอร์พูดปิดท้าย ยนตร์กรรมทั้งหมดจาก SEC

บิวอร์

“ ค่ะ..และนี่ก็อยนตร์กรรมทั้งหมด จาก SEC GROUP..ที่ได้นำมาแสดงในงาน Motor show ในครั้งนี้ ค่ะ ”

LS. 3 สาว ยืนอวดโฉมให้ผู้ชมได้ถ่ายรูปกัน แมวที่ยืนอยู่ริมซ้าย แทรกเสียงตัวเองผ่านขึ้นพูดได้ออกมาจากปาก แมวถามเพื่อน

แมว

“ ไปยัง...ไปหอะ...”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU. จ๊ะ โอ้ บีเวอร์ แทรกเสียงบอกผ่านอิมพูดได้ไปหาแมวว่ายังไม่ไป

MS. ผู้ชมยังคงมุงถ่ารูปกันต่อไม่ขาดสาย , แมวทนมไม่ไหวเดินตัดผ่านหน้าบีเวอร์กับจ๊ะ โอ้ ออกมาสีหน้าบูดบึ้งไม่พอใจเพื่อกลับเข้าบู๊ท

MS. จ๊ะ โอ้ บีเวอร์ แอบซายตาไปหาแมวแบบตะลึงแต่ก็ยังไม่กลับมามีอันอยู่กับที่

Scene 7 ไม่อยากได้มาทำงาน ภายใน / บริษัท / กลางวัน

MS. ออกาในเซอร์กำลังเลือกรูปพริตตีมาทำงานหากถูกใจจะเก็บเข้าอัลบั้มไว้ หากไม่ชอบก็จะโยนทิ้งไว้อีกฟากแบบไม่ไยดี ออกาในเซอร์รุ่นพี่เดินเข้ามาดูความเรียบร้อย

CU. ออกาในเซอร์อาทอหิขรูปแมวขึ้นมา

อาท

“เฮ้อ..พี่...คนนี้เป็นไง สวยปะ โอเลยนะที่...เอาคนนี่ดีกว่าหน้าตาสวยคม
ตรงกับคอนเซปงานเลย”

MS. เวย์คว่ำรูปไปจากมืออาทออกาในเซอร์รุ่นน้องทันทีที่เห็นรูป

เวย์

“อย่าดีกว่า..งานที่แล้วทำไว้ละ..อะมากเลย..ทำงานไม่ได้เรื่องเลย...
ทำที่เสียหายหมด ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓๓

“ไม่เอาจริงหรือพี่...ผมว่าสวยสุดแล้วนะ”

MS. เวชปฏิบัติและโยนรูปแมลงลงในกองที่คิครูปพริตตี้ ออก

Scene 8 ตกงาน !! ภายใน / บ้านแมว / บ่ายเกือบเย็น

LS. แมวนั่งกอดเข้ากุ่มขมับมองออกไปนอกหน้าต่าง

CU. สีหน้าหม่นหมองเครื่องเคียด

MS. แมวนั่งกอดเข้าก้มหัวลงด้วยความเศร้า

LS. ห้องที่ว่างเปล่าในความมืดมน

Scene 9 ชีวิตเริ่มตกต่ำ ภายใน / สตูดิโอ / เย็น

MS. แมวกำลังโพสต์ท่าถ่ายแบบอยู่ในชุดเกาะอกเปลือยหลังสีแดงเบียดเหมือนนักร้องคาเฟ่
บ้านนอก กระจังโปรงตันผ้ามันสีบาดตา ในมือถือขวดน้ำมันเครื่องอยู่ ช่างภาพกำลังท่าทางอยู่

ช่างภาพ

“ถกกระจังโปรงขึ้นหน่อย..ให้เห็นต้นขา..เออ..ถกขึ้นอีกครั้ง ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CU. แมวถกกระโปรงขึ้นอย่างไม่เต็มใจนัก เธอกระแทกขวดน้ำมันเครื่องลงบนเก้าอี้เพื่อ
ปิดต้นขา

CU. หน้าแมวผิวน้ำมัน ช่างภาพถ่ายรูป

MS. แมวโพสท่าตามที่ช่างภาพบอกอย่างไม่ค่อยพอใจนัก

CU. ทิวทัศน์ขึ้นให้เห็นขวดน้ำมันเครื่องมอเตอร์ไซด์จนเห็นหน้าแมวที่ผิวน้ำมันทำงานแบบสุค

ทน

MS. แมวเดินเข้ามาที่ห้องแต่งตัว เธอนั่งลงด้วยสีหน้าเครียด ก้มลงดูชุดที่ใส่ด้วยความไม่
ชอบใจอย่างมาก แมวคว้าซองค่าตัวมาและหยิบออกมานับ มีแบงค์พันแค่ 3 ใบ เธอหยิบพลิกไปมา
หน้านิ้วก็ขมวดกุมขมับและร้องไปทีเงินและปามันลงกับโต๊ะ ด้วยความโมโหเธอกระเท็บเท้าเสียง
ดังและกุมขมับอีกรอบ แล้วเธอก็กลับไปมองเงินก้อนนั้นแล้วหยิบมันขึ้นมาใส่ซองและลูกเดิน
ออกไปด้วยความเศร้าสร้อย

Scene 10 สายเกินแก้ตัว ภายใน/บ้านของแมว/ กลางวัน

CU. หน้าแมวเริ่มมีน้ำตาเริ่มไหล

Flash back

LS. แมวกำลังเดินแบบบนแคทวอล์คตระการตา

MS. แมวนึกถึงชีวิตที่รุ่งเรืองคือการได้ยื่นเคียงคู่รถคันงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- CU. แฉก้มนหน้าคูศกริปที่มีอ รอยปากกาจคสริปเต็มมือเธอ
 CU. สติ้าฟกุ่มขมับสำยหน้าด้วความเครียด
 CU. แฉวร้องไห้ก้ถักถีนจนตาเประมาสค้ำรน้ำตาไหลเป็นสีด้า
 LS. แฉวขีนร้องไห้อยู่ในห้อยที่ว่างเปล้ามีคมนไม้เหลือใคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

หลังจากมีการเตรียมการก่อนถ่ายทำเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงขั้นตอนในการถ่ายทำจริงจึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้ ซึ่งถ้าขั้นตอนการเตรียมการก่อนการถ่ายทำไม่ดีพอ ก็จะทำให้ดำเนินได้ช้าลงและคือประสิทธิภาพ งานก็จะออกมาไม่ดีตามที่คาดหมายเอาไว้

การถ่ายทำภาพยนตร์ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ การทำงานควรดำเนินไปอย่างรอบคอบและรัดกุม เพราะปัญหาต่างๆ ที่ไม่คาดคิดอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การตัดสินใจทำสิ่งใดจึงควรมีความมั่นใจและทีมงานก็ควรให้ความร่วมมือกับผู้กำกับเป็นอย่างดี เพราะการทำงานในกองถ่าย คำสั่งของผู้กำกับเป็นสิ่งที่ทุกคนควรให้ความร่วมมือในการประสานงานให้ลุล่วงไปได้

ในขั้นตอนการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการถ่ายทำภายในทั้งสิ้นเนื่องจากว่าอาชีพนางแบบและพิธีกรส่วนมากที่ทำงานจะอยู่ในสตูดิโอ ศูนย์ประชุม ห้างสรรพสินค้า จะเป็นส่วนน้อยที่จะออกไปทำงานกลางแจ้ง แต่ถึงแม้จะถ่ายทำแต่ฉากภายใน ก็ยังมีการใช้แสงสว่างจากธรรมชาติด้านนอกเช่นกัน เช่น แสงธรรมชาติจากหน้าต่างหรือบานกระจกใหญ่ๆ ช่องแสง หรือ กลาสบล็อก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกมุมหรือสถานที่ที่จะถ่ายทำ หรือ เลือกเวลาที่จะถ่ายทำนั่นเอง

ฉากภายใน สถานที่ถ่ายทำภายใน ได้แก่ ฉากภายในงานแฟชั่นโชว์ ฉากในสตูดิโอ ฉากในงานมอเตอร์โชว์ ฉากห้องพรีดี และฉากห้องของแมว เป็นห้องที่กว้างมากสามารถเลือกถ่ายได้หลายมุม ซึ่งฉากนี้ถึงแม้จะอยู่ภายในก็ตาม แต่ก็ได้ใช้แสงสว่างจากด้านนอกที่ส่องเข้ามาทางกระจกช่องแสงซึ่งมีผู้ถือกันอยู่ เราสามารถปรับมู่ลี่เปิดรับแสงให้เป็นลายหรือปรับแสงได้ตามที่เราต้องการ เพราะเวลาที่นั้นเป็นเวลาบ่ายจนถึงเย็นและได้แสงอย่างที่ต้องการ เพราะแมวเริ่มตกค่ำ ไม่มีใครจ้างงาน แสงในตอนนั้นเป็นสีส้มอมเหลืองไม่แรงมาก ซึ่งแสงสีนี้ให้ความรู้สึกที่เศร้า เหงา หดหู่

ส่วนฉากในสตูดิโอ นั้น ก็เกิดปัญหาในการถ่ายทำเช่นกัน เพราะในสตูดิโอแต่ละส่วนพื้นที่เล็ก และบางส่วนก็มีของตั้งอยู่จึงต้องทำการขนย้ายออกมาแล้วจึงถ่ายทำ แต่ก็ไม่ใช่เป็นอย่างที่ต้องการ จึงต้องเปลี่ยนมุมเพราะเป็นห้องที่มีความลึก ข้าพเจ้าจึงถ่ายตามมุมที่ลึกเข้าไป ก็ทำให้ภาพมีความลึกไม่ที่บตันและยังคงมีมิติอีกด้วย

BLOCK SHOT

การ BLOCK SHOT มีความสำคัญเนื่องจากการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ และเป็นการลดปัญหา เนื่องจากบางครั้งบทบาทภาพยนตร์เมื่อนำมาถ่ายทำไม่สามารถที่จะถ่ายทำได้ตามตัวบทเพราะเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำ ไม่เหมาะสม การที่จะรู้ว่าสถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสมหรือไม่ก็ต้องมีการ BLOCK SHOT ก่อนจึงจะรู้ถึงปัญหาและความเหมาะสม

ในภาพยนตร์เรื่อง ทางเดินของแมว ได้มีการ BLOCK SHOT ก่อนการถ่ายทำ ซึ่งเป็นฉากที่ถ่ายทำที่โชว์รูม เอส อี ซี กรุ๊ป เพราะต้องมีการแสดงที่เป็นการเปิดตัวพรีเซนเตอร์ต่อหน้าผู้ชมงาน และต้องดูในเรื่องทิศทางกล้องอีกด้วย และการ BLOCK SHOT ต้องมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบภาพ ซึ่งเป็นรถยนต์ภายในโชว์รูม

การถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งลักษณะงานได้เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

5.1 งานกำกับการแสดง (Directing)

เป็นส่วนที่จะทำให้ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องไปได้ เพราะฉะนั้นผู้กำกับจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในบทอย่างแท้จริงเพื่อที่จะสามารถกำกับและตัดสินใจว่าการแสดงที่ได้ถ่ายทำไปนั้นใช้ได้หรือไม่ เป็นไปตามบทที่ต้องการจะสื่อสารหรือเปล่า

โดยหน้าที่ที่ดูแลในส่วนของการแสดงมีดังนี้

ผู้กำกับ (Director)

เป็นผู้ตีความหรือ “Interpreter” เป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมดขึ้นตรงกับผู้อำนวยการสร้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเรื่องการเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับนักแสดงเพื่อ

ถ่ายทอดจากภาพยนตร์ให้ปรากฏเป็นภาพตามมุมมองหรือแนวคิดของผู้กำกับ รักษาภาพรวมทั้งออกมาทั้งหมดสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทได้ตามความเหมาะสม

ผู้กำกับต้องทำงานประสานงานกับคนเขียนบท ผู้กำกับศิลป์ และผู้กำกับภาพในการแสดงหรือตีความ ต้องทำงานร่วมกับผู้คัดเลือกนักแสดงในการตัดสินใจหาผู้แสดงที่เหมาะสมกับบท รวมถึงฝ่ายเสียงและคนตัดต่อและแต่งเพลงด้วยเพื่อให้องค์ประกอบทั้งหมดออกมามีความกลมกลืนกันทั้งหมด

จิราภา อินทร์พรหม ทำหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากเป็นผู้ที่คอยควบคุมดูแลการทำงานโดยรวมของทีมงานทั้งหมดแล้ว หน้าที่หลักๆ คือต้องควบคุมกำกับการแสดงของนักแสดง เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงของนักแสดงในฉากนั้นๆ ใช้ได้หรือไม่

ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director)

ผู้ช่วยผู้กำกับมี 2 คน คือ

ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่ง (First Assistant Director)

ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่งเปรียบเสมือนมือขวาของผู้กำกับ หน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือเป็นผู้รักษาคำสั่งและระเบียบวินัยในกองถ่าย ทำให้การถ่ายทำดำเนินไปตามเป้าหมายที่กำหนด คอยคัดเลือกและดูแลความเรียบร้อยของตัวประกอบ รวมถึงหน้าที่เตรียมตารางแผนการถ่ายทำ จัดจำนวนและประเภทของตัวประกอบเข้าฉาก กำหนดตำแหน่งทิศทางการเคลื่อนไหวตามความต้องการของผู้กำกับในแต่ละช็อต และทำทุกอย่างที่จะช่วยให้งานของผู้กำกับดำเนินต่อไปได้ โดยปกติมักเรียกว่า “ผู้ช่วยหนึ่ง” ทำงานใกล้ชิด หรือประสานงานระหว่างผู้กำกับและผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager) ซึ่งมีผู้ช่วยสอง (Second Assistant Director) เป็นผู้ช่วย

ผู้ช่วยผู้กำกับสอง (Second Assistant Director)

ผู้ช่วยสองรับผิดชอบช่วยเหลือหน่วยงานของผู้กำกับหนึ่ง หรือเรียกว่า “ผู้ช่วยสอง” คือ การเตรียมและการแจกแจงเอกสารการถ่ายทำทุกครั้ง เช่น ใบนัดหมายเวลาการถ่ายทำ (Call Sheet) ของคารา นักแสดง ทีมงาน ใบรายงานการถ่ายทำ (Production Report) บางครั้งดูแลค่าใช้จ่ายตัวประกอบ นอกจากนี้ยังคอยดูแลคาราและทีมงานมาถึงสถานที่ถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำถูกทางและตรงเวลา จัดตำแหน่งการแสดง (Blocking) หรือตำแหน่งการเคลื่อนไหวของตัวประกอบในการถ่ายทำ ตลอดจนทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือผู้กำกับหนึ่งให้งานดำเนินต่อไปด้วยดีในแต่ละวัน

เบญจมาศ คงสาคร เป็นผู้ช่วยเหลือผู้กำกับในกรณีที่ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน หรือนักแสดงตัวประกอบจำนวนมาก เป็นผู้รับฟังข้อแก้ไข และเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้กำกับ

5.2 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematography)

การถ่ายทำเป็นขั้นตอนที่ถือได้ว่าสำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนที่จะทำให้เกิดภาพจากความคิดของผู้กำกับ การทำงานในขั้นตอนนี้จึงต้องดำเนินไปด้วยความระมัดระวังและมีความแม่นยำในเรื่องของการถ่ายทำ และ การใช้อุปกรณ์ มิฉะนั้นภาพยนตร์ก็จะเป็นไปตามที่ผู้กำกับคิดภาพเอาไว้ทำให้งานออกมาไม่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงต้องมีการแบ่งงานในส่วนนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้กำกับภาพ (Director Of Photography)

เป็นผู้แปลความหมายจากบทภาพยนตร์ไปเป็นภาพให้ได้ความหมายอย่างที่คุณกำกับต้องการ หน้าที่ความรับผิดชอบจะอยู่ที่กล้อง แสง รวมถึงการเลือกใช้เลนส์ และการจัดองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนไหวกล้อง ขนาดของภาพ การควบคุมการทำงานทั้งหมดนี้ถ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะได้ภาพที่สวยงามและถูกต้องตามความต้องการของผู้กำกับ

จิราภา อินทร์พรหม เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ มีหน้าที่ในการถ่ายทำ การวางตำแหน่งมุมกล้อง การเคลื่อนไหวกล้อง การตรวจสอบองค์ประกอบภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่าเป็นผู้ควบคุมดูแลและกระจายงานต่างๆ ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้ถ่ายภาพ (Operative Camera)

เป็นตากล้องหลักในการถ่ายทำ มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของกล้อง และการเคลื่อนไหวกล้อง รวมทั้งตรวจสอบในเรื่องของขนาดภาพ องค์ประกอบภาพ ว่าเป็นไปตามที่ผู้กำกับต้องการหรือไม่

สถานี บุณรอด และ จิราภา อินทร์พรหม มีหน้าที่ถ่ายภาพ ควบคุมการทำงานของกล้อง และการเคลื่อนกล้องตามตัวนักแสดงทั้งในแนวราบและแนวตั้ง ตรวจสอบขนาดภาพและองค์ประกอบของภาพตามคำสั่งของผู้กำกับ

3. ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant Camera)

ทำหน้าที่ช่วยผู้กำกับภาพ ตรวจสอบอุปกรณ์ ช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของ การเคลื่อนย้ายตำแหน่งกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องบ้าง

ชัยพฤกษ์ สุขสุพุดมี มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของ การเคลื่อนย้ายตำแหน่งของกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ

4. ผู้จัดแสง (Gaffer)

อนุพันธ์ บุตรเทียน ดูแลงานฝ่ายแสง ควบคุมและจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ และยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นตัดแสง ผ้ากรองแสง กระจกสะท้อนแสง

5.3 การจัดแสง (Lighting)

ความสำคัญของการจัดแสง นอกจากจะทำให้เกิดแสงสว่างสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว แสงยังทำให้เกิดอารมณ์ของภาพอีกด้วย ดังนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์แสงจึงจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการสื่อความหมาย

ในขั้นตอนการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการถ่ายทำภายในทั้งสิ้นเนื่องจากว่าอาชีพนางแบบและพิธีเชนเตอร์ส่วนมากที่ทำงานจะอยู่ในสตูดิโอ ศูนย์ประชุม ห้างสรรพสินค้า จะเป็นส่วนน้อยที่จะออกไปทำงานกลางแจ้ง แต่ถึงแม้จะถ่ายทำแต่ฉากภายใน ก็ยังมีการใช้แสงสว่างจากธรรมชาติด้านนอกเช่นกัน เช่น แสงธรรมชาติจากหน้าต่างหรือบานกระจกใหญ่ๆ ช่องแสง หรือ กลาสบล็อก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกมุมหรือสถานที่ที่จะถ่ายทำ หรือ เลือกเวลาที่จะถ่ายทำนั่นเอง

ฉากภายใน สถานที่ถ่ายทำภายใน ได้แก่ ฉากภายในงานแฟชั่นโชว์ ฉากในสตูดิโอ ฉากในงานมอเตอร์โชว์ ฉากห้องพรีตตี และฉากห้องของแมว เป็นห้องที่กว้างมากสามารถเลือกถ่ายได้หลายมุม ซึ่งฉากนี้ถึงแม้จะอยู่ภายในก็ตาม แต่ก็ได้ใช้แสงสว่างจากด้านนอกที่ส่องเข้ามาทางกระจกช่องแสงซึ่งมีมู่ลี่กั้นอยู่ เราสามารถปรับมู่ลี่เปิดรับแสงให้เป็นลายหรือปรับแสงได้ตามที่เราต้องการ เพราะเวลานั้นเป็นเวลาบ่ายจนถึงเย็นและได้แสงอย่างที่ต้องการ เพราะแมวเริ่มตกค่ำ ไม่มีใครจ้างงาน แสงในตอนนั้นเป็นสีส้มอมเหลือง ไม่แรงมาก ซึ่งแสงสีนี้ให้ความรู้สึกที่เศร้า เหงา หดหู่

ส่วนฉากในสตูดิโอ นั้น ก็เกิดปัญหาในการถ่ายทำเช่นกัน เพราะในสตูดิโอแต่ละส่วนพื้นที่เล็ก และบางส่วนก็มีของตั้งอยู่จึงต้องทำการขนย้ายออกมาแล้วจึงถ่ายทำ แต่ก็ไม่เป็นอย่างที่ที่ต้องการ จึงต้องเปลี่ยนมุมเพราะเป็นห้องที่มีความลึก ข้าพเจ้าจึงถ่ายตามมุมที่ลึกเข้าไป ก็ทำให้ภาพมีความลึกไม่ทับตันและยังคงมีมิติอีกด้วย

ภาพที่ 5.3.1 การใช้แสงธรรมชาติจากภายนอกโดยการถ่ายย้อนแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3.2 การใช้แสงธรรมชาติจากแหล่งแสงภายนอก

ภาพที่ 5.3.3 การใช้แสงสว่างจากภายนอกและการปรับมุมรับแสงเพื่อความสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3.4 การจัดแสงโดยใช้ไฟ 200 วัตต์ พร้อมด้วยผ้ากรองแสง

5.4 งานจัดฉาก (Setting)

งานจัดฉากแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังต่อไปนี้

1.ผู้กำกับศิลป์ (Art Director)

จิราภา อินทร์พรม เป็นผู้ควบคุมรายละเอียดของฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ทั้งในด้านการจัดวางและตกแต่งสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในฉาก ให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเรื่องราวที่ภาพยนตร์แสดงเอาไว้

2.ผู้ดูแลอุปกรณ์ประกอบฉาก (Props Master)

จิราภา อินทร์พรม และ วิภาวี จึงอุดมเจริญ มีหน้าที่จัดและเก็บอุปกรณ์ที่ประกอบอยู่ในฉากแต่ละฉาก ซึ่งทำหน้าที่จัดวางหรือตกแต่งอุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านั้นลงบนฉากโดยคำนึงถึงความสวยงามและความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)

วิภาวี จึงอุดมเจริญ มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงแต่ละคน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงในแต่ละฉากด้วย

5.5 การจัดการกองถ่าย (Production Management)

สถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากข้าพเจ้าเคยร่วมงานกับ เอส อี ซี กรุ๊ป และนิตยสารโมเดล แม็กซ์ ในการขอสถานที่ถ่ายทำจึงเป็นไปโดยที่ไม่ยุ่งยากนัก และสถานที่ถ่ายทำยังส่งผลในเรื่องความสมจริงในฉากและเรื่องราวในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าอีกด้วย

ในส่วนของโชว์รูมรถยนต์ เอส อี ซี กรุ๊ป ทองหล่อ ที่ใช้ในการถ่ายทำ ได้มีการจัดวางรถยนต์ไว้ในตำแหน่งที่สวยงามอยู่แล้ว จึงไม่ต้องเสริมด้วยอุปกรณ์หรือของตกแต่งใดลงไปอีก เพียงแต่เวลาถ่ายทำ ให้นักแสดงและทีมงานระมัดระวังรถในโชว์รูมให้ดี เพราะอาจทำให้เกิดความเสียหายหรือเป็นรอยได้ วิธีการป้องกันคือ ควรถือ กล้อง ไฟ หรืออุปกรณ์ต่างๆ อย่างระมัดระวังที่สุด และไม่ให้นักแสดงสวมแหวน นาฬิกา หรือสร้อยข้อมือ เพราะรถอาจเกิดรอยขีดข่วนได้ และในส่วนของสตูดิโอ นิตยสาร โมเดล แม็กซ์ นั้น ก็ไม่ต้องเช่าหรือซื้ออุปกรณ์ประกอบฉากใดๆ เพราะสถานที่เอื้ออำนวยอยู่แล้ว และสามารถเคลื่อนย้ายสิ่งของภายในนั้นที่ต้องการนำมาเข้าฉากได้อีกด้วย พอใช้เสร็จแล้วก็นำไปวางคืนที่เดิม ซึ่งช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในเรื่องของการทำฉากได้อย่างมาก

เสื้อผ้าและเครื่องประดับ ในส่วนของเสื้อผ้าข้าพเจ้าได้ขออนุญาตยืมชุดราตรีจาก บริษัทชั้นของประเทศไทย จำกัด มาใช้ในภาพยนตร์ เพราะเสื้อผ้าที่หยิบยืมมานั้นเป็นชุดราตรียาว ซึ่งมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องเป็นอย่างมาก ส่วนชุดถ่ายแพชั่นนั้น ได้หยิบยืมมาจาก คณะครุศาสตร์ สาขาวิชา ศิลปะอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และชุดที่ทำให้การถ่ายแบบกับน้ำมันเครื่อง ข้าพเจ้าอยากได้แบบที่ดูไม่มีรสนิยม จึงไปเลือกซื้อชุดที่ประตุน้ำ

สำหรับเครื่องประดับนั้น ได้ความอนุเคราะห์จากร้าน มาเจนต้า โครงการ 4 ตลาดนัดจตุจักร และเครื่องประดับบางอย่างมีการเลือกซื้อเองที่สำเพ็งและประตุน้ำ

อาหาร เนื่องจากทีมงานในการถ่ายทำมีจำนวนไม่มากพอจึงซื้อของว่างและน้ำมาเตรียมไว้ที่กองก่อน และหาซื้อข้าวกล่องละแวกที่ถ่ายทำมาให้นักแสดงและทีมงานกิน หาซื้อได้ง่ายเพราะเป็นแหล่งชุมชน

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนของการเดินทาง ใช้วิธีการโทรศัพท์นัดล่วงหน้าก่อน 2 วัน เป็นอย่างน้อย และเช็คเวลาในวันเดินทางล่วงหน้าทุกครั้งสำหรับนักแสดงและทีมงานล่วงหน้าประมาณ 2 ชั่วโมง การเดินทางใช้รถส่วนตัวเพราะสามารถนั่งได้หลายคนและสามารถบรรทุกอุปกรณ์กล้อง และอุปกรณ์ไฟสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ได้สะดวก

5.6 การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound Recording)

เสียงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในภาพยนตร์ที่บางครั้งได้ถูกมองข้ามไป สามารถแยกเป็นประเภทของเสียงได้ดังต่อไปนี้

1.เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เสียง เพราะเหตุว่าถ้าปราศจากเสียงพื้นหลังที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่าง Shot และเสียงอาจจะว่างลง สิ่งที่ขาดหายไปนี้จะทำให้คนดูรู้สึกสะดุดทำให้ภาพยนตร์ขาดความต่อเนื่อง สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน มีเสียงรบกวน ทำให้ควบคุมเสียงรบกวนได้ยาก แต่ด้วยเพื่อความต่อเนื่องจึงได้อัดเสียงบรรยากาศแยกต่างหาก โดยเฉพาะในฉากที่ไม่มีกรสนทนา เพื่อง่ายต่อการนำเสียงมารวมกับภาพ เมื่อนำทั้งภาพและเสียงมารวมกัน และดูว่าเสียงบรรยากาศในตอนนั้นของเรื่องควรนำอะไรมาเพิ่มเติมอีกบ้าง หลังจากนั้นจึงทำการจดบันทึกแล้วออกไปอีกเสียงที่ต้องการเพิ่มเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในภาพยนตร์

2.เสียงประกอบ (Sound Effects)

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบก็คือ การยึดเอาภาพเป็นหลักและเสียงประกอบนั้นเกิดขึ้นจากภาพ ในการเลือกใช้เสียงประกอบแต่ละครั้งจึงต้องคำนึงถึงหลักของความเป็นจริงเสมอ เสียงประกอบแต่ละเสียง จะแสดงความหมายในตัวของมันเอง เช่น เสียงฟรีเซนต์ที่ตั้งฉาก

ไมค์โครโฟน เสียงของคนใส่รองเท้าส้นเข็ม ซึ่งได้ทำการอัดเสียงแยกหลังจากการถ่ายทำเสร็จ
 ข้อดีคือ สามารถอัดเสียงซ้ำๆ กันได้หลายครั้ง เพื่อนำไปเลือกในขั้นของการตัดต่อ ส่วนเสียง
 กคชัตเตอร์ถ้ารูปได้ใช้จากแผ่น VCD ภาพยนตร์ ที่มีอยู่ ซึ่งเสียงที่ได้จะมีความสมบูรณ์และมีความ
 ชัดเจน โดยที่ไม่ต้องไปอัดจากเสียงจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

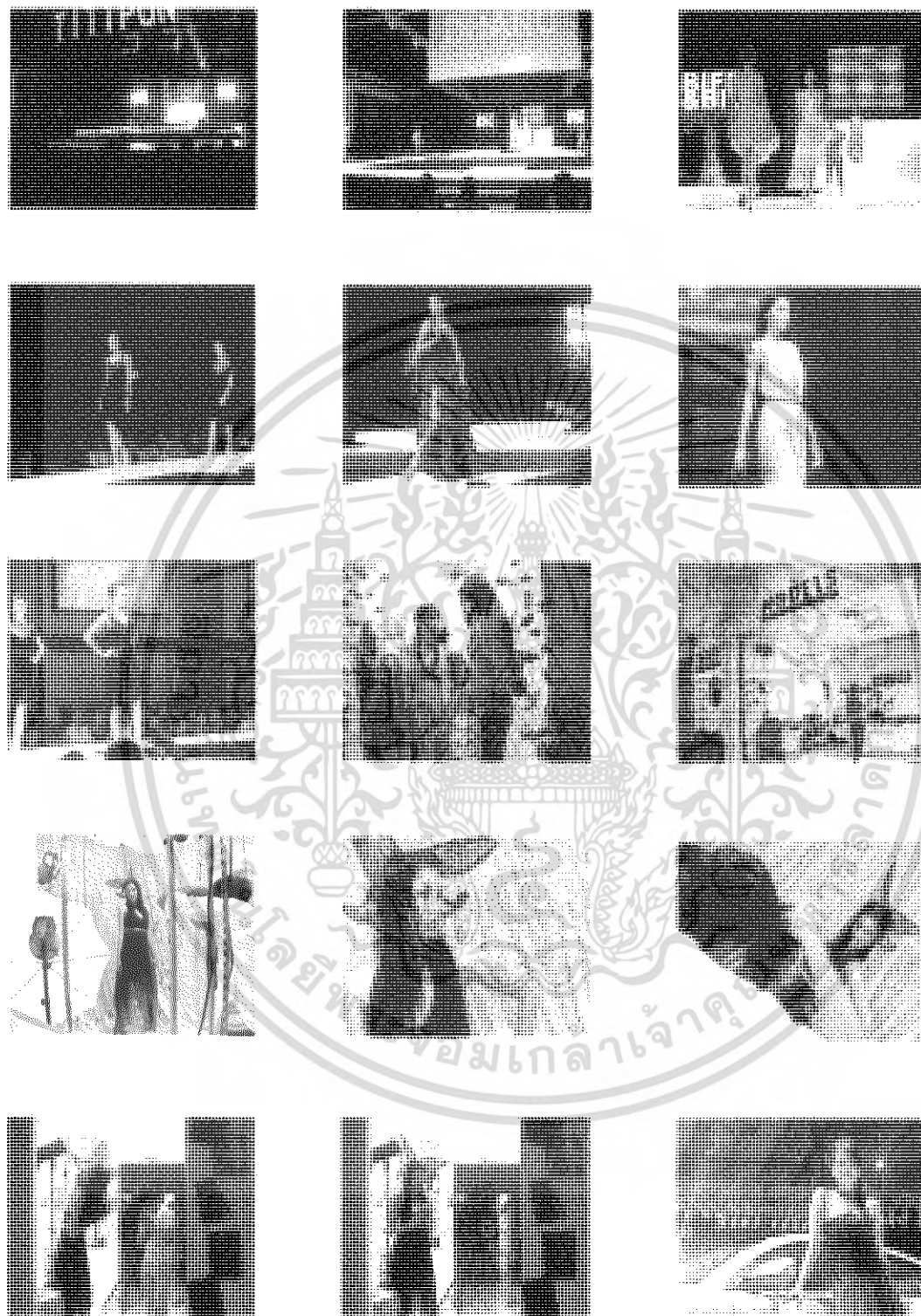
การตัดต่อลำดับภาพ

การเล่าเรื่องจึงอาศัยการตัดต่อแบบต่อเนื่อง (Continuity Cutting) คือการตัดต่อที่เน้นความสัมพันธ์กันระหว่างแอ็คชั่น ทิศทางการมอง องค์ประกอบภาพ เวลา พื้นที่ แสง เงา และ สี ทั้งหมดมีความต่อเนื่องกันระหว่างช็อตต่อช็อต ซึ่งวิธีการตัดต่อให้เกิดความต่อเนื่องต้องคำนึงถึงการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่น (over – lapse) เพื่อที่เวลาตัดต่อจะเกิดความต่อเนื่องทางด้านภาพ แต่ก็มีวิธีการตัดต่อในบางฉากที่ต้องอาศัยการตัดต่อแบบไม่สัมพันธ์กัน (jump cut) เพื่อช่วยเพิ่มอารมณ์ทางภาพด้วย

นอกจากความต่อเนื่องในการตัดต่อแล้วยังต้องมีการอาศัยเทคนิคพิเศษเพื่อช่วยให้เกิดความลื่นไหลและเพื่อบอกระยะเวลาที่ผ่านไปของแต่ละช่วงการเล่าเรื่องด้วย เช่น การใช้เทคนิค Dissolve เพื่อให้ภาพนุ่มนวลขึ้นและเป็นการยืดเวลาในช่วงนั้นให้ดูยาวนานยิ่งขึ้น การใช้ fade เข้า ออก ช่วยให้แยกแยะเวลาและสถานการณ์ออกจากกันในแต่ละฉากได้ รวมถึงการใช้เทคนิค slow ให้ภาพช้าลง มีผลช่วยดึงอารมณ์ให้คนดูรับรู้ในฉากนั้นๆ นานขึ้น

6.1 การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough Cut)

การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์ เพื่อดูเรื่องราวทั้งหมดโดยไม่เน้นเรื่องของจังหวะ (Rhythm) และเวลา (Timing) อีกทั้งยังดูความเหมาะสมด้วยว่าส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดควรตัดออก เมื่อเห็นว่าส่วนใดไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป ซึ่งมีผลต่อเรื่องราวก็ควรทำการจดบันทึกไว้ เพื่อทำการถ่ายซ่อมหรือถ่ายทำเพิ่มเติม

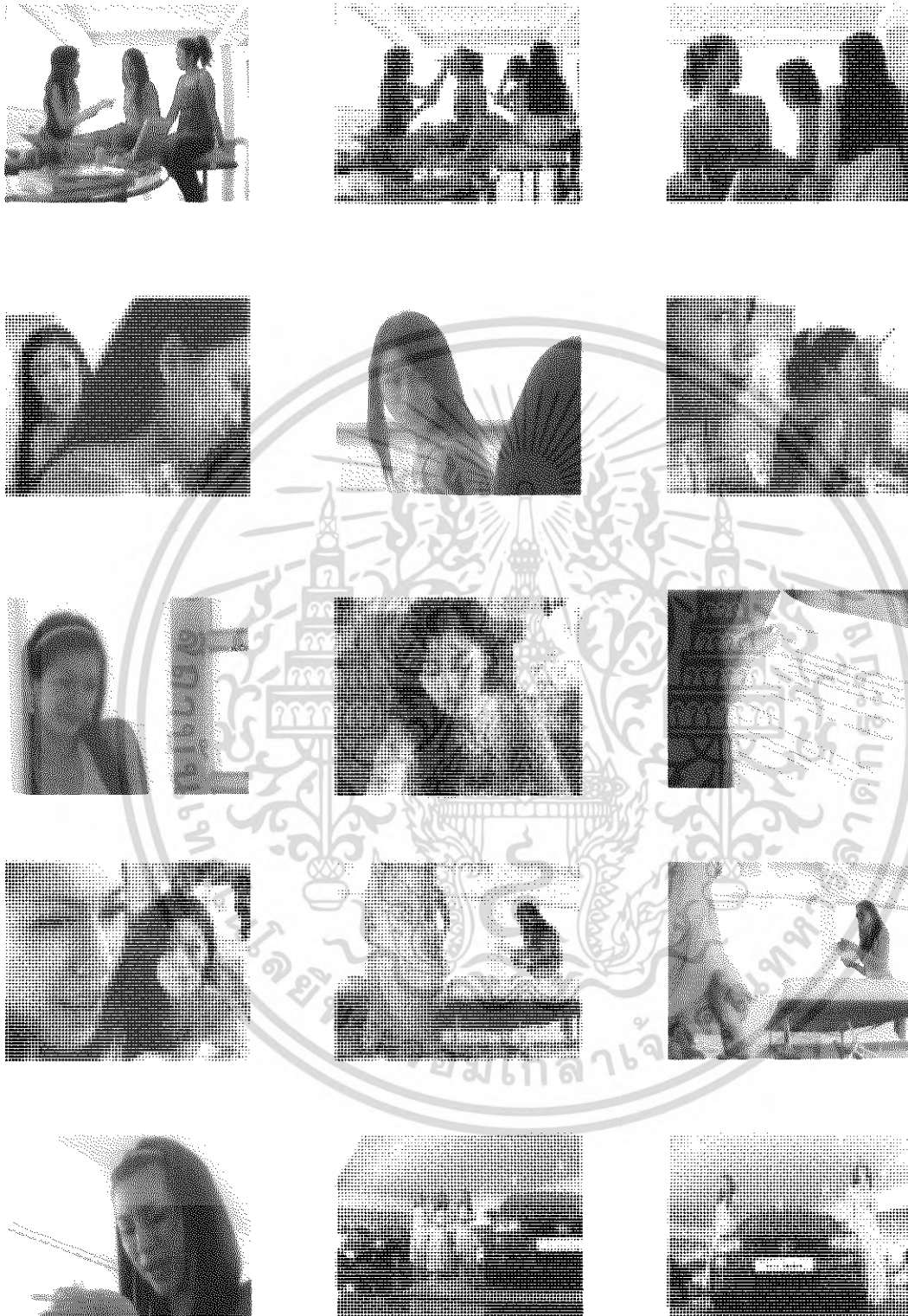
ภาพที่ 6.1.1– 6.1.15 การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1.16 – 6.1.30 การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

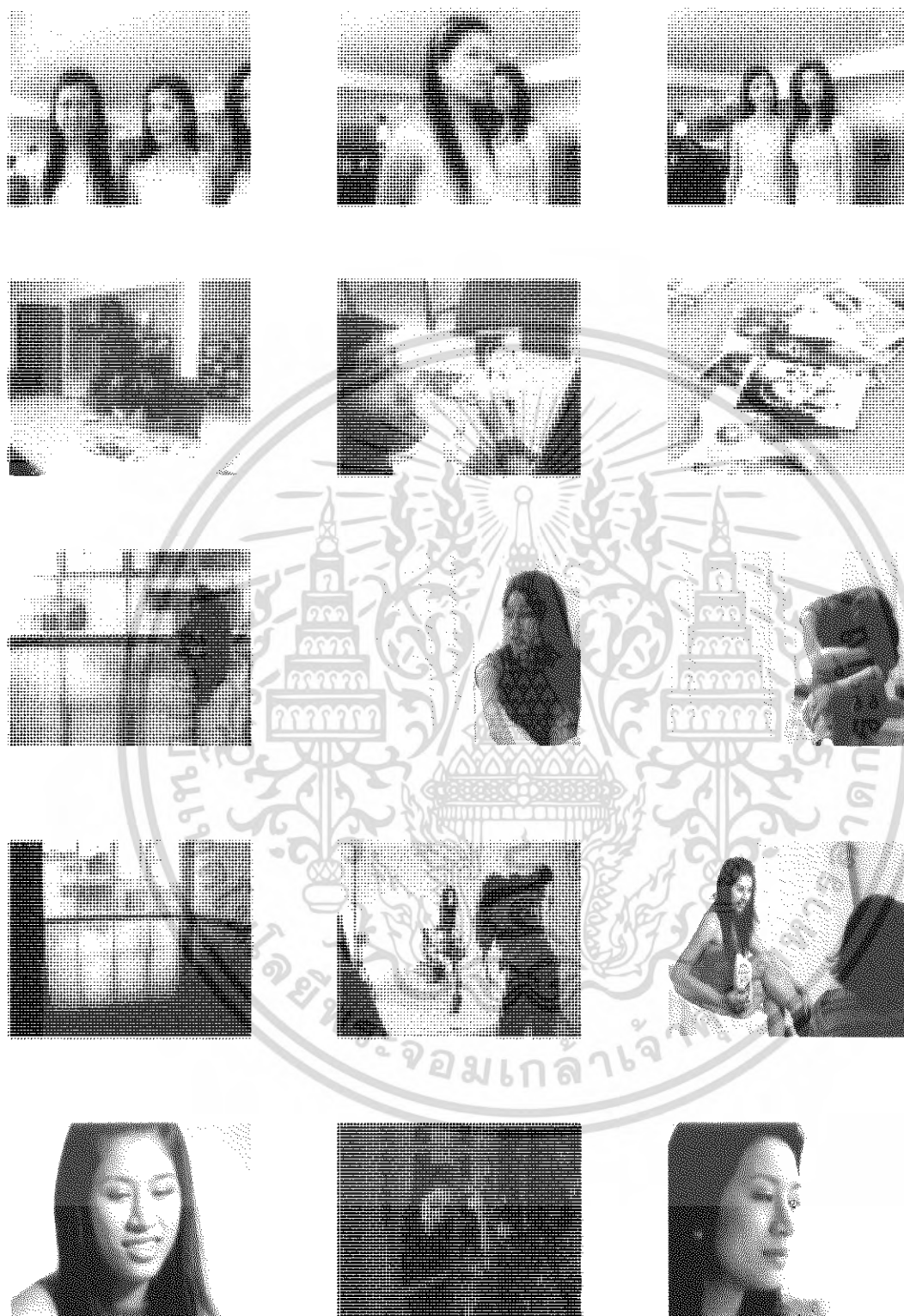

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1.46 – 6.1.60 การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1.61 – 6.1.75 การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.1.76 - 6.1.84 การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

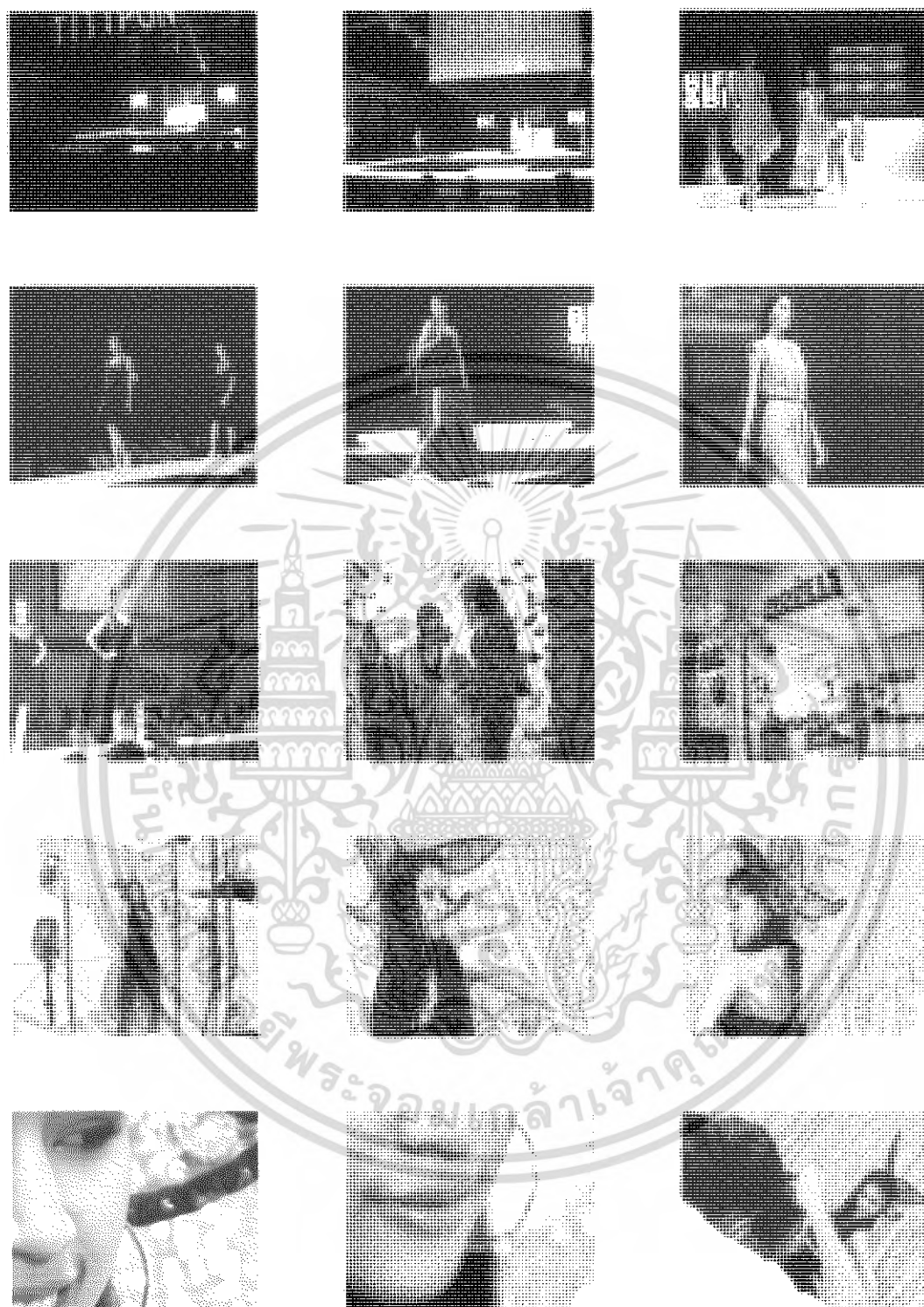
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine Cut)

การตัดต่อในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียดโดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดออกเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเรื่องราวในภาพยนตร์มากกว่าใคร

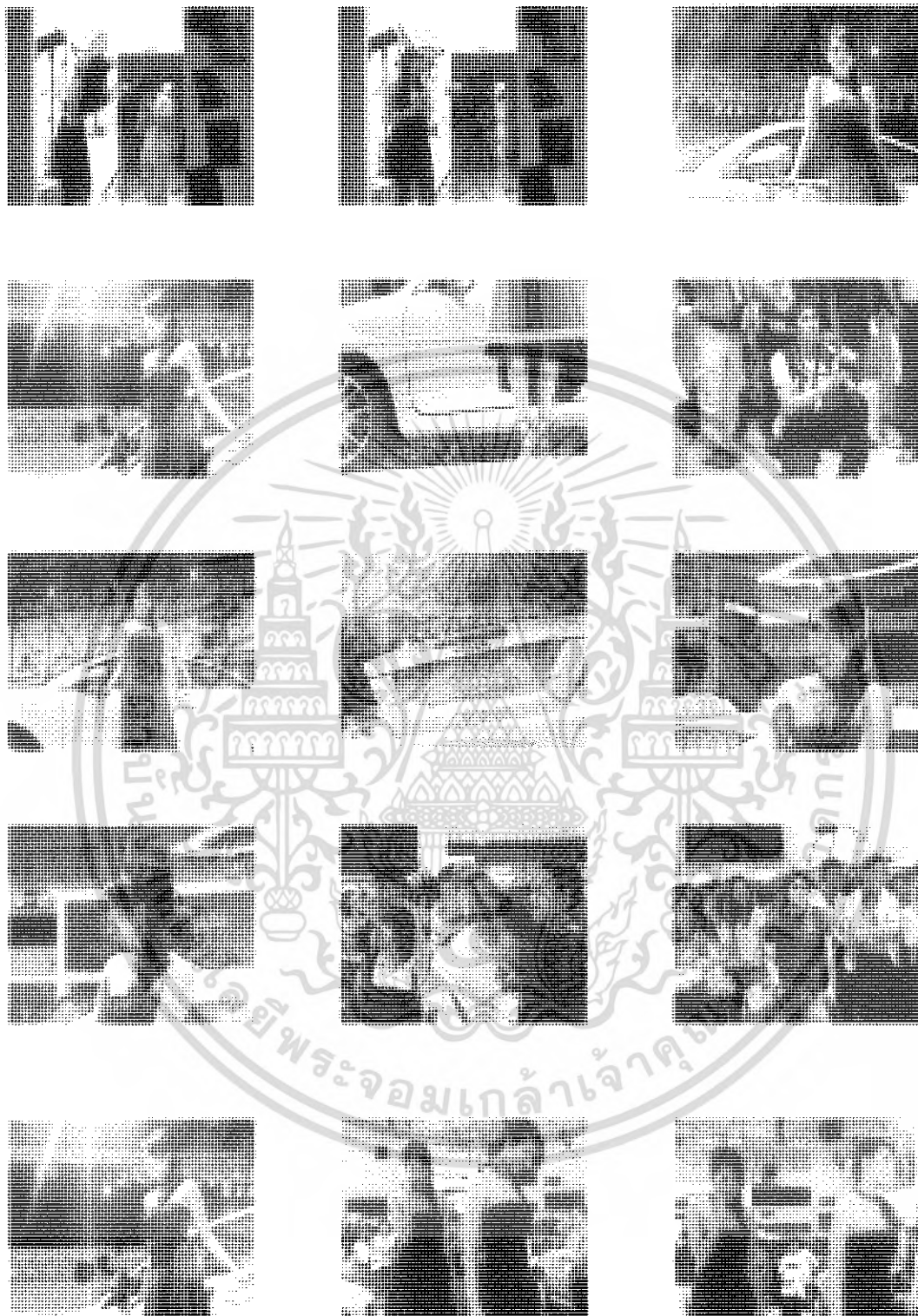

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

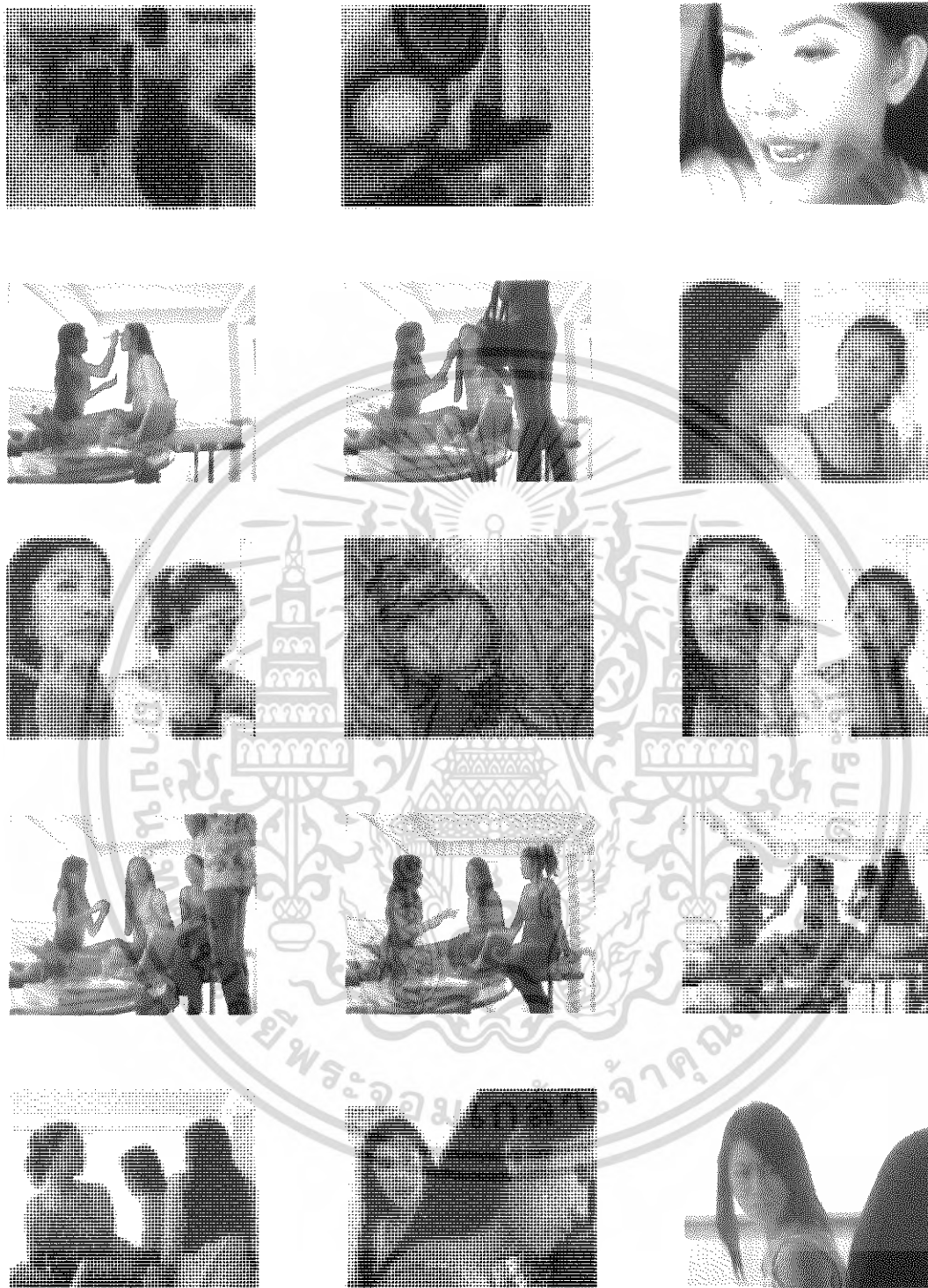
ภาพที่ 6.2.1-6.2.15 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.16 - 6.2.30 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.31 - 6.2.45 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

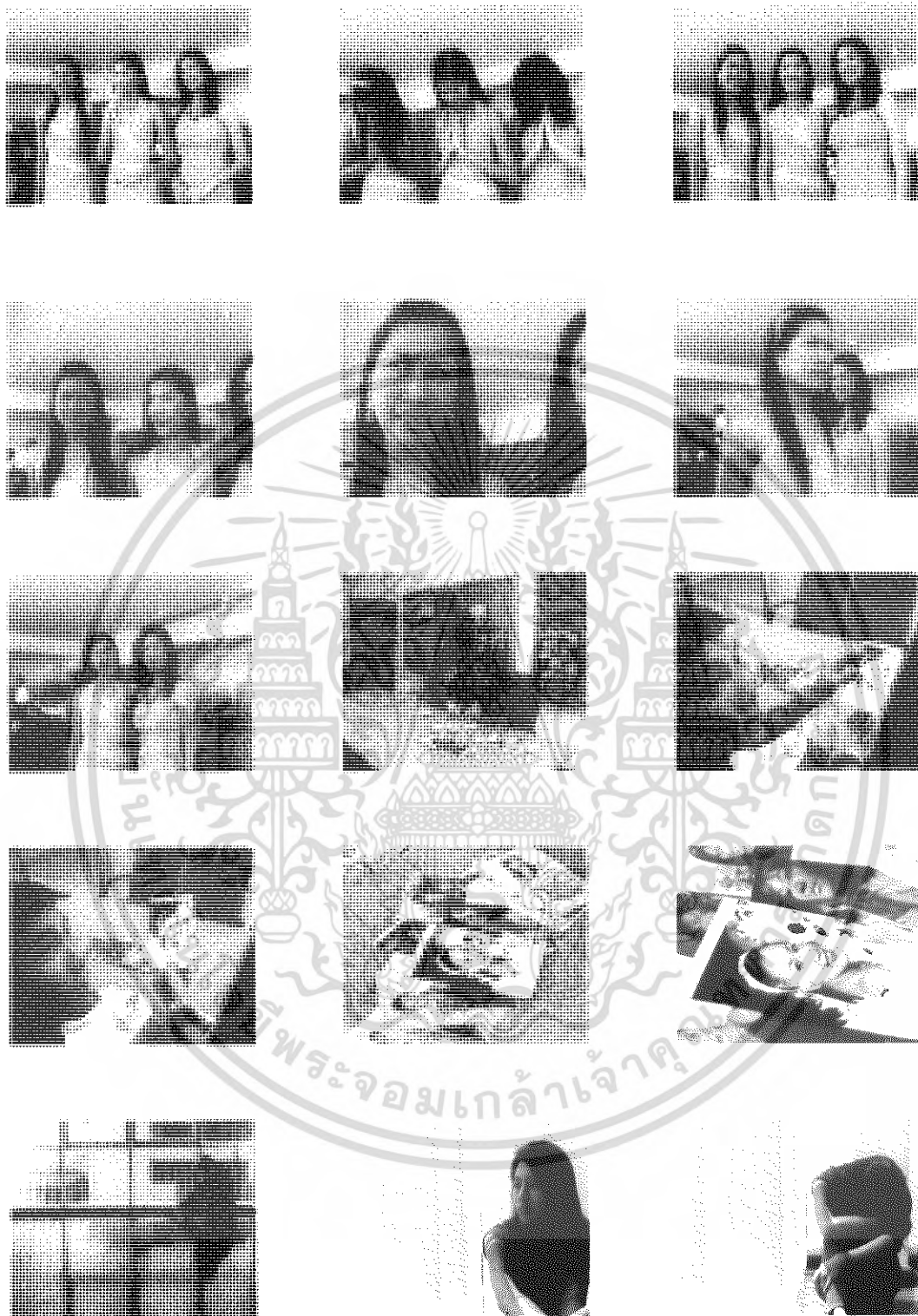
ภาพที่ 6.2.46 - 6.2.60 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.61 - 6.2.75 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

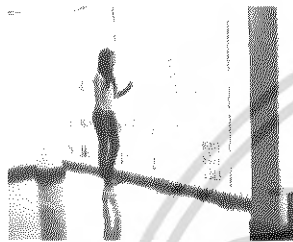
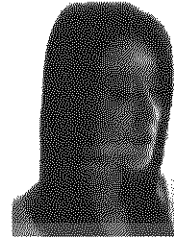
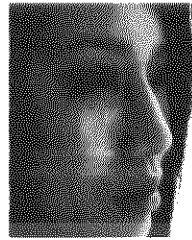
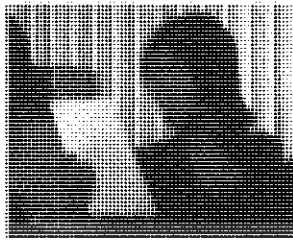
ภาพที่ 6.2.76-6.2.90 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.91 - 6.2.105 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.106 - 6.2.111 ภาพการตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

6.3 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound Post-Production)

เสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยเสียงต่างๆ มากมาย เช่น เสียงประกอบ เสียงดนตรี เสียงคำร้อง เสียงบรรยาย และเสียงสนทนา เสียงทั้งหมดเหล่านี้ควรรีไซซให้มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการใช้เสียงให้มีความคล่องจงและสัมพันธ์กันถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่แสดง ให้เห็นถึงความมีชีวิตชวนฟัง มีความผสมกลมกลืน ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมจินตนาการให้กับผู้ชมชมได้อีกด้วย เสียงประกอบช่วยให้ภาพยนตร์ดูสมจริงและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น แต่เสียงที่นำมาประกอบภาพยนตร์นั้นต้องสอดคล้องกับภาพที่นำเสนอด้วย การสร้างเสียงให้ดูสมจริงไม่จำเป็นต้องบันทึกในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์ อาจใช้สิ่งของอื่นเลียนเสียงให้นำมาเชื่อมต่อได้

นอกจากจะใช้เสียงประกอบในการช่วยให้ภาพดูสมจริงแล้ว เสียงประกอบยังช่วยบอกถึงสถานที่ โดยไม่จำเป็นต้องเห็นบรรยากาศทั้งหมด เช่น ได้ยินเสียงฟรีเซนด์สินค้าดังออกไม้ค้ายใน

งานตามศูนย์ประชุมทำให้ทราบว่ามีการดำเนินรายการอยู่ เสียงเพลงที่เป็นจังหวะเร้าใจบนเวที แคมวอลค์ และบางครั้งเสียงประกอบยังช่วยทำหน้าที่เชื่อมฉากต่างๆ เข้าด้วยกันอีกด้วย ทำให้จินตนาการของผู้ชมต่อเนื่องกันไปโดยไม่ขาดตอน

เราสามารถแบ่งเสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์ออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1.เสียงประกอบที่อยู่ในฉาก (location sound) เป็นเสียงประกอบที่แหล่งเสียงปรากฏอยู่ในภาพด้วย เป็นเสียงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เสียงฝีเท้าผู้หญิงที่ใส่รองเท้าส้นเข็มเดินเข้ามา

2.เสียงประกอบที่อยู่นอกฉาก (background sound หรือ ambience sound) เป็นเสียงประกอบที่แหล่งเสียงไม่ปรากฏอยู่ในฉากมักเป็นเสียงบรรยากาศโดยรอบของฉากเหตุการณ์ แม้จะไม่เห็นแหล่งเสียงในภาพก็สามารถทราบได้ว่าแหล่งเสียงคืออะไร เช่น เสียงแอร์ที่อยู่ภายในห้องที่ใช้ถ่ายทำ

3.เสียงประกอบที่สร้างขึ้น (artificial sound) เป็นเสียงที่สร้างขึ้นภายหลังจากการถ่ายทำ เกิดจากเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์หรือการแปลงเสียงธรรมชาติให้ผิดไปจากเดิม เช่น การบันทึกเสียงด้วยการเปลี่ยนอัตราความเร็วให้เร็วขึ้นหรือช้าลงหรือเดินถอยหลัง นิยมใช้เสียงชนิดนี้ในภาพยนตร์แนวจินตนาการ แนววิทยาศาสตร์กันมาก รวมทั้งภาพยนตร์ที่มีฉากเหนือจริงเกินธรรมชาติ เช่น ฉากแสดงความวิกลจริตหรือฉากเกี่ยวกับผีในร้าย

เสียงประกอบ

เสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์คือ เสียงต่างๆ ไป เป็นตัวแทนของสิ่งที่เกิดขึ้นจากภาพ ซึ่งจะต้องสัมพันธ์กับเวลาและการกระทำของสิ่งนั้นๆ โดยเฉพาะ ขณะเดียวกันก็จะแสดงความหมายในตัวของมันเองด้วย เสียงฟ้าแลบ เสียงฟ้าร้อง เสียงน้ำ เสียงฝนต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบ คือ การยึดภาพเป็นหลัก และเสียงประกอบนั้นต้องเกิดขึ้นจากภาพ การเลือกใช้เสียงประกอบแต่ละครั้งจึงต้องคำนึงถึงหลักของความจริงเสมอ เสียง

ประกอบที่เหมาะสมที่สุดคือเสียงที่บันทึกจากเหตุการณ์จริง เนื่องจากหูของมนุษย์ทำงานคล้ายกับตา คือ พยายามเลือกเน้นเฉพาะแต่สิ่งที่หน้าสนใจ เราเลือกมองสิ่งหนึ่ง ในขณะที่มองหลายสิ่งในภาพข้ามไป ฉะนั้นหูของเราก็เช่นกันมักจะเลือกฟังแต่สิ่งที่หน้าสนใจ โดยไม่รับฟังเสียงอื่นที่อาจปนอยู่ในภาพนั้นๆ

จากเหตุผลนี้เอง เมื่อนำเสียงประกอบมาใช้กับภาพยนตร์ เช่น จากในงานมอเตอร์โชว์ที่มีเสียงฟรีเซนด์ออกไมค์ดังอยู่ทำงานแต่เมื่อถ่ายทำภาพยนตร์ เสียงที่เกิดขึ้นนั้นดังมากเกินไปจนดูสับสนวุ่นวาย ดังนั้นการที่จะดึงจุดอารมณ์ของผู้ชมให้เป็นไปตามอารมณ์ของเรื่อง จึงใช้ซาวนด์เพลงประกอบที่เข้ากับเหตุการณ์ที่ดำเนินอยู่

การสร้างบรรยากาศจากเสียงประกอบ

เสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์ ไม่ควรผูกอยู่กับความเป็นจริงโดยตรงไปตรงมาเสมอ ผู้สร้างภาพยนตร์สามารถใช้เสียงได้อย่างสร้างสรรค์ บ่อยครั้งที่ผู้ชมภาพยนตร์ต้องการฟังเสียงที่มีลักษณะเป็นการเน้น ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกจริงจังกับสิ่งที่เห็นเหล่านั้น ได้มากกว่า เช่น ภาพที่ตัวละครเกิดความเครียดเพราะตกงาน หากผู้สร้างภาพยนตร์ยึดหลักความเป็นจริงมากเกินไป จะไม่มีเสียงอะไรออกมาเลยนอกจากการแสดงที่แสดงอยู่ ซึ่งแท้จริงแล้วเราสามารถสร้างสรรค์เสียงอื่นๆ เข้าไปได้ เช่น ใช้เสียงเพลงช้าที่ฟังดูเศร้าหงายหงอย เพราะสามารถดึงจุดอารมณ์ของผู้ชมให้คล้อยตามอารมณ์ของนักแสดงได้อีกด้วย

การเปรียบเทียบเสียงประกอบกับการใช้เสียงอื่นๆ จะเห็นว่าเสียงมีหน้าที่แตกต่างกันมาก เช่น การใช้เสียงดนตรี แต่ทุกครั้งจะเพิ่มและเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของผู้ชม ในทางตรงกันข้ามเสียงประกอบกับเป็นเสียงที่ช่วยเสริม ทำให้น่าฟังน่าสนใจยิ่งขึ้น หรือเพิ่มเติมเข้าไปยังส่วนที่ขาดอยู่ ขณะเดียวกันช่วยเสริมภาพให้ดูดีมีความหมาย

เสียงสนทนา

เมื่อกล่าวถึงการบันทึกเสียงคำสนทนาในงานถ่ายทำภาพยนตร์และโทรทัศน์นั้นเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับผู้บันทึกเสียง ไม่ว่าจะทำงานในโรงถ่ายภาพยนตร์ ภาพนอกสถานที่ หรือภายใน

ห้องบันทึกเทปโทรทัศน์ก็ตาม แต่เงาของไมโครโฟนจะปรากฏในภาพไม่ได้บางครั้งไมโครโฟนอาจจะซ่อนอยู่หลังวัตถุหรืออุปกรณ์ตกแต่งอื่นๆ ภายในฉากในตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับนักแสดง เพราะโดยหลักการแล้วจะต้องไม่เห็นไมโครโฟนในภาพ

วิธีการที่นิยมปฏิบัติกันส่วนใหญ่ คือ การติดตั้งไมโครโฟนบนก้านบูมซึ่งผู้ถือสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และไม่ทำให้เกิดเสียง ก้านบูมมีลักษณะคล้ายคันเบ็ดและมีน้ำหนักเบา สามารถยืดหรือหดเพื่อใช้ติดตามการเคลื่อนไหวของนักแสดงได้ แต่ในการถ่ายทำจริงของภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีอุปกรณ์บูมและก้านบูม ดังนั้นจึงต้องใช้ไมโครโฟนที่ต่อออกจากภายนอกกล้องมินิทีวี ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงเกิดในฉากที่มีการสนทนากันระหว่างตัวละครที่อยู่ห่างจากกล้องมากๆ เพราะเสียงจะเบาว่าปกติมาก

เสียงพูดหรือเสียงสนทนานั้น ควรจัดแยกเส้นเสียงออกไว้เป็นส่วนส่วนขณะถ่ายทำผู้บันทึกเสียงจะบันทึกเสียงสนทนาในสภาพที่แตกต่างกันไป ระหว่างshotต่อshotเมื่อเปรียบเทียบกับเสียงสนทนากับเสียงอื่น เช่น เสียงคำบรรยาย จะพบว่าเสียงคำบรรยายจะฟังชัดเจนกว่า ในทางตรงกันข้าม ถ้านำเสียงคำบรรยายและเสียงสนทนามาตัดต่อไว้ในเส้นเดียวกัน การปรับเปลี่ยนชดเชยย่านความถี่เสียง และระดับเสียงจะต้องทำสลับกันไปมาตามความจำเป็นของงาน การวางเส้นเสียงในลักษณะนี้ ผู้รวมเส้นเสียงจะพบความลำบากจนไม่มีเวลาพอที่จะแก้ไขคุณภาพเสียงให้ดีขึ้น ดังนั้นจึงควรแยกเส้นเสียงที่มีลักษณะพิเศษออกไว้เป็นหมวดหมู่ และถือเป็นกฎเกณฑ์สำคัญในการจัดวางเส้นเสียงอย่างชาญฉลาดอีกด้วย

เสียงดนตรี

เสียงดนตรีเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แทบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์บันเทิง ภาพยนตร์โฆษณา หรือภาพยนตร์สารคดี ส่วนต้องอาศัยดนตรีเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการเดินเรื่อง โดยอย่างยิ่งในการสร้างบรรยากาศ ผู้สร้างภาพยนตร์นิยมใช้ดนตรีมาดึงอารมณ์ของผู้ชมให้สอดคล้องตามไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์การใช้ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องใช้ความละเอียดอ่อน ความเข้าใจในเรื่องราว และอารมณ์ของภาพตลอดจนบุคลิกลักษณะของตัวละครต่างๆ รวมทั้งความเข้าใจในศิลปะของภาพยนตร์อีกด้วย ต้องรู้จักเลือกที่จะใส่ดนตรีเข้าไปในช่วงใดบ้าง แต่ละช่วงควรใส่ดนตรีแนวไหน ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดนตรีประกอบ

นอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถในทางดนตรีแล้ว ยังต้องมีความเข้าใจในศิลปะภาพยนตร์อีกด้วย นอกจากนี้จะใช้เสียงดนตรีในการกระตุ้นอารมณ์ของผู้ชมให้เกิดความรู้สึกเคลิบเคลิ้มสนุก ร่าเริง โศกเศร้า โกรธและตื่นเต้น เสียงดนตรียังสามารถบอกสถานที่ของฉากเหตุการณ์นั้นได้ เช่น เสียงเพลงจังหวะเร้าใจสนุกสนานบนเวทีแคทวอล์ก ประโยชน์ของ เสียงดนตรีมีดังนี้

1.เพื่อช่วยเสริมสร้างบรรยากาศให้แก่ภาพยนตร์ การใช้เครื่องดนตรีเข้ามาประกอบภาพ เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศและอารมณ์ให้เป็นที่ตามทิศทางที่ต้องการ ในขณะที่เดียวกันเสียงดนตรียังแต่งเติมสีสันให้กับภาพได้ เช่นฉากเดินแบบดนตรีที่ใช้จะมีอารมณ์ที่สนุกสนานเร้าใจเพื่อบอกถึงอาชีพของตัวละครให้มีความชัดเจนมากขึ้น

2.เพื่อช่วยสร้างมิติใหม่ เป็นการสร้างความรู้สึกใหม่ที่ดูเหนือความเป็นจริง เสียงดนตรีจะช่วยให้อารมณ์ไม่จริงมากนัก ภาพยนตร์เหล่านี้ เช่น ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์เพื่อฝัน (fantasy) ภาพยนตร์เทพนิยาย (fairy tale) ภาพยนตร์สืบสวนสอบสวนและภาพยนตร์เกี่ยวกับการผจญภัยต่างๆ

3.เพื่อช่วยเชื่อมฉากและตอนของภาพยนตร์ เสียงดนตรีจะทำหน้าที่คล้ายสะพานเชื่อมต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้เข้ากัน โดยอารมณ์ทางภาพไม่ขาดตอน ในขณะที่เดียวกันจะสร้างความกลมกลืนและความสัมพันธ์ระหว่างฉากกับฉากได้ เช่นฉากแมว(นางเอก)ถ่ายแบบกับน้ำมันเครื่อง ซึ่งเป็นความตลกตลึงในชีวิตกับฉากสุดท้ายที่ยืนร้องไห้ในห้องที่ว่างเปล่า ดนตรีจะเชื่อมต่อระหว่าง 2 สถานที่ ให้เข้ากัน ดนตรีสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นความรู้สึกเดียวกัน คือความล้มเหลวผิดหวังในชีวิต แต่ในความเป็นจริงเป็นการถ่ายทำคนละสถานที่กัน

4.เพื่อใช้แทนเสียงประกอบ ในเหตุการณ์หรือฉากซึ่งไม่มีเสียงประกอบ เช่น การถ่ายภาพยนตร์เงียบที่ไม่ได้บันทึกเสียงไว้ จึงต้องนำเสียงดนตรีมาใช้แทน ถึงแม้ว่าเสียงดนตรีจะสามารถใช้แทนกันได้ก็ตาม แต่จะให้ผลทางภาพและอารมณ์ที่แตกต่างกัน การใช้เสียงประกอบกับภาพจะให้ความรู้สึกที่เหมือนจริง ส่วนเสียงดนตรีจะทำให้ภาพมีลักษณะคล้ายกับสิ่งเทียบกับความรู้สึกที่คิดธรรมดาไป

5.เพื่อใช้ประกอบหัวเรื่องภาพยนตร์ เสียงดนตรีถูกนำมาใช้บ่อยครั้งสำหรับหัวเรื่องของภาพยนตร์ หรือประกอบไตเติ้ลเรื่อง และใช้เป็นเพลงนำเรื่องให้กับภาพยนตร์เรื่องนั้น จนบางครั้งกลายเป็นสัญลักษณ์ของภาพยนตร์ เช่น เจมส์ บอนด์

หลักสำคัญในการใช้ดนตรีสำหรับภาพยนตร์ก็คือ ภาพจะต้องมีความเด่นและมีความสำคัญมากกว่าเสียง ในทางปฏิบัติควรใช้ภาพเป็นหลักโดยให้เสียงดนตรีสนับสนุนภาพอีกทีหนึ่ง ควรใช้เสียงในลักษณะคลอไปกับภาพ หรือประสานให้เข้ากับภาพตลอดเวลา เสียงดนตรีที่เด่นและไพเราะมากจะไม่เหมาะกับภาพยนตร์ เสียงดนตรีควรตามภาพ ในระยะหลังที่เทปและดนตรีเฟื่องฟูได้เริ่มมีการผลิตภาพยนตร์และวิดีโอเพลงสั้นๆที่เรียกว่ามิวสิควิดีโอ โดยใช้เสียงเพลงเป็นหลักแล้วสร้างขึ้นมาประกอบ ซึ่งพบว่างานชิ้นใดที่สร้างภาพให้มีความสำคัญ มีความหมายโดยนำเพลงเข้ามาประกอบแล้วจะเป็นผลงานมิวสิควิดีโอที่น่าสนใจ และมีความสมบูรณ์มากกว่า

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

ในการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ขั้นต้นในการเรียนรู้การทำงานในสายงานภาพยนตร์ เพราะการทำงานจริงนั้นต้องเจอทั้งปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงถือได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแบบทดสอบเบื้องต้นว่าสามารถนำความรู้ที่มีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์ที่สุด

การตัดสินใจต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดการทำงานถือเป็นบทเรียนในการตัดสินใจในงานครั้งต่อไป เพราะเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในทุกครั้งก็ควรอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการทางภาพยนตร์ด้วย

ในบทนี้ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงปัญหาในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อไป

7.1 ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

บทภาพยนตร์

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการเขียนบท คือ ไม่สามารถจับประเด็นได้ การเล่าเรื่องมักจะไม่มีมุ่งเน้นไปที่ประเด็น จึงทำให้เรื่องขาดความน่าสนใจไป และปัญหาการเขียนบทที่เยิ่นเย้อไม่กระชับ เลือกลงเน้นแต่ส่วนที่สำคัญจึงทำให้เกิดความน่าเบื่อในการเล่าเรื่อง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาเพื่อนำมาแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อเป็นการลดปัญหาที่จะลงผลไปยัง

การทำงานส่วนอื่นๆ ได้ เพราะถ้าเรามีบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์การเตรียมงานในขั้นตอนต่างๆ ก็จะง่ายขึ้นด้วย

7.2 ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำมักจะเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมในขั้นตอนการเตรียมก่อนถ่ายทำ และ ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดตลอดการทำงาน ทั้งในเรื่องของนักแสดง สถานที่ อุปกรณ์ ทีมงาน ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

1. นักแสดง

ในการที่เราเลือกนักแสดงที่สามารถเล่นได้ตามบทบาทและบุคลิกลักษณะตรงกับภาพยนตร์มากที่สุดแล้วนั้น จะเกิดผลดีกับเราเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะเกิดความสมจริงแล้วยังทำให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นไม่เสียเวลามากมายอีกด้วย

ในการนี้คว้นและเวลานักแสดงนั้นเป็นเรื่องที่ต้องจัดการและเลือกหาวันที่นักแสดงมีความพร้อมในการทำงาน ยิ่งโดยเฉพาะการถ่ายที่ต้องมีการเข้าฉากร่วมกันสามคน เพราะนักแสดงมีงานที่ต้องทำมาก เวลาว่างไม่ตรงกัน การจะหาเวลาว่างที่ตรงกันของนักแสดงจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากและทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน เพราะต้องเลื่อนวันถ่ายออกไป พอถึงวันที่ต้องถ่ายทำนักแสดงมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือดีมาก จึงทำให้ส่วนของการแสดงผ่านไปโดยดี

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์ในครั้งนี้ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล ซึ่งง่ายต่อการควบคุมและถ่ายทำ แต่ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้เจอนั้นคือปัญหาของหัวเทปไม่สะอาด ดังนั้น ก่อนการใช้ควรตรวจเช็คสภาพกล้องให้ดีเสียก่อนที่จะเสียเวลาในการถ่ายทำ

3. การซ้อมบท

เนื่องจากนักแสดงไม่มีเวลาซ้อมบทมากพอ ข้าพเจ้าจึงได้โทรศัพท์ไปพูดคุยเรื่องราวในภาพยนตร์ให้ฟัง และบอกถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัวให้ฟังก่อนซึ่งนักแสดงก็ทำความเข้าใจก่อนล่วงหน้า พอถึงวันที่ต้องถ่ายทำข้าพเจ้าให้นักแสดง ซ้อมบทกับสถานที่จริงซึ่งนักแสดงสามารถเล่นได้ตามธรรมชาติกับบทที่วางไว้ เพราะนักแสดงกับตัวละครในบทมีสายอาชีพเดียวกัน คือนางแบบและพิธีเชนเตอร์ ถือเป็นข้อดีเพราะเราเลือกผู้ที่จะมารับบทบาทตรงตามขอบข่ายสายงานในภาพยนตร์ของเราจึงไม่เกิดปัญหา

4. สถานที่ในการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้ทำการออกสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำโดยคำนึงถึงความสมจริงของตัวละครมากที่สุด และการค้นหาก็เป็นไปตามจุดมุ่งหมายอย่างมาก เพราะได้สถานที่ถ่ายทำตามความต้องการ และการขอสถานที่ถ่ายทำมีความล่าช้า (เอส อี ซี กรุ๊ป) เพราะต้องขออนุญาตกับบุคคลหลายท่าน แต่ก็ไม่นานนักการขออนุญาตก็สำเร็จลุล่วงด้วยดี และในขั้นตอนการถ่ายทำกับสถานที่จริงนี้ไม่มีปัญหาเลย เพราะทาง เอส อี ซี ให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี ส่วนอีกที่นั่นเกิดปัญหาในเรื่องของพื้นที่ (โมเดลสตูดิโอ) เพราะเป็นพื้นที่แคบแค່ห้องเป็นแนวยาว จึงมีความลำบากในเรื่องของการวางกล้อง และเรื่องของมุมกล้องที่คิดวางไว้แล้วตั้งแต่แรก แต่ได้แก้ปัญหาโดยการเล่นกับความลึกของพื้นที่ทำให้เกิดมิติขึ้นอีกด้วย การทำงานมีความล่าช้าออกไปกว่ากำหนดเพราะสถานที่ถ่ายทำเป็นสตูดิโอถ่ายภาพ จึงมีผู้คนเข้ามาใช้บริการ และทางสตูดิโอจึงขอพื้นที่เพื่อถ่ายภาพให้กับลูกค้า การถ่ายทำจึงต้องเลื่อนออกไป ทำให้เกิดความล่าช้ากว่ากำหนด แต่ว่าภายในวันนั้นสามารถถ่ายฉากที่ต้องการให้ผ่านไปได้ด้วยดีและครบตามความต้องการ

7.3 ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เสียง

ปัญหาด้านเสียงคือ เสียงรบกวนจากภายนอก เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นสถานที่ทำงาน จึงทำให้มีเสียงรบกวนมากมายเกิดขึ้น อีกทั้งในบางฉากเสียงก็เบาเกินไป จึงทำให้ต้องไปปรับแต่ง รุ่งเสียงเอาไว้ในขั้นตอนการตัดต่อ

ข้อเสนอแนะ

การทำงานในแต่ละขั้นตอนนี้ นับว่ามีความสำคัญต่อเนื่องกัน เพราะถ้าขั้นตอนนี้ใด ขั้นตอนนี้บกพร่องก็จะทำให้ส่งผลไปยังขั้นตอนนี้ๆ ต่อไป ฉะนั้นในการทำงานในแต่ละ ขั้นตอนนี้ควรคำนึงไปอย่างรอบคอบและระมัดระวัง ในข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

การทำงานให้บรรลุเป้าหมายควรวางแผนการทำงานให้ถึงเป้าหมาย ว่าต้องทำอะไรบ้าง มีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน เช่น กำหนดวันหรือสัปดาห์นี้ต้องมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ต้องถ่ายอย่างไร เมื่อไหร่ ต้องใช้งบประมาณเท่าไรไม่ควรเกินเท่าไร อุปกรณ์ต้องใช้อะไรบ้างในการถ่ายทำ ต้องเช่าหรือไม่ ถ้าเช่าต้องคืนกี่โมง สำหรับการถ่ายงานนักศึกษาด้วยงบประมาณที่มีน้อยและ กำลังคนก็มีน้อยด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงควรจับกลุ่มกันกับเพื่อนๆ ในชั้นปีหรือรุ่นน้อง เพื่อเป็น ทีมงานในการทำงานเพื่อลดความล่าช้าในการทำงาน และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำงานที่มี คุณมากขึ้น เพราะเป็นไปได้ที่คนเดียวจะสามารถทำหน้าที่ทุกอย่างได้ดีทุกตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้นจึงควรจับกลุ่มกับเพื่อนที่มีความชำนาญในด้านต่างๆ และสำหรับหน้าที่ที่ต้องการแต่ไม่ จำเป็นต้องมีความชำนาญ เช่นการยกของ การดูแลนักแสดง

ทุกครั้งที่มีการทำ List ต้องมีการ Check List เพื่อตรวจสอบการทำงานเพื่อป้องกันความ ผิดพลาด เช่น การเช่าของหรืออุปกรณ์ต่างๆ ต้องจดบันทึกว่ามีอะไรบ้างจำนวนเท่าไร ต้องมีการ เช็คว่ามีอะไรบ้างและครบหรือไม่ และเมื่อใช้เสร็จ ต้องตรวจอย่างละเอียดให้ครบตามจำนวนด้วย

ในทุกครั้งที่เสร็จจากการถ่ายทำภาพยนตร์ควรมีการสรุปงาน Meeting ถึงผลสำเร็จและผล ของความผิดพลาดที่เกิดจากอะไรควรแก้ไขอย่างไร ไม่ควรปล่อยปละละเลยเพราะจะเป็นปัญหาที่ ไม่มีใครได้รับการแก้ไข ควรวางแผนหาทางแก้ปัญหาเพราะในการถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งต่อไปจะ ได้ไม่เกิดปัญหาเดิมๆ อีก

จากการทำงานในครั้งนี้อัปเจ้าได้รับบทเรียนต่างๆ มากมาย ถ้าอัปเจ้าไม่ได้ดำเนินงานเอง ก็คงจะไม่ทราบว่าการทำงานนั้นมีความยากลำบากเพียงใด กว่าที่จะได้ภาพยนตร์มาสักหนึ่งเรื่อง ประสบการณ์นี้จะช่วยทำให้อัปเจ้าสามารถเข้าใจการทำงานได้ดีขึ้น เมื่อต้องออกไปประกอบ อัจฉิพจริง ซึ่งมีปัญหาเกิดขึ้นมากกว่านี้หลายเท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวจิราภา อินทร์พรหม

เกิดวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2525 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา 2537	โรงเรียนวิสุทธิศ จ.กรุงเทพมหานคร
ระดับมัธยมศึกษา 2540	โรงเรียนวิสุทธิศ จ.กรุงเทพมหานคร
ระดับอาชีวศึกษา 2543	วิทยาลัยเทคนิคคูสิต
ระดับปริญญาตรี 2544-2548	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตย์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติผลงานภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 16 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์1 เรื่อง “นางงาม” ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสยองขวัญ ความยาวไม่เกิน 10 นาที จากวิชาการตัดต่อภาพยนตร์ เรื่อง “สัมผัส” ในตำแหน่งกำกับศิลป์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 16 นาที จากวิชาการถ่ายทำโครงการพิเศษ เรื่อง “ทางเดินของแมว” ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์โฆษณา ความยาวไม่เกิน 40 วินาที จากวิชาการถ่ายทำโฆษณา เป็นภาพยนตร์โฆษณา “สปอนเซอร์” ในตำแหน่ง ผู้เขียน Story board
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ทางเดินของแมว” ในตำแหน่งผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พระประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, พ.ศ.2542

ยศวดี หัสดีวิจิตร , หนังสือ MTV TRAX NO. 10 NOVEMBER , 2004

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ ,กรุงเทพมหานคร; จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2545

หนังสือพิมพ์ คม-ชัด-ลึก ฉบับวันที่ 17 สิงหาคม , 2547 , เรื่องธุรกิจโมเดลถึง

Larana , หนังสือ ชีวิต...ปริตตี , กรุงเทพมหานคร ; สำนักพิมพ์อนิสอดิกันต์, 2005

www.dialynews.co.th , หน้าที่การงานปริตตี

www.manageronline.com , ปริตตีมือเทอร์โซว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้